Официален вестник L 345
на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 60
27 декември 2017 г.

Съдържание

I *Законодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

★ **Регламент (ЕС) 2017/2394 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година относно сътрудничеството между националните органи, отговорни за прилагането на законодателството за защита на потребителите и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2006/2004** [1] 1

★ **Регламент (ЕС) 2017/2395 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на преходните мерки за смекчаване на въздействието от въвеждането на МСФО 9 спрямо собствения капитал и за третирането като големи експозиции на някои експозиции в публичния сектор, деноминирани в местната валута на която и да е държава членка** [1] 27

★ **Регламент (ЕС) 2017/2396 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2017 година за изменение на регламенти (ЕС) № 1316/2013 и (ЕС) 2015/1017 по отношение на удължаването на срока на действие на Европейския фонд за стратегически инвестиции, както и въвеждането на технически подобрения за този фонд и за Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси** 34

ДИРЕКТИВИ

★ **Директива (ЕС) 2017/2397 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година относно признаването на професионалните квалификации за вътрешното корабоплаване и за отмяна на директиви 91/672/ЕИО и 96/50/ЕО на Съвета** [1] 53

[1] Текст от значение за ЕИП.

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

★ **Директива (ЕС) 2017/2398 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година за изменение на Директива 2004/37/ЕО относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозицията на канцерогени или мутагени по време на работа** [1] 87

★ **Директива (ЕС) 2017/2399 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година за изменение на Директива 2014/59/ЕС във връзка с реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност** 96

[1] Текст от значение за ЕИП.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/2394 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2017 година

относно сътрудничеството между националните органи, отговорни за прилагането на законодателството за защита на потребителите и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2006/2004

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) предвижда хармонизирани правила и процедури за улесняване на сътрудничеството между националните органи, отговорни за прилагането на трансграничното законодателство за защита на потребителите. В член 21а от Регламент (ЕО) № 2006/2004 се предвижда преглед на ефективността и механизмите за функциониране на посочения регламент. След такъв преглед, Комисията заключи, че Регламент (ЕО) № 2006/2004 не е достатъчен за ефективното справяне с предизвикателствата в областта на прилагането на законодателството на единния пазар, включително предизвикателствата на цифровия единен пазар.

(2) Съобщението на Комисията от 6 май 2015 г. „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“ определи като един от приоритетите на тази стратегия необходимостта от засилване на доверието на потребителите чрез по-бързо, по-гъвкаво и по-последователно прилагане на правилата за потребителите. В съобщението на Комисията от 28 октомври 2015 г., „Осъвременяване на единния пазар: повече възможности за гражданите и предприятията“ отново беше изтъкнато, че законодателството на Съюза за защита на потребителите следва да бъде допълнително укрепено чрез реформиране на Регламент (ЕО) № 2006/2004.

(3) Неефективното прилагане на законодателството в случаите на трансгранични нарушения, включително нарушения в цифровата среда, позволява на търговците да заобикалят прилагането на законодателството чрез преместването си в рамките на Съюза. Това също води до нарушаване на конкуренцията за спазващите законите търговци, които извършват дейност на националния пазар или трансгранични дейности, онлайн или офлайн, и по този начин вреди пряко на потребителите и подкопава доверието им в трансграничните сделки и вътрешния пазар. Поради това е необходимо по-високо равнище на хармонизация, което включва налагането на ефективно и ефикасно сътрудничество в областта на прилагането на законодателството между компетентните публични правоприлагащи органи с цел откриване, разследване и разпореждане на преустановяването или забраната на нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

([1]) ОВ C 34, 2.2.2017 г., стр. 100.

([2]) Позиция на Европейския парламент от 14 ноември 2017 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 ноември 2017 г.

([3]) Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (Регламент за сътрудничество за защита на потребителите) (ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр. 1).

(4) С Регламент (ЕО) № 2006/2004 беше създадена мрежа от компетентни публични правоприлагащи органи в целия Съюз. Необходима е ефективна координация между различните компетентни органи, участващи в тази мрежа, както и ефективна координация между другите публични органи на равнището на държавите членки. Координиращата роля на единната служба за връзка следва да бъде възложена на даден публичен орган във всяка държава членка. Посоченият публичен орган следва да разполага с достатъчно правомощия и необходими средства, за да поеме тази ключова роля. Всяка държава членка се насърчава да определи един от компетентните органи като единна служба за връзка съгласно настоящия регламент.

(5) Потребителите следва също да бъдат защитени от нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент, които вече са преустановени, но чиито вредни последици могат да продължат. Компетентните органи следва да разполагат с необходимите минимални правомощия да разследват и да разпореждат преустановяването или забраната на подобни нарушения в бъдеще, за да се избегне повторното им извършване, така че да се гарантира високо равнище на защита на потребителите.

(6) Компетентните органи следва да разполагат с минимален набор от правомощия за разследване и прилагане на законодателството, за да прилагат настоящия регламент, да си сътрудничат помежду си по-бързо и по-ефективно и да възпират търговците от извършване на нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент. Тези правомощия следва да бъдат достатъчни за ефективното справяне с предизвикателствата пред прилагането на законодателството в електронната търговия и цифровата среда и за предотвратяване на възможността неспазващи изискванията търговци да използват пропуските в системата за прилагане на законодателството, като се преместят в държави членки, чиито компетентни органи не са подготвени за справяне с незаконните практики. Тези правомощия следва да позволят на държавите членки да гарантират, че необходимата информация и доказателства могат да бъдат валидно обменяни между компетентните органи, за да се постигне в еднаква степен ефективно прилагане на законодателството във всички държави членки.

(7) Всяка държава членка следва да гарантира, че всички компетентни органи под нейната юрисдикция разполагат с всички минимални правомощия, необходими да се гарантира правилното прилагане на настоящия регламент. При все това държавите членки следва да могат да решават да не предоставят всички правомощия на всеки компетентен орган, при условие че всяко от тези правомощия може да бъде упражнявано ефективно и когато е необходимо по отношение на всяко нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент,. Държавите членки следва да могат също да решават, в съответствие с настоящия регламент, да възложат определени задачи на определени органи или да предоставят на компетентните органи правомощието да се консултират с организациите на потребителите, организациите на търговците, определените органи или други заинтересовани лица относно ефективността на предложените от страна на търговец ангажименти за преустановяване на нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент. При все това държавите членки не следва да бъдат задължени да включват определените органи в прилагането на настоящия регламент или да предвиждат консултации с организациите на потребителите, организациите на търговците или други заинтересовани лица относно ефективността на предложените ангажименти при преустановяване на нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент.

(8) Компетентните органи следва да бъдат в състояние да започват разследвания или производства по своя собствена инициатива, ако научат за нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент по начин, различен от жалби на потребители.

(9) Компетентните органи следва да имат достъп до всеки относим документ, данни и информация, свързани с предмета на дадено разследване, или координираното разследване на потребителските пазари („повсеместни проверки“), за да определят дали е извършено или се извършва нарушение на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите и по-специално за да установят отговорния за нарушението търговец, независимо от това кой притежава въпросните документи, данни или информация, и независимо от тяхната форма или формат, от носителя върху който, или мястото на което се съхраняват. Компетентните органи следва да бъдат в състояние да поискат пряко от трети страни в цифровата верига за създаване на стойност да предоставят всяко относимо доказателство, данни и информация в съответствие с Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]), и в съответствие със законодателството за защита на личните данни.

(10) Поради това компетентните органи следва да могат да изискат всякаква релевантна информация от всеки публичен орган, организация или агенция в своята държава членка или от всяко физическо или юридическо лице, включително например доставчици на платежни услуги, доставчици на интернет услуги, телекомуникационни оператори, регистратури и регистратори на домейни и доставчици на хостинг услуги, с цел да се установи дали е извършено или се извършва нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент.

(11) Компетентните органи следва да могат да извършват необходимите проверки на място, както и да имат правомощието да влизат във всички помещения, парцели или превозни средства, които засегнатият от разследването търговец използва за цели, свързани с неговата търговска или стопанска дейност, занаят или професия.

([1]) Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. относно някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

(12) Компетентните органи следва да могат да изискват от всеки представител или член на персонала на засегнатия от разследването търговец да дава обяснения относно факти, информация, данни или документи, свързани с предмета на разследването, и следва да могат да записват дадените от този представител или член на персонала отговори.

(13) Компетентните органи следва да бъдат в състояние да проверяват спазването на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите и да получават доказателства за нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент, включително нарушения, които се извършват по време на или след покупката на стоки или услуги. Поради това компетентните органи следва да разполагат с правомощието да купуват стоки или услуги като пробни покупки, включително когато е необходимо под прикрита самоличност, за да установяват нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент, като например отказ да се приложи правото на потребителя на отказ от покупка при договори от разстояние и да получават доказателства. Това правомощие следва да включва и правомощие за инспектиране, наблюдаване, изучаване, разглобяване или изпитване на продукт или услуга, която е била закупена от компетентния орган за тези цели. Правомощието за закупуване на стоки или услуги като пробни покупки може да включва правомощие на компетентните органи да гарантират възстановяване на всички направени плащания, когато такова възстановяване не би било непропорционално и би съответствало на правото на Съюза и на националното право.

(14) В цифровата среда по-специално компетентните органи следва да бъдат в състояние да преустановяват бързо и ефективно нарушенията, попадащи в обхвата на настоящия регламент, особено когато търговецът, продаващ стоки или услуги, прикрива своята самоличност или се премества в рамките на Съюза или в трета държава, за да избегне прилагането на законодателството. В случаите, когато съществува риск от сериозни вреди за колективните интереси на потребителите, компетентните органи, в съответствие с националното право, следва да могат да приемат временни мерки, включително премахване на съдържание от онлайн интерфейс или налагане на задължение за изрично изписване на предупреждение за потребителите, когато влизат в онлайн интерфейса. Временните мерки не следва да надхвърлят необходимото за постигането на посочената по-горе цел. Освен това компетентните органи следва да разполагат с правомощието да разпоредят изричното изписване на предупреждение за потребителите при достъпа до онлайн интерфейса или да разпоредят премахването или промяната на цифрово съдържание в случаите, в които не са налице други ефективни средства за прекратяване на незаконна практика. Тези мерки не следва да надхвърлят необходимото за постигането на целта за преустановяване или забрана на нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент.

(15) При преследването на целта на настоящия регламент, наред с подчертаването на значението на волята на търговците да действат в съответствие със законодателството на Съюза, което защитава интересите на потребителите и да коригират последиците от своите нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент, компетентните органи следва да разполагат с възможността да договарят с търговците ангажименти, включващи стъпки и мерки, които търговецът трябва да предприеме по отношение на нарушението, по-специално за неговото преустановяване.

(16) Санкциите при нарушения на законодателството за защита на потребителите представляват важна част от системата за прилагане на законодателството, тъй като оказват въздействие върху степента на възпиране, произтичаща от прилагането на законодателството от страна на публичните органи. Тъй като националните санкционни режими не винаги позволяват да се вземе предвид трансграничното измерение на дадено нарушение, компетентните органи следва, като част от техните минимални правомощия, да имат правото да налагат санкции за нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент. От държавите членки следва да не се изисква да установяват нов режим на санкции за нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент. Вместо това те следва да изискват компетентните органи да прилагат режима, приложим за същите вътрешни нарушения, като вземат предвид, когато е възможно, действителния мащаб и обхват на съответното нарушение. В съответствие с констатациите в доклада на Комисията от проверката за годност на правото в областта на потребителите и маркетинга, възможно е да е необходимо укрепване на нивото на санкциите за нарушения на правото на Съюза в областта на защитата на потребителите.

(17) Потребителите следва да имат право на обезщетение за вреди, причинени от нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент. В зависимост от случая правомощието на компетентните органи за получаване на допълнителни ангажименти за обезщетяване от страна на търговеца, по негова инициатива, в полза на потребителите, засегнати от предполагаемото нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, или, когато е подходящо, за претендиране за получаване на ангажименти от страна на търговеца за предоставянето на адекватно обезщетяване на потребителите, засегнати от нарушението, следва да допринесе за премахване на неблагоприятното въздействие върху потребителите, причинено от трансгранично нарушение. Това обезщетяване може да включва, наред с другото, поправка, замяна, намаление на покупната цена, прекратяване на договора или възстановяване на платената за стоките или услугите стойност, както е целесъобразно за смекчаване на последиците от нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент, за засегнатия потребител, в съответствие с изискванията на правото на Съюза. Това следва да не засяга правото на потребителя да търси правна защита чрез съответните средства. Когато е приложимо, компетентните органи следва да информират с подходящи средства потребителите, които претендират, че са претърпели вреди в резултат от нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, относно начините за търсене на обезщетение, предвидени в националното право.

(18) Прилагането и упражняването на правомощията при прилагането на настоящия регламент следва да бъде пропорционално и адекватно по отношение на естеството и действителната или вероятната вреда от нарушението на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите. Компетентните органи следва да отчитат всички факти и обстоятелства по случая и да изберат най-подходящите мерки, които са от първостепенно значение за справяне с нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент. Тези мерки следва да бъдат пропорционални, ефективни и възпиращи.

(19) Освен това прилагането и упражняването на правомощията при прилагането на настоящия регламент следва да бъде в съответствие с други правни актове на Съюза и националното право, включително с приложимите процесуални гаранции и принципите на основните права. Държавите членки следва да останат свободни да определят условията и ограниченията за упражняване на правомощията в националното право, в съответствие с правото на Съюза. Например, когато в съответствие с националното право за влизането в помещения на физически и юридически лица е необходимо предварително разрешение от съдебен орган на съответната държава членка, правомощието за влизане в тези помещения следва да се упражнява само след получаването на това предварително разрешение.

(20) Държавите членки следва да могат да изберат дали компетентните органи да упражняват сами тези правомощия въз основа на собствената си компетентност, със съдействието на други компетентни органи или други публични органи, чрез предоставяне на указания на определените органи или чрез сезиране на компетентните съдилища. Държавите членки следва да гарантират, че тези правомощия се упражняват ефективно и своевременно.

(21) Когато отговарят на искания, направени чрез механизма за взаимна помощ, компетентните органи следва, когато е целесъобразно, да използват също други правомощия или мерки, предоставени им на национално равнище, включително правомощието да образуват наказателно преследване или да сезират съдебните органи с цел наказателно преследване. От изключително значение е съдилищата и другите органи, по-специално участващите в наказателно преследване, да разполагат с необходимите средства и правомощия за ефективно и своевременно сътрудничество с компетентните органи.

(22) Ефективността и ефикасността на механизма за взаимна помощ следва да бъдат подобрени. Изискваната информация следва да бъде предоставяна своевременно, а също при спазване на ограниченията, определени в настоящия регламент, следва да бъдат приемани и необходимите мерки по разследване и прилагане на законодателството. Компетентните органи следва да отговорят на исканията за предоставяне на информация и прилагане на законодателството в рамките на установени срокове, освен ако не е договорено друго. Задълженията на компетентния орган в рамките на механизма за взаимна помощ следва да останат непроменени, освен ако има вероятност действията по прилагане на законодателството и административните решения, взети на национално равнище извън рамките на механизма за взаимна помощ, да гарантират бързо и ефективно преустановяване или налагане на забрана на нарушението в рамките на Съюза. Административните решения в това отношение следва да се тълкуват като решения, привеждащи в действие предприетите мерки за преустановяване или забрана на нарушението в рамките на Съюза. В такива изключителни случаи компетентните органи следва да имат право да откажат да изпълнят искане за мерки по прилагане на законодателството, направено по механизма за взаимна помощ.

(23) Комисията следва да бъде в състояние по-добре да координира и наблюдава функционирането на механизма за взаимна помощ, да издава насоки, да прави препоръки и да издава становища до държавите членки, когато възникват проблеми. Комисията също така следва да бъде в състояние да подпомага ефективно и бързо компетентните органи при разрешаването на спорове, свързани с тълкуването на техните задължения, които произтичат от механизма за взаимна помощ.

(24) Настоящият регламент следва да предвиди хармонизирани правила, определящи процедурите за координацията на мерките по разследването и прилагането на законодателството относно широко разпространени нарушения и широко разпространени нарушения със съюзно измерение. Координираните действия срещу широко разпространени нарушения със съюзно измерение следва да гарантират, че компетентните органи могат да избират най-подходящите и ефикасни инструменти за преустановяване на тези нарушения и, когато е подходящо, да получат или да претендират от отговорните търговци ангажименти за обезщетяване в полза на потребителите.

(25) В рамките на координирано действие, съответните компетентни органи следва да съгласуват мерките си по разследването и прилагането на законодателството, за да се заемат ефективно с широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение и да постигнат то да бъде преустановено или да му бъде наложена забрана. За целта следва да се извърши обмен на всички необходими доказателства и информация между компетентните органи и следва да се предостави нужното съдействие. Съответните компетентни органи, засегнати от широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение следва да предприемат по координиран начин необходимите мерки за прилагане на законодателството, за да постигнат преустановяването или налагането на забрана на това нарушение.

(26) Участието на всеки компетентен орган в координирано действие и по-специално мерките по разследването и прилагането на законодателството, които компетентният орган е длъжен да предприеме, следва да бъдат достатъчни, за да се реагира ефективно на широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение. Съответните компетентни органи, засегнати от посоченото нарушение следва да бъдат задължени да предприемат единствено необходимите мерки по разследването и прилагането на законодателството, които са нужни за получаването на всички необходими доказателства и информация относно широко разпространеното нарушение или широко разпространено нарушение със съюзно измерение и за постигане на преустановяването или забраната на нарушението. При все това, липсата на налични ресурси у съответния компетентен орган, засегнат от посоченото нарушение не следва да се счита за основателна причина за неучастие в координирано действие.

(27) Компетентните органи, засегнати от широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение, които участват в координирано действие, следва да могат да предприемат действия по разследването и прилагането на законодателството на национално равнище във връзка със същото нарушение и срещу същия търговец. Същевременно обаче следва да продължи да важи задължението на компетентния орган да координира своите действия по разследването и прилагането на законодателството в рамките на координираното действие с други засегнати от това нарушение компетентни органи освен в случаите, когато е вероятно действията по прилагането на законодателството и административните решения, предприети на национално равнище извън рамката на координираните действия, да осигурят бързо и ефективно преустановяване или забрана на широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение. Административните решения в това отношение следва да се тълкуват като решения, привеждащи в действие мерките, приети за преустановяване или забрана на нарушението. В такива изключителни случаи компетентните органи следва да имат правото да откажат да участват в координираните действия.

(28) При наличието на основателно съмнение за широко разпространено нарушение засегнатите от това нарушение компетентни органи, следва да предприемат координирано действие със съгласие. С цел да се установи кои са компетентните органи, които трябва да се заемат с широко разпространено нарушение, следва да се разгледат всички релевантни аспекти на това нарушение и по-специално мястото на установяване или на пребиваване на търговеца, местонахождението на активите на търговците, местонахождението на потребителите, претърпели вреди от предполагаемото нарушение, и мястото на пунктовете за продажба на търговеца, а именно магазини и уебсайтове.

(29) Комисията следва да осъществява по-тясно сътрудничество с държавите членки за предотвратяване на извършването на широкомащабни нарушения. Поради това Комисията следва по своя инициатива да уведомява компетентните органи за всяко подозрение за нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент. Ако, например посредством наблюдение на предоставяните от компетентните органи предупреждения, Комисията има основателно съмнение, че е извършено широко разпространено нарушение със съюзно измерение, тя следва да уведоми държавите членки чрез компетентните органи и единните служби за връзка, от чиято компетентност е това предполагаемо нарушение, като посочи в уведомлението основанията за евентуално координирано действие. Въпросните компетентни органи следва да проведат необходимото разследване въз основа на информацията, с която разполагат или до която имат лесен достъп. Те следва да съобщят резултатите от своите разследвания на другите компетентни органи, на единните служби за връзка, от чиято компетентност е посоченото нарушение и на Комисията. Когато съответните компетентни органи стигнат до заключението, че тези разследвания сочат за евентуално извършване на нарушение, те следва да започнат координираното действие чрез предприемане на мерките, набелязани в настоящия регламент. Координирано действие за справяне с широко разпространено нарушение със съюзно измерение следва винаги да бъде координирано от Комисията. Ако се окаже, че държавата членка е засегната от това нарушение, тя следва да участва в координирано действие, за да подпомогне събирането на всички необходими доказателства и информация, свързани с нарушението, и да спомогне то да бъде преустановено или да му бъде наложена забрана. По отношение на правоприлагащите мерки, наказателните и съдебните производства в държавите членки не следва да бъдат засегнати от прилагането на настоящия регламент. Следва да се спазва принципът *ne bis in idem*. Въпреки това, ако същият търговец повторно извърши същите актове или пропуски, които представляват нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, и които вече са били предмет на правоприлагаща процедура, довела до преустановяване или забрана на нарушението, то следва да се счита за ново нарушение и компетентните органи следва да се заемат с него.

(30) Съответните компетентни органи следва да предприемат необходимите мерки за разследване, за да установят особеностите на широко разпространеното нарушение, или на широко разпространеното нарушение със съюзно измерение и по-специално самоличността на търговеца, неговите действия или пропуски и последиците от нарушението. Компетентните органи следва да предприемат мерки по прилагане на законодателството, които да се основават на резултатите от разследването. Където това е подходящо, резултатите от разследването и оценката на широко разпространеното нарушение или на широко разпространеното нарушение със съюзно измерение следва да бъдат изложени в обща позиция, договорена между компетентните органи на държавите членки, участвали в координираното действие, и отправена към отговорните за нарушението търговци. Общата позиция не следва да представлява обвързващо решение на компетентните органи. Тя следва обаче да предоставя на адресата възможността да бъде изслушан по въпроси, които са част от общата позиция.

(31) В контекста на широко разпространените нарушения и на широко разпространените нарушения със съюзно измерение следва да се зачитат правата на защита на търговците. За тази цел на търговеца по-специално трябва да бъде дадено правото да бъде изслушан и да използва по време на производството официалния език или един от официалните езици, използвани за официални цели, в държавата членка, в която търговецът е установен или пребивава. Важно е също така да се осигури спазване на правото на Съюза относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация.

(32) Съответните компетентни органи следва да предприемат в рамките на своята компетентност необходимите мерки за разследване и прилагане на законодателството. Последиците от широко разпространените нарушения или от широко разпространените нарушения със съюзно измерение обаче не са ограничени до една държава членка. Поради това, за справяне с тези нарушения и за постигане на тяхното преустановяване или забрана е необходимо сътрудничество между компетентните органи.

(33) Ефективното откриване на нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент, следва да се подпомага чрез обмена на информация между компетентните органи и Комисията посредством отправяне на предупреждения, ако съществува основателно съмнение за такива нарушения. Комисията следва да координира осъществяването на обмена на информация.

(34) Организациите на потребителите играят съществена роля за информирането на потребителите относно техните права, за осведомяването им и за защитата на техните интереси, включително при разрешаването на спорове. Потребителите следва да бъдат насърчавани да си сътрудничат с компетентните органи с цел засилване на прилагането на настоящия регламент.

(35) На потребителските организации, и когато е подходящо —на асоциациите на търговците следва също да бъде разрешено да уведомяват компетентните органи за предполагаеми нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент, и да споделят с тях информация, необходима за откриването, разследването и преустановяването на нарушения, да дават становището си за разследвания или нарушения и да уведомяват компетентните органи за злоупотреби със законодателството на Съюза за защитата на интересите на потребителите.

(36) С цел да се гарантира правилното прилагане на настоящия регламент държавите членки следва да предоставят правомощия на определените органи, европейските потребителски центрове, организациите и асоциациите на потребителите и, когато е подходящо, асоциациите на търговците, които притежават необходимия експертен опит, да отправят външни предупреждения до компетентните органи на съответните държави членки и Комисията за предполагаеми нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент и да им предоставят необходимата информация, с която разполагат. Държавите членки могат да имат основателни причини да не предоставят правомощия на такива образувания да предприемат посочените действия. В този контекст, когато държава членка реши да не предоставя правомощия на някое от тези образувания да отправя външни предупреждения, тя представя обяснение, съдържащо мотивите за това.

(37) Повсеместните проверки са друга форма на координиране на прилагането на законодателството, доказала се като ефективен инструмент срещу нарушенията на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите, и следва да бъде запазен и засилен в бъдеще, както за онлайн, така и за офлайн сектора. Повсеместните проверки следва да бъдат извършвани по-специално когато от пазарните тенденции, потребителските жалби или други признаци е видно, че може да са извършени или да се извършват нарушения на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите.

(38) Данните, свързани с жалбите на потребителите, могат да помогнат на отговорните за изготвянето на политиката лица на равнището на Съюза и на национално равнище да оценят функционирането на потребителските пазари и да открият нарушения. Следва да се насърчава обменът на такива данни на равнището на Съюза.

(39) От основно значение е, доколкото това е необходимо за постигането на целите на настоящия регламент, държавите членки да се информират помежду си и да уведомяват Комисията за дейностите си в защита на интересите на потребителите, включително за тяхната подкрепа за дейностите на представителите на потребителите, за подкрепата им за дейността на органите, отговарящи за извънсъдебното уреждане на потребителски спорове, и подкрепата им за достъпа на потребителите до правосъдие. Държавите членки следва да могат, в сътрудничество с Комисията, да осъществяват съвместни дейности за обмен на информация относно политиката за защита на потребителите в горепосочените области.

(40) Свързаните с прилагането на законодателството предизвикателства надхвърлят пределите на Съюза и интересите на потребителите в Съюза, трябва да бъдат защитени от търговци измамници, установени в трети държави. Затова следва да бъдат договорени международни споразумения с трети държави относно взаимна помощ при прилагане на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите. Тези международни споразумения следва да включват предмета, определен в настоящия регламент, и следва да бъдат договорени на равнището на Съюза, за да се гарантира оптималната защита на потребителите в Съюза и гладкото сътрудничество с трети държави.

(41) Информацията, която се обменя между компетентните органи, следва да подлежи на строги правила за поверителност и професионална и търговска тайна с цел да се гарантира, че разследванията няма да бъдат изложени на риск или че репутацията на търговците няма да бъде несправедливо накърнена. Решението за разкриване на информация следва да се взема от компетентните органи само когато това е подходящо и необходимо, в съответствие с принципа на пропорционалност, като се отчита общественият интерес, като например обществената сигурност, защитата на потребителите, защитата на общественото здраве, опазването на околната среда или правилното провеждане на наказателни разследвания и за всеки отделен случай.

(42) С цел да се подобри прозрачността на мрежата за сътрудничество, както и да се повиши осведомеността сред потребителите и обществото като цяло, Комисията следва на всеки две години да представя преглед на информацията, статистическите данни и разработките в областта на прилагането на законодателството за защита на потребителите, събрани като част от рамката за изпълнение на сътрудничеството, предвидена в настоящия регламент, и да ги оповестява публично.

(43) Широко разпространените нарушения следва да бъдат ефективно и ефикасно отстранявани. За да се постигне това, следва да бъде въведена система за обмен на приоритети в прилагането на законодателството на всеки две години.

(44) За да се гарантират единни условия за изпълнението на настоящия регламент на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия за установяване на практически и оперативни договорености за функционирането на електронната база данни. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

(45) Настоящият регламент не засяга секторните разпоредби на Съюза, предвиждащи сътрудничество между секторните регулаторни органи, или приложимите секторни разпоредби на Съюза относно обезщетяването на потребителите за вреди, произтичащи от нарушения на тези разпоредби. Настоящият регламент не засяга и другите системи и мрежи за сътрудничество, предвидени в секторното законодателство на Съюза. Настоящият регламент насърчава сътрудничеството и координацията между мрежата за защита на потребителите и мрежите на регулаторните структури и органи, създадени по силата на секторното законодателство на Съюза. Настоящият регламент не засяга прилагането в държавите членки на мерки, свързани със съдебното сътрудничество по гражданскоправни и наказателноправни въпроси.

(46) Настоящият регламент не засяга правото да се внесе индивидуален или колективен иск за обезщетение, което е предмет на националното право, и не предвижда изпълнението на решенията по такива искове.

(47) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ([3]), и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета ([4]) следва да се прилагат в контекста на настоящия регламент.

(48) Настоящият регламент не засяга приложимите правила на Съюза относно правомощията на националните регулаторни органи, създадени по силата на секторното законодателство на Съюза. Когато това е целесъобразно и възможно, тези органи следва да използват правомощията, с които разполагат съгласно правото на Съюза и националното право, за да преустановят или забранят нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент и за да подпомагат компетентните органи, които действат с тази цел.

(49) Настоящият регламент не засяга ролята и правомощията на компетентните органи и на Европейския банков орган по отношение на защитата на колективните икономически интереси на потребителите по въпроси, засягащи услугите, свързани с платежните сметки, и договорите за кредит за жилищни недвижими имоти съгласно Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([5]) и Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([6]).

(50) Предвид съществуващите механизми за сътрудничество съгласно Директива 2014/17/ЕС и Директива 2014/92/ЕС, механизмът за взаимна помощ следва да не се прилага спрямо нарушения в рамките на Съюза по смисъла на тези директиви.

([1]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

([2]) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

([3]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

([4]) Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

([5]) Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 34).

([6]) Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 214).

(51) Настоящият регламент не засяга Регламент (ЕС) № 1 на Съвета ([1]).

(52) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз и в конституционните традиции на държавите членки. Следователно настоящият регламент следва да се тълкува и прилага в съответствие с тези права и принципи, включително с онези от тях, които са свързани със свободата на изразяване и свободата и плурализма на медиите. Когато упражняват минималните правомощия, предвидени в настоящия регламент, компетентните органи следва да постигнат подходящ баланс между защитените от основни права интереси, като например високо равнище на защита на потребителите, свободата на стопанска инициатива и свободата на информация.

(53) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно сътрудничеството между националните органи, отговорни за прилагането на законодателството за защита на потребителите, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, защото те не могат да осигурят сътрудничество и координация, като действат самостоятелно, и следователно тази цел, поради своя териториален и личен обхват, може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в посочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(54) Поради това Регламент (ЕО) № 2006/2004 следва да бъде отменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

УВОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент определя условията, съгласно които компетентните органи в държавите членки, определени като отговорни за прилагането на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите, сътрудничат и координират действията помежду си и с Комисията, с цел да наложат спазването на това законодателство и да гарантират гладкото функциониране на вътрешния пазар и с цел да се подобри защитата на икономическите интереси на потребителите.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на нарушенията в рамките на Съюза, широко разпространените нарушения и широко разпространените нарушения със съюзно измерение дори когато тези нарушения са били преустановени преди началото или приключването на прилагането.

2. Настоящият регламент не засяга разпоредбите на Съюза относно международното частно право, по-специално разпоредбите, които се отнасят до компетентността на съдилищата и приложимото право.

3. Настоящият регламент не засяга прилагането в държавите членки на мерки, които са свързани със съдебното сътрудничество по гражданскоправни и наказателноправни въпроси, по-специално работата на европейската съдебна мрежа.

4. Настоящият регламент не засяга изпълнението от страна на държавите членки на допълнителни задължения, които се отнасят до взаимната помощ при защита на колективните икономически интереси на потребителите, включително по наказателноправни въпроси, произтичащи от други правни актове, в т.ч. двустранни или многостранни споразумения.

5. Настоящият регламент не засяга Директива 2009/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([2]).

6. Настоящият регламент не засяга възможността за предприемане на допълнителни публични или частни действия за прилагане на законодателството съгласно националното право.

7. Настоящият регламент не засяга съответното право на Съюза, приложимо по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни.

8. Настоящият регламент не засяга националното право, приложимо по отношение на обезщетяването на потребители за вреди, причинени от нарушения на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите.

9. Настоящият регламент не засяга правото на компетентните органи да провеждат разследвания и да предприемат правоприлагащи действия, насочени срещу повече от един търговец, за подобни нарушения,попадащи в обхвата на настоящия регламент.

([1]) Регламент № 1 за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ 17, 6.10.1958 г. стр. 385).

([2]) Директива 2009/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно исковете за преустановяване на нарушения с цел защита на интересите на потребителите (ОВ L 110, 1.5.2009 г., стр. 30).

10. Глава III от настоящия регламент не се прилага за нарушения в рамките на Съюза на директиви 2014/17/ЕС и 2014/92/ЕС.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1) „законодателство на Съюза за защита на интересите на потребителите“ означава регламентите и директивите, транспонирани във вътрешния правен ред на държавите членки, които са изброени в приложението;

2) „нарушение в рамките на Съюза“ означава всяко действие или бездействие, което е в противоречие със законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите и което е увредило, уврежда или има вероятност да увреди колективните интереси на потребителите, пребиваващи в държава членка, различна от държавата членка, в която:

   а) е започнало или е извършено действието или бездействието;

   б) е установен търговецът, отговорен за действието или бездействието;или в която

   в) се намират доказателства или активи на търговеца, които са свързани с действието или бездействието;

3) „широко разпространено нарушение“ означава:

   а) всяко действие или бездействие, което е в противоречие със законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите и което е увредило, уврежда или има вероятност да увреди колективните интереси на потребителите, пребиваващи в поне две държави членки, различни от държавата членка, в която:

      i) е започнало или е извършено действието или бездействието;

      ii) е установен търговецът, отговорен за действието или бездействието;или в която

      iii) се намират доказателства или активи на търговеца, които са свързани с действието или бездействието; или

   б) всяко действие или бездействие, което е в противоречие със законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите и което е увредило, уврежда или има вероятност да увреди колективните интереси на потребителите и притежава общи характеристики, включително еднакви незаконни практики, нарушаване на еднакви интереси и което едновременно е извършено от същия търговец в поне три държави членки;

4) „широко разпространено нарушение със съюзно измерение“ означава широко разпространено нарушение, което е увредило, уврежда или има вероятност да увреди колективните интереси на потребителите в най-малко две трети от държавите членки, които заедно представляват най-малко две трети от населението на Съюза;

5) „нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент“ означава нарушения в рамките на Съюза, широко разпространени нарушения и широко разпространени нарушения със съюзно измерение;

6) „компетентен орган“ означава всеки публичен орган, учреден на национално, регионално или местно равнище, който е определен от държава членка като отговорен за прилагането на актовете на Съюза за защита на интересите на потребителите;

7) „единна служба за връзка“ означава публичният орган, който е определен от държава членка като отговорен за координацията по прилагането на настоящия регламент в съответната държава членка;

8) „определен орган“ означава орган, който има законен интерес от преустановяването или забраната на нарушения на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите, който е определен от държава членка и на който са дадени указания от компетентен орган с цел да събира необходимата информация и да предприема нужните правоприлагащи мерки, предоставени му от националното право, с цел постигането на преустановяване или налагане на забрана на нарушението и който действа от името на този компетентен орган;

9) „орган заявител“ означава компетентният орган, който отправя искане за взаимна помощ;

10) „орган, към който е отправено искане“ означава компетентният орган, който получава искане за взаимна помощ;

11) „търговец“ означава всяко физическо лице или юридическо лице, независимо дали е частна или публична собственост, което извършва действия, включително посредством друго лице, действащо от негово име или за негова сметка, за цели, свързани с неговата търговска или стопанска дейност, занаят или професия;

12) „потребител“ означава всяко физическо лице, извършващо действия за цели извън неговата търговска или стопанска дейност, занаят или професия;

13) „жалба на потребител“ означава твърдение, подкрепено от основателно доказателство, че даден търговец е извършил, извършва или е възможно да извърши нарушение на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите;

14) „вреда на колективните интереси на потребителите“ означава действително настъпила или вероятна вреда на интересите на определен брой потребители, които са засегнати от нарушения в рамките на Съюза, широко разпространени нарушения или широко разпространени нарушения със съюзно измерение;

15) „онлайн интерфейс“ означава всеки софтуер, включително уебсайт, част от уебсайт или приложение, който е експлоатиран от търговец или от името на търговец, и чието предназначение е да предостави достъп на потребителите до стоките и услугите на търговеца;

16) „повсеместни проверки“ означава съгласувано проучване на потребителските пазари чрез едновременни координирани действия за проверка на спазването или за установяване на нарушения на актовете на Съюза за защита на интересите на потребителите.

Член 4

Нотификация относно давностните срокове

Всяка единна служба за връзка нотифицира Комисията относно действащите в нейната държава членка давностни срокове, приложими за правоприлагащите мерки, посочени в член 9, параграф 4. Комисията прави обобщение на давностните срокове, относно които е направена нотификация, и предоставя обобщението на компетентните органи.

ГЛАВА II

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ И ТЕХНИТЕ ПРАВОМОЩИЯ

Член 5

Компетентни органи и единни служби за връзка

1. Всяка държава членка определя един или няколко компетентни органи и единна служба за връзка, които са отговорни за прилагането на настоящия регламент.

2. Компетентните органи изпълняват задълженията си съгласно настоящия регламент, все едно че действат от името на потребителите в своята собствена държава членка и за собствена сметка.

3. В рамките на всяка държава членка единната служба за връзка е отговорна за координиране на дейностите по разследване и прилагане на законодателството на компетентните органи, други публични органи, посочени в член 6 и, когато е приложимо, на определените органи, по отношение на нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и единните служби за връзка разполагат с необходимите средства за прилагането на настоящия регламент, включително достатъчно бюджетни и други средства, експертен опит, процедури и други механизми.

5. Когато на тяхна територия има повече от един компетентен орган, държавите членки гарантират, че съответните функции на тези компетентни органи са ясно определени и че те си съдействат тясно, за да могат ефективно да изпълняват тези функции.

Член 6

Сътрудничество за прилагане на настоящия регламент между държавите членки

1. За целите на правилното прилагане на настоящия регламент всяка държава членка гарантира, че нейните компетентни органи, други публични органи и ако е приложимо — определените органи, сътрудничат ефективно помежду си.

2. При поискване от компетентния орган другите публични органи, посочени в параграф 1, предприемат всички необходими мерки, с които разполагат съгласно националното право, за да постигнат преустановяване или налагане на забрана на нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

3. Държавите членки гарантират, че другите публични органи, посочени в параграф 1, разполагат с необходимите средства и правомощия за ефективно сътрудничество с компетентните органи при прилагането на настоящия регламент. Тези други публични органи редовно информират компетентните органи за мерките, предприети при прилагането на настоящия регламент.

Член 7

Роля на определените органи

1. Когато е приложимо и в съответствие с националното право, компетентен орган („указващ орган“) може да даде указания на определен орган за събирането на необходимата информация по отношение на нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент или за предприемането на нужните правоприлагащи мерки, с които той разполага съгласно националното законодателство, за постигането на преустановяване или за налагането на забрана на това нарушение. Указващият орган дава указания на определен орган само ако, след консултации с органа заявител или другите компетентни органи, засегнати от нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент, както органът заявител, така и органът, към който е отправено искане, или всички засегнати компетентни органи постигнат съгласие, че е вероятно определеният орган да получи необходимата информация или да преустанови или да наложи забрана на нарушението също толкова ефикасно и ефективно, както при действие от страна на указващия орган.

2. Ако органът заявител или другите компетентни органи, засегнати от нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, считат, че не са изпълнени условията, посочени в параграф 1, те незабавно информират писмено указващия орган, като излагат мотивите за своето становище. Ако е налице разногласие, указващият орган може да отнесе въпроса до Комисията, която незабавно излиза със становище по него.

3. Указващият орган продължава да е задължен да събира необходимата информация или да предприема необходимите правоприлагащи мерки, когато:

а) определеният орган не успее незабавно да получи необходимата информация или да постигне преустановяване или налагане на забрана на нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент; или

б) компетентни органи, засегнати от нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, не постигнат съгласие за даването на указания на определения орган съгласно параграф 1.

4. Указващият орган предприема всички необходими мерки за предотвратяване на разкриването на информация, която е предмет на правилата относно поверителността и професионалната и търговската тайна, установени в член 33.

Член 8

Информация и списъци

1. Всяка държава членка съобщава незабавно на Комисията следната информация и всички промени в нея:

а) самоличността и данните за контакт на компетентните органи, единната служба за връзка, определените органи и субектите, издаващи външни предупреждения, съгласно член 27, параграф 1; и

б) информация за организацията, правомощията и отговорностите на компетентните органи.

2. Комисията поддържа и актуализира на своя уебсайт публично достъпен списък на компетентните органи, единните служби за връзка, определените органи и субектите, отправящи външни предупреждения, съгласно член 27, параграф 1 или 2.

Член 9

Минимални правомощия на компетентните органи

1. Всеки компетентен орган разполага с минималните правомощия за разследване и прилагане на законодателството, установени в параграфи 3, 4, 6 и 7 от настоящия член, необходими за прилагането на настоящия регламент, и упражнява тези правомощия в съответствие с член 10.

2. Независимо от параграф 1, държавите членки могат да решат да не предоставят всички правомощия на всеки компетентен орган, при условие че всяко от тези правомощия може да бъде ефективно упражнено по необходимия начин по отношение на всяко нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент в съответствие с член 10.

3. Компетентните органи разполагат най-малко със следните правомощия за разследване:

а) правомощието да имат достъп до всички относими документи, данни или информация, свързани с нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, във всякаква форма или формат и независимо от средството за съхранение или мястото, на което се съхраняват;

б) правомощието да изискват от всеки публичен орган, орган или агенция в рамките на държавата членка или от всяко физическо или юридическо лице предоставянето на всяка относима информация, данни или документи във всякаква форма или формат, независимо от средството за съхранение или мястото, на което се съхраняват, за да се установи дали нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент е извършено или се извършва и за да се определят особеностите на това нарушение, включително проследяване на финансови потоци и потоци от данни, установяване на самоличността на лицата, участващи във финансови потоци и потоци от данни, и установяване на информация за банкови сметки и на собствеността на уебсайтове;

в) правомощието да извършват необходимите проверки на място, включително правомощието да влизат във всички помещения, парцели или превозни средства, които търговецът, засегнат от проверката, използва за цели, свързани със своята търговска или стопанска дейност, занаят или професия, или да поиска от други публични органи да го направят, за да бъдат проучени, конфискувани, взети или набавени копия от информация, данни или документи, независимо от средството за съхранение или мястото, на което се съхраняват; правомощието да конфискуват всяка информация, данни или документи за необходимия срок и в необходимата за проверката степен; правомощието да изискват от всеки представител или член на персонала на разследвания търговец да даде обяснения относно факти, информация, данни или документи, свързани с предмета на проверката, и да записват отговорите;

г) правомощието да закупуват стоки или услуги като пробни покупки, когато е необходимо, под прикрита самоличност, за да установят нарушения, обхванати от настоящия регламент и да съберат доказателства, включително правомощието да ги инспектират, наблюдават, изучават, разглобяват или изпитват.

4. Компетентните органи разполагат най-малко със следните правомощия за прилагане на законодателството:

а) правомощието да приемат временни мерки за предотвратяване на риска от сериозни вреди за колективните интереси на потребителите;

б) правомощието да се стремят да получат или да приемат поемането на ангажименти от страна на търговеца, отговорен за нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент, за преустановяване на нарушението;

в) правомощието да получат от търговеца, по негова инициатива, допълнителни ангажименти за обезщетяване в полза на потребителите, засегнати от предполагаемото нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, или когато е подходящо да се стремят да получат ангажименти от страна на търговеца за предоставянето на адекватни средства за защита на потребителите, засегнати от това нарушение;

г) когато е приложимо, правомощието да информират с подходящи средства потребителите, които претендират, че са претърпели вреда в резултат от нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, относно начините за търсене на обезщетение по националното право;

д) правомощието да издадат писмена заповед до търговеца за преустановяване на нарушенията, попадащи в обхвата на настоящия регламент;

е) правомощието да постигнат преустановяването или налагането на забрана на нарушенията, попадащи в обхвата на настоящия регламент;

ж) когато липсват други ефективни средства за преустановяване или за налагане на забрана на нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент или за предотвратяване на риска от сериозни вреди на колективните интереси на потребителите:

i) правомощието да премахват съдържание или да ограничават достъпа до онлайн интерфейс или да разпоредят изрично посочване на предупреждение до потребителите при достъпа до онлайн интерфейс;

ii) правомощието да разпореждат на доставчик на хостинг услуги да премахне, блокира или ограничи достъпа до онлайн интерфейс; или

iii) когато е подходящо, правомощието да разпореждат на регистратурите или регистраторите на домейни да заличат напълно квалифицирано име на домейни и да позволят на съответния компетентен орган да го регистрира;

включително като изискват от трета страна или друг публичен орган да приложат тези мерки.

з) правомощието да налагат санкции като глоби или периодични наказателни плащания за нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент и за неспазването на всяко решение, заповед, временна мярка, ангажимент на търговеца или друга мярка, приета по силата на настоящия регламент.

Санкциите, посочени в буква з) трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи, в съответствие с изискванията, установени в законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите. По-специално, следва да се обърне надлежно внимание, в зависимост от случая, на естеството, тежестта и продължителността на съответното нарушение.

5. Правомощието да налагат санкции като глоби или периодични наказателни плащания за нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент, се прилага за всяко нарушение на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите, когато съответният правен акт на Съюза, включен в приложението, предвижда санкции. Това не засяга правомощието на националните органи по националното право да налагат санкции като административни или други глоби или периодични наказателни плащания, когато правните актове на Съюза, включени в приложението, не предвиждат санкции.

6. Компетентните органи разполагат с правомощието да започват по собствена инициатива разследвания или процедури за преустановяване или за налагане на забрана на нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

7. Компетентните органи могат да публикуват всяко окончателно решение, всички поети от търговеца ангажименти или всяка заповед, приети съгласно настоящия регламент, включително публикуването на самоличността на търговеца, отговорен за нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент.

8. Когато е приложимо, компетентните органи могат да се консултират с организации на потребителите, асоциации на търговците, определените органи или други заинтересовани лица относно ефективността на предлаганите ангажименти при преустановяване на нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент.

Член 10

Упражняване на минимални правомощия

1. Предвидените в член 9 правомощия се упражняват:

а) пряко от компетентните органи въз основа на собствената им компетентност;

б) когато е целесъобразно — чрез прибягване до други компетентни органи или други публични органи;

в) чрез даване на указания на определените органи, ако е приложимо; или

г) чрез сезиране на съдилища, от чиято компетентност е да издадат необходимото решение, включително, когато е подходящо, чрез обжалване, в случай че заявлението за издаване на необходимото решение не е уважено.

2. Прилагането и упражняването на посочените в член 9 правомощия при прилагането на настоящия регламент са пропорционални и в съответствие с правото на Съюза и националното право, включително с приложимите процесуални гаранции и принципите, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз. Мерките по разследването и прилагането на законодателството, приети във връзка с прилагането на настоящия регламент, трябва да съответстват на естеството и цялостната действителна или вероятна вреда от нарушението на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите.

ГЛАВА III

МЕХАНИЗЪМ ЗА ВЗАИМНА ПОМОЩ

Член 11

Искания за информация

1. При поискване от орган заявител, органът, към който е отправено искането, предоставя на органа заявител незабавно и във всеки случай в срок от 30 дни, освен ако не е договорено друго, всяка относима информация, която е необходима, за да установи дали е извършено или се извършва нарушение в рамките на Съюза и за да се постигне преустановяването на нарушението.

2. Органът, към който е отправено искането, предприема съответстващите и необходими разследвания или взема всички други необходими или подходящи мерки с цел да събере изискваната информация. Ако е необходимо, тези разследвания се осъществяват със съдействието на други публични органи или определени органи.

3. При поискване от органа заявител, органът, към който е отправено искането, може да разреши длъжностни лица на органа заявител да придружават по време на разследванията длъжностните лица на органа, към който е отправено искане.

Член 12

Искания за предприемане на правоприлагащи мерки

1. При поискване от орган заявител, органът, към който е отправено искането, предприема всички необходими и пропорционални мерки по прилагане на законодателството, за да постигне преустановяването или налагането на забрана на нарушението в рамките на Съюза, като упражнява посочените в член 9 правомощия и всички допълнителни правомощия, предоставени му съгласно националното право. Органът, към който е отправено искането, определя подходящите мерки по прилагане на законодателството, необходими за постигане на преустановяването или за налагането на забрана на нарушението в рамките на Съюза, и ги предприема незабавно, и не по-късно от 6 месеца след получаването на искането, освен ако не представи конкретни причини за удължаването на този срок. Когато е целесъобразно, органът, към който е отправено искането, налага санкции като глоби или периодични наказателни плащания на търговеца, отговорен за нарушението в рамките на Съюза. Органът, към който е отправено искането, може да получи от търговеца, по негова инициатива, допълнителни ангажименти за обезщетяване в полза на потребителите, засегнати от предполагаемото нарушение в рамките на Съюза, или когато е подходящо — да се стреми да получи ангажименти за обезщетяване от страна на търговеца за предоставяне на адекватни средства за защита на потребителите, засегнати от това нарушение.

2. Органът, към който е отправено искането, информира редовно органа заявител за предприетите стъпки и мерки, както и за стъпките и мерките, които възнамерява да предприеме. Органът, към който е отправено искането, уведомява незабавно чрез електронната база данни, предвидена в член 35, органа заявител, компетентните органи на другите държави членки и Комисията за предприетите мерки и техния ефект върху нарушението в рамките на Съюза, включително следното:

а) дали са наложени временни мерки;

б) дали нарушението е преустановено;

в) какви мерки са предприети и дали тези мерки са били изпълнени;

г) степента, в която на потребителите, засегнати от предполагаемото нарушение са предложени ангажименти за обезщетяване.

Член 13

Процедура за искания за взаимна помощ

1. В исканията за взаимна помощ органът заявител предоставя необходимата информация, която да позволи на органа, към който е отправено искането, да изпълни това искане, включително всяко необходимо доказателство, което може да бъде събрано само на територията на държавата членка на органа заявител.

2. Исканията за взаимна помощ се изпращат за сведение от органа заявител до единната служба за връзка на държавата членка на органа, към който е отправено искането, и до единната служба за връзка на държавата членка на органа заявител. Единната служба за връзка на държавата членка на органа, към който е отправено искането, препраща незабавно исканията до съответния компетентен орган.

3. Исканията за взаимна помощ и всички съобщения, свързани с тях, се отправят писмено чрез използване на стандартни формуляри и се изпращат по електронен път посредством електронната база данни, създадена съгласно член 35.

4. Езиците, използвани за исканията за взаимна помощ и за всички съобщения, свързани с тях, се договарят между съответните компетентни органи.

5. Ако не може да бъде постигнато съгласие относно езиците, исканията за взаимна помощ се изпращат на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка на органа заявител, а отговорите — на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка на органа, към който е отправено искането. В посочения случай всеки компетентен орган осигурява необходимите преводи на исканията, отговорите и другите документи, които получава от друг компетентен орган.

6. Органът, към който е отправено искането, отговаря пряко на органа заявител и на единните служби за връзка на държавите членки на органа заявител и на органа, към който е отправено искането.

Член 14

Отказ за изпълнение на искане за взаимна помощ

1. Органът, към който е отправено искане, може да откаже да изпълни искане за информация, съгласно член 11, ако е изпълнено едно или повече от следните условия:

а) след консултация с органа заявител, изглежда, че исканата информация не е необходима на органа заявител, за да установи дали е извършено или се извършва нарушение в рамките на Съюза или да установи дали съществува основателно съмнение, че може да бъде извършено такова нарушение;

б) органът заявител не е съгласен, че информацията е предмет на разпоредбите за поверителност и за професионална и търговска тайна, установени в член 33;

в) вече са образувани наказателно разследване или съдебно производство срещу същия търговец по отношение на същото нарушение в рамките на Съюза от съдебните органи в държавата членка на органа, към който е отправено искането, или на органа заявител.

2. Органът, към който е отправено искане, може да откаже да изпълни искане за правоприлагащи мерки съгласно член 12 ако, след консултация с органа заявител, се прилага едно или повече от следните условия:

а) вече е образувано наказателно разследване или съдебно производство или е налице съдебно решение, съдебно споразумение или съдебна заповед по отношение на същото нарушение в рамките на Съюза и срещу същия търговец от съдебните органи в държавата членка на органа, към който е отправено искането;

б) вече е поставено начало на упражняването на необходимите изпълнителни правомощия или вече е прието административно решение по отношение на същото нарушение в рамките на Съюза и срещу същия търговец в държавата членка на органа, към който е отправено искането, за да се постигне преустановяването или налагането на забрана на нарушението в рамките на Съюза;

в) органът, към който е отправено искането, след извършване на съответно разследване, стига да заключението, че не е налице нарушение в рамките на Съюза;

г) органът, към който е отправено искането, стига до заключението, че органът заявител не е предоставил достатъчно информация в съответствие с член 13, параграф 1;

д) органът, към който е отправено искането, е приел предложени от страна на търговеца ангажименти да преустанови нарушението в рамките на Съюза в определен срок и този срок все още не е изтекъл.

Органът, към който е отправено искането, обаче изпълнява искането относно правоприлагащите мерките съгласно член 12, ако търговецът не успее да изпълни поетите ангажименти в рамките на срока, посочен в първа алинея, буква д).

3. Органът, към който е отправено искането, уведомява органа заявител и Комисията за отказа да се съобрази с искането за взаимна помощ и излага основанията си за отказа.

4. В случай на несъгласие между органа заявител и органа, към който е отправено искането, органът заявител или органът, към който е отправено искането, може да отнесе въпроса до Комисията, която незабавно се произнася със становище. Когато въпросът не е отнесен до нея, Комисията може да се произнесе със становище по своя собствена инициатива. За да се произнесе със становище, Комисията може да поиска относимата информация и документация, които са били разменени между органа заявител и органа, към който е отправено искането.

5. Комисията наблюдава функционирането на механизма за взаимна помощ, както и спазването от компетентните органи на процедурите и сроковете за обработване на искания за взаимна помощ. Комисията има достъп до исканията за взаимна помощ и до информацията и документите, които се обменят между органа заявител и органа, към който е отправено искането.

6. Когато е целесъобразно, Комисията може да издаде насоки и да предостави съвети на държавите членки, за да гарантира ефективното и ефикасното функциониране на механизма за взаимна помощ.

ГЛАВА IV

МЕХАНИЗМИ ЗА КООРДИНИРАНО РАЗСЛЕДВАНЕ И ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО ВЪВ ВРЪЗКА С ШИРОКО РАЗПРОСТРАНЕНИ НАРУШЕНИЯ И ШИРОКО РАЗПРОСТРАНЕНИ НАРУШЕНИЯ СЪС СЪЮЗНО ИЗМЕРЕНИЕ

Член 15

Процедура за вземане на решения между държавите членки

По въпросите, уредени в настоящата глава, съответните компетентни органи вземат решенията си с консенсус.

Член 16

Общи принципи на сътрудничеството

1. Когато е налице основателно съмнение, че се извършва широко разпространено нарушение или широко разпространено нарушение със съюзно измерение, съответните компетентни органи и Комисията незабавно се информират взаимно и информират съответните единни служби за връзка, като изпращат предупреждения съгласно член 26.

2. Компетентните органи, засегнати от широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение, координират мерките си за разследване и прилагане на законодателството с цел справяне с нарушенията. Те обменят помежду си всички необходими доказателства и информация и незабавно оказват един на друг, а също и на Комисията, всякакъв вид помощ, от която има нужда.

3. Компетентните органи, засегнати от широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение, гарантират, че са събрани всички необходими доказателства и информация и че са взети всички необходими мерки по прилагане на законодателството, за да се постигне преустановяването или забраната на това нарушение.

4. Без да се засягат разпоредбите на параграф 2, настоящият регламент не засяга национални действия за разследване и прилагане на законодателството във връзка с едно и също нарушение и един и същ търговец.

5. Когато е целесъобразно, компетентните органи могат да приканят служители на Комисията и други придружаващи лица, оправомощени от Комисията, да участват в координираните разследвания, действията по прилагане на законодателството и другите мерки съгласно настоящата глава.

Член 17

Предприемане на координирани действия и определяне на координатор

1. В случай на основателно съмнение, че се извършва широко разпространено нарушение, компетентните органи относно това нарушение поставят началото на координирано действие, основано на съгласие между тях. Единните служби за връзка, засегнати от това нарушение, и Комисията се уведомяват за започването на координираното действие незабавно.

2. Компетентните органи, засегнати от предполагаемото широко разпространеното нарушение, определят помежду си един компетентен орган, засегнат от предполагаемото широко разпространеното нарушение, който да поеме ролята на координатор. Ако не може да бъде постигнато споразумение за координатора, Комисията поема ролята на координатор.

3. Ако Комисията има основателно съмнение за широко разпространено нарушение със съюзно измерение, тя незабавно уведомява компетентните органи и единните служби за връзка, които предполагаемото нарушение касае съгласно член 26. В уведомлението Комисията посочва основанията за евентуално координирано действие. Компетентните органи, които предполагаемото широкоразпространено нарушение със съюзно измерение касае, провеждат необходимото разследване въз основа на информацията, с която разполагат или до която имат лесен достъп. Компетентни органи, които предполагаемото широкоразпространено нарушение със съюзно измерение касае, съобщават резултатите от такива разследвания на другите компетентни органи, на съответните единни служби за връзка и на Комисията съгласно член 26, в рамките на един месец от уведомлението на Комисията. Когато в хода на такива разследвания се разкрие, че е възможно да се извършва широко разпространено нарушение със съюзно измерение, компетентните органи, които това нарушение касае, започват координирано действие и предприемат мерките, установени в член 19, а когато е подходящо, мерките, установени в членове 20 и 21.

4. Координираните действия, посочени в параграф 3, се координират от Комисията.

5. Даден компетентен орган се присъединява към координирано действие, ако по време на него стане ясно, че широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение касае и него.

Член 18

Мотиви за отказ за участие в координирани действия

1. Компетентен орган може да откаже да участва в координирано действие по всяка от следните причини:

а) срещу същия търговец вече е образувано наказателно разследване или съдебно производство, постановено е съдебно решение или е постигнато съдебно споразумение за същото нарушение в държавата членка на компетентния орган;

б) вече е предприето упражняването на необходимите правомощия за прилагане на законодателството преди отправянето на предупреждение съгласно член 17, параграф 3 или вече е прието административно решение срещу същия търговец по отношение на същото нарушение в държавата членка на компетентния орган, за да се постигне преустановяването или налагането на забрана на широко разпространеното нарушение или широко разпространено нарушение със съюзно измерение;

в) след извършване на съответно разследване е видно, че действителното или потенциалното въздействие на предполагаемото широко разпространено нарушение или широко разпространено нарушение със съюзно измерение в държавата членка на компетентния орган е пренебрежимо малко и че не е необходимо компетентният орган да приема правоприлагащи мерки;

г) съответното широко разпространено нарушение или широко разпространено нарушение със съюзно измерение не е настъпило в държавата членка на компетентния орган и не е необходимо компетентният орган да приема правоприлагащи мерки;

д) компетентният орган е приел поети от страна на търговеца, отговорен за широко разпространено нарушение или широко разпространено нарушение със съюзно измерение, предложени ангажименти да преустанови нарушението в държавата членка на компетентния орган и тези ангажименти са били изпълнени, и поради това не е необходимо компетентният орган да приема правоприлагащи мерки.

2. Когато компетентен орган откаже да участва в координирано действие, той незабавно уведомява за решението си Комисията и другите компетентни органи и единни служби за връзка, засегнати от широко разпространено нарушение или широко разпространено нарушение със съюзно измерение, като посочва причините за решението си и представя необходимите подкрепящи документи.

Член 19

Мерки по разследване при координирани действия

1. Компетентните органи, които координираното действие касае, гарантират, че разследванията и проверките се извършват ефективно, ефикасно и координирано. Те се стремят да провеждат едновременно разследвания и проверки и, доколкото националното процесуално право допуска това, да прилагат временни мерки.

2. Механизмът за взаимна помощ съгласно глава III може да се използва, ако е необходимо, по-специално с цел събиране на необходимите доказателства и друга информация от държави членки, различни от държавите членки, които координираното действие касае, или с цел да се гарантира, че съответният търговец не заобикаля правоприлагащите мерки.

3. Когато е подходящо компетентните органи, които координираното действие касае, представят резултата от разследването и оценката на широко разпространеното нарушение или, когато е приложимо, на широко разпространеното нарушение със съюзно измерение в обща позиция, договорена между тях.

4. Освен ако е договорено друго между компетентните органи, засегнати от координираното действие, координаторът съобщава общата позиция на отговорния за широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение търговец. На отговорния за широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение търговец се дава възможността да бъде изслушан по въпросите, формиращи част от общата позиция.

5. Когато е подходящо и без да се засягат член 15 или правилата относно поверителността и относно професионалната и търговската тайна, установени в член 33, компетентните органи, засегнати от координираното действие решават да публикуват общата позиция или части от нея на своите уебсайтове и могат да потърсят становищата на организации на потребителите, асоциации на търговците и други засегнати страни. Комисията публикува общата позиция на своя уебсайт със съгласието на съответния компетентен орган.

Член 20

Ангажименти при координирани действия

1. Въз основа на общата позиция, приета съгласно член 19, параграф 3, компетентните органи, които координираното действие касае, могат да приканят търговеца, отговорен за широко разпространеното нарушение или за широко разпространеното нарушение със съюзно измерение да предложи в определен срок ангажименти за преустановяване на нарушението. Търговецът също може по собствена инициатива да предложи да поеме задължение за преустановяване на нарушението или да предложи на потребителите, засегнати от това нарушение, ангажименти за обезщетяване.

2. Когато е целесъобразно и без да се засягат правилата относно поверителността и относно професионалната и търговската тайна, установени в член 33, съответните компетентни органи могат да публикуват на своите уебсайтове ангажиментите, предложени от търговеца, отговорен за широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение или, ако е целесъобразно, Комисията може да публикува на своя уебсайт предложените от този търговец ангажименти при поискване от съответните компетентни органи. Компетентните органи и Комисията могат да потърсят становищата на организации на потребителите, асоциации на търговците и други заинтересовани страни.

3. Компетентните органи, които координираното действие касае, оценяват предложените ангажименти и съобщават резултата от оценката на търговеца, отговорен за широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение, и когато е приложимо, ако са предложени ангажименти за обезщетяване от търговеца, те информират потребителите, които твърдят, че са претърпели вреда в резултат от това нарушение. Когато поетите ангажименти са пропорционални и достатъчни за преустановяване на широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение, компетентните органи приемат тези ангажименти и определят срок, в рамките на който ангажиментите трябва да бъдат изпълнени.

4. Компетентните органи, които координираното действие касае, наблюдават изпълнението на ангажиментите. По-специално те гарантират, че търговецът, отговорен за широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение, редовно докладва на координатора за напредъка при изпълнението на ангажиментите. Когато е целесъобразно, компетентните органи, които координираното действие касае, могат да потърсят становищата на организации на потребителите и на експерти, за да проверят дали стъпките, предприети от търговеца, са в съответствие с ангажиментите.

Член 21

Правоприлагащи мерки при координирани действия

1. Компетентните органи, които координираното действие касае, предприемат всички необходими правоприлагащи мерки срещу търговеца, отговорен за широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение, за да се постигне преустановяването или забраната на това нарушение.

Когато е целесъобразно, те налагат санкции, например глоби или периодични наказателни плащания на търговеца, отговорен за широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение. Компетентният орган може да получава от търговеца, по негова собствена инициатива, допълнителни ангажименти за обезщетяване на потребителите, засегнати от предполагаемото нарушение или от предполагаемото нарушение със съюзно измерение, или когато е подходящо може да се стреми да получи ангажименти от страна на търговеца за предоставянето на адекватни средства за защита на потребителите, засегнати от нарушението.

Правоприлагащите мерки са особено подходящи в случаите, когато:

а) е необходимо незабавно правоприлагащо действие за постигането на бързо и ефективно преустановяване на нарушението;

б) малко е вероятно нарушението да бъде преустановено в резултат на ангажиментите, предложени от търговеца, който е отговорен за нарушението;

в) търговецът, който е отговорен за нарушението, не предложи ангажименти преди изтичането на указания от съответните компетентни органи срок;

г) търговецът, който е отговорен за нарушението, предлага ангажименти, които са недостатъчни, за да се гарантира преустановяването на нарушението и, когато е подходящо, правни средства за защита на потребителите, засегнати от него; или

д) търговецът, отговорен за нарушението, не изпълни ангажиментите за преустановяване на нарушението или, когато е подходящо, за предоставяне на правни средства за защита на потребителите, претърпели вреди от нарушението, в срока, посочен в член 20, параграф 3;

2. Правоприлагащите мерки съгласно параграф 1 се предприемат по ефективен, ефикасен и координиран начин, за да се постигне преустановяването или забраната на широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение. Компетентните органи, които координираното действие касае, се стремят да предприемат правоприлагащи мерки едновременно в държавите членки, засегнати от това нарушение.

Член 22

Приключване на координираните действия

1. Координираното действие приключва, ако компетентни органи, които координираното действие касае, стигнат до заключението, че широко разпространеното нарушение или широко разпространеното нарушение със съюзно измерение е преустановено или забранено във всички засегнати държави членки или че такова нарушение не е било извършено.

2. Координаторът уведомява незабавно Комисията и ако е целесъобразно — компетентните органи и единните служби за връзка на държавите членки, които координираното действие касае, за приключването на координираните действия.

Член 23

Роля на координатора

1. Координаторът, определен в съответствие с членове 17 или 29, по-специално:

а) гарантира, че всички засегнати компетентни органи и Комисията са надлежно и своевременно информирани за напредъка на разследването или на правоприлагащото действие, както е приложимо, както и че са информирани за очакваните следващи стъпки и мерките, които предстои да бъдат приети;

б) координира и наблюдава, както е приложимо, мерките по разследване, предприети от съответните компетентни органи в съответствие с настоящия регламент;

в) координира изготвянето и споделянето на всички необходими документи между засегнатите компетентни органи и Комисията;

г) поддържа, както е приложимо, контакт с търговеца и другите страни, засегнати от мерките по разследване или прилагане на законодателството, освен когато е договорено друго от съответните компетентни органи и координатора;

д) когато е приложимо, координира оценката, консултациите и наблюдението от страна на засегнатите компетентни органи, както и другите стъпки, необходими за обработване и изпълнение на ангажиментите, предложени от засегнатите търговци;

е) когато е приложимо, координира мерките по прилагане на законодателството, приети от съответните компетентни органи;

ж) координира исканията за взаимна помощ, подадени от засегнатите компетентни органи съгласно глава III.

2. Координаторът не носи отговорност за действията или бездействията на засегнатите компетентни органи, когато те упражняват правомощията, предвидени в член 9.

3. Когато координираните действия се отнасят до широко разпространени нарушения или широко разпространени нарушения със съюзно измерение на правните актове на Съюза, посочени в член 2, параграф 10, координаторът приканва Европейския банков орган да действа като наблюдател.

Член 24

Езиков режим

1. Езиците, използвани от компетентните органи за уведомленията и всички съобщения, уредени от настоящата глава, които са свързани с координираните действия и повсеместните проверки, се договарят между съответните компетентни органи.

2. Ако не може да бъде постигнато съгласие между съответните компетентни органи, уведомленията и другите съобщения се изпращат на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, която прави уведомлението или друго съобщение. В такъв случай, ако е необходимо, всеки съответен компетентен орган отговаря за преводите на уведомленията, съобщенията и другите документи, които получава от други компетентни органи.

Член 25

Езиков режим за общуване с търговци

За целите на процедурите, предвидени в настоящата глава, търговецът има право да общува на официалния език или на един от официалните езици, използван за официални цели в държавата членка, в която търговецът е установен или пребивава.

ГЛАВА V

ДЕЙНОСТИ В РАМКИТЕ НА СЪЮЗА

Член 26

Предупреждения

1. Компетентният орган уведомява незабавно Комисията, другите компетентни органи и единните служби за връзка за всяко основателно съмнение, че на неговата територия се извършва нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент, което може да засегне интересите на потребителите в други държави членки.

2. Комисията уведомява незабавно съответните компетентни органи и единни служби за връзка за всяко основателно съмнение за наличието на нарушение, попадащо в обхвата на настоящия регламент.

3. При уведомяването, което означава при отправянето на предупреждение, съгласно параграфи 1 и 2, компетентният орган или Комисията предоставят по-специално следната информация, когато има такава, за предполагаемото, попадащо в обхвата на настоящия регламент нарушение:

а) описание на действието или бездействието, което съставлява нарушението;

б) детайли на продукта или услугата, засегнати от нарушението;

в) държавите членки, които са засегнати или е възможно да са засегнати от нарушението;

г) самоличността на търговеца или търговците, отговорни или за които има съмнения, че са отговорни за нарушението;

д) правното основание за възможни действия чрез позоваване на националното право и съответните разпоредби на правните актове на Съюза, посочени в приложението;

е) описанието на съдебното производство, правоприлагащите мерки или другите мерки, предприети във връзка с нарушението, датите на предприемането им и тяхната продължителност, както и етапът им;

ж) самоличността на компетентните органи, които започват съдебното производство и вземат други мерки.

4. При отправянето на предупреждение компетентният орган може да отправи искане към компетентните органи и съответните единни служби за връзка в други държави членки и към Комисията или Комисията може да отправи искане към компетентните органи и съответните единни служби за връзка в други държави членки да проверят дали, въз основа на информацията, с която разполагат или до която имат лесен достъп съответните компетентни органи или Комисията, подобни предполагаеми нарушения се извършват на територията на тези държави членки или дали вече са предприети правоприлагащи мерки срещу такива нарушения в тези държави членки. Въпросните компетентни органи на други държави членки и Комисията отговарят незабавно на искането.

Член 27

Външни предупреждения

1. Освен ако няма основание за друго, всяка държава членка предоставя правомощието на определени органи, европейски потребителски центрове, организации и асоциации на потребителите, а когато е подходящо — и на асоциации на търговци, с необходимия експертен опит да отправят предупреждения до компетентните органи на съответните държави членки и Комисията за предполагаеми нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент и да предоставят информацията, посочена в член 26, параграф 3, с която разполагат („външно предупреждение“). Всяка държава членка незабавно предоставя на Комисията списъка с тези образувания и всякакви промени в него.

2. След консултация с държавите членки Комисията дава право на асоциации, представляващи на равнището на Съюза интересите на потребителите и когато е подходящо — на търговците, правомощието да отправят външни предупреждения.

3. Компетентните органи не са задължени да откриват процедура или да предприемат други действия в отговор на външно предупреждение. Субектите, които отправят външни предупреждения, гарантират, че предоставената информация е вярна, актуална и точна, и коригират незабавно предоставената информация или я оттеглят, ако е необходимо.

Член 28

Обмен на друга информация, която е от значение за откриването на нарушения

Доколкото е необходимо за постигането на целите на настоящия регламент, компетентните органи, чрез електронната база данни, посочена в член 35, уведомяват незабавно Комисията и компетентните органи на съответните държави членки за всяка мярка, предприета от тях за справяне с нарушението, попадащо в обхвата на настоящия регламент, в рамките на своята компетентност, ако подозират, че въпросното нарушение може да засегне интересите на потребители в други държави членки.

Член 29

Повсеместни проверки

1. Компетентните органи могат да решат да проведат повсеместна проверка за установяване на съответствието със или за разкриване на нарушения на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите. Освен ако не е договорено друго от участващите компетентни органи, повсеместните проверки се координират от Комисията.

2. Когато провеждат повсеместни проверки, участващите компетентни органи могат да използват правомощията за разследване, предвидени в член 9, параграф 3, и всички други правомощия, предоставени им по силата на националното право.

3. Компетентните органи могат да приканят определени органи, служители на Комисията и други придружаващи лица, оправомощени от Комисията, да участват в повсеместните проверки.

Член 30

Координиране на други дейности, които допринасят за разследването и прилагането на законодателството

1. Доколкото е необходимо за постигане на целта на настоящия регламент, държавите членки могат да се уведомяват една друга и да уведомяват Комисията за действията си в следните области:

а) обучението на своите служители, участващи в прилагането на настоящия регламент;

б) събирането, класифицирането и обмена на данни относно потребителските жалби;

в) разработването на специфични секторни мрежи между длъжностните лица;

г) разработването на инструменти за информация и комуникация; и

д) когато е приложимо, разработването на стандарти, методики и ръководства във връзка с прилагането на настоящия регламент.

2. Доколкото е необходимо за постигането на целта на настоящия регламент, държавите членки могат да координират и организират съвместно дейности в областите, посочени в параграф 1.

Член 31

Обмен на длъжностни лица между компетентните органи

1. Компетентните органи могат да участват в схеми за обмен на длъжностни лица от други държави членки с цел подобряване на сътрудничеството. Компетентните органи вземат необходимите мерки, за да дадат възможност на длъжностните лица от други държави членки да играят ефективна роля в действията на компетентния орган. За тази цел длъжностните лица се упълномощават да осъществяват задълженията, които са им вменени от приемащия ги компетентен орган, в съответствие със законите на държавата членка, в която е установен органът.

2. По време на обмена на служители гражданската и наказателната отговорност на длъжностното лице се третират по същия начин като отговорността на длъжностните лица на приемащия компетентен орган. Длъжностните лица от други държави членки спазват професионалните стандарти и съответните вътрешни правила за поведение на приемащия компетентен орган. Тези правила за поведение гарантират по-специално защитата на физическите лица по отношение обработването на лични данни, справедливостта на процедурите и съответното спазване на разпоредбите за поверителност и за професионална и търговска тайна, установени в член 33.

Член 32

Международно сътрудничество

1. Доколкото е необходимо за постигането на целта на настоящия регламент, Съюзът осъществява сътрудничество с трети държави и с компетентните международни организации в областите, включени в обхвата на настоящия регламент, с цел да се защитят интересите на потребителите. Съюза и съответните трети държави могат да сключват споразумения, установяващи договорености относно сътрудничеството, включително установяването на мерки за взаимна помощ, обменът на поверителна информация и програмите за обмен на персонал.

2. Споразуменията, сключвани между Съюза и трети държави за сътрудничество и взаимна помощ с цел защита и укрепване на интересите на потребителите, зачитат релевантните правила за защита на данните, приложими за предаването на лични данни на трети държави.

3. Когато компетентен орган получи от орган на трета държава информация, имаща отношение към компетентните органи на други държави членки, той съобщава информацията на тези компетентни органи, доколкото му е позволено да го направи по силата на сключени двустранни споразумения за помощ с тази трета държава и доколкото тази информация е в съответствие с правото на Съюза относно защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни.

4. Информацията, съобщена съгласно настоящия регламент, може също така да бъде съобщена от компетентен орган на орган на трета държава по силата на двустранно споразумение за помощ с третата държава, при условие че е получено одобрението на компетентния орган, който първоначално е съобщил информацията, и при условие че е в съответствие с правото на Съюза относно защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни.

ГЛАВА VI

ОБЩИ ДОГОВОРЕНОСТИ

Член 33

Използване и разкриване на информация и професионална и търговска тайна

1. Информацията, която се събира от компетентните органи и Комисията или им се съобщава в хода на прилагането на настоящия регламент, се използва само за целите на гарантиране на спазването на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите.

2. Посочената в параграф 1 информация се третира като поверителна и се използва и разкрива само при надлежно отчитане на търговските интереси на физическото или юридическото лице, включително на търговски тайни и интелектуална собственост.

3. Независимо от това, след консултация с компетентния орган, предоставил информацията, компетентните органи могат да разкриват информацията, необходима за:

а) доказване на нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент; или

б) постигане на преустановяването или забраната на нарушения, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

Член 34

Използване на доказателствата и на констатациите от разследването

Компетентните органи могат да представят като доказателство всяка информация, документи, констатации, декларации, заверени с оригинала копия или изпратени сведения, на същата база като други подобни документи, получени в тяхната собствена държава членка, независимо от носителя, на който се съхраняват.

Член 35

Електронна база данни

1. Комисията създава и поддържа електронна база данни за всички съобщения между компетентните органи, единните служби за връзка и Комисията съгласно настоящия регламент. Всяка информация, изпратена посредством електронната база данни, се съхранява и обработва в електронната база данни. Тази база данни е пряко достъпна за компетентните органи, единните служби за връзка и Комисията.

2. Информацията, предоставена от образувания, които отправят външно предупреждение съгласно член 27, параграф 1 или 2, се съхранява и обработва в електронната база данни. При все това тези образувания нямат достъп до тази база данни.

3. Когато компетентен орган, определен орган или образувание, което отправя външно предупреждение съгласно член 27, параграф 1 или 2, установи, че предупреждение за нарушение, отправено съгласно член 26 или 27 впоследствие се окаже необосновано, той оттегля това предупреждение. Комисията своевременно отстранява съответната информация от базата данни и уведомява страните за причините за това отстраняване.

Данните, свързани с нарушение, се съхраняват в електронната база данни за срок, който е не по-дълъг от необходимото за целите, за които са събрани и обработени, но не повече от пет години, считано от деня, в който:

а) орган, към който е отправено искане, уведоми Комисията съгласно член 12, параграф 2, че е преустановено нарушение в рамките на Съюза;

б) координаторът съобщи по силата на член 22, параграф 1 за приключването на координираното действие;

в) информацията е въведена в базата данни във всички други случаи.

4. Комисията приема актове за изпълнение, в които се уреждат практическите и оперативните договорености за функционирането на електронната база данни. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 38, параграф 2.

Член 36

Отказ от възстановяване на разходи

1. Държавите членки се отказват от всички искания за възстановяване на разходи, направени при прилагане на настоящия регламент.

2. Независимо от параграф 1, по отношение на искания за правоприлагащи мерки съгласно член 12, държавата членка на органа заявител продължава да носи отговорност пред държавата членка на органа, към който е отправено искането, за всички направени разходи и понесени загуби в резултат на мерки, които са отхвърлени и обявени от съд за неоснователни, доколкото се отнася до същността на въпросното нарушение.

Член 37

Приоритети в прилагането на законодателството

1. До 17 януари 2020 г. и на всеки две години след това, държавите членки обменят помежду си и с Комисията информация относно своите приоритети в прилагането на законодателството за прилагане на настоящия регламент.

Тази информация включва:

а) информация относно пазарните тенденции, които би могло да засегнат интересите на потребителите в съответната държава членка и в други държави членки;

б) преглед на действията, проведени по силата на настоящия регламент през последните две години, и по-специално дейностите по разследване и по прилагане на законодателството, свързани с широко разпространените нарушения;

в) статистически данни, обменени чрез предупреждения, посочени в член 26;

г) примерни приоритетни области през следващите две години за прилагането на актовете на Съюза за защита на интересите на потребителите в съответната държава членка; и

д) предложените приоритетни области през следващите две години за прилагането на актовете на Съюза за защита на интересите на потребителите на равнището на Съюза.

2. Без да се засяга член 33, на всеки две години Комисията представя обзор на информацията, посочена в параграф 1, букви а), б) и в), и я прави достъпна за обществеността. Комисията уведомява Европейския парламент за това.

3. В случаите, когато е налице съществена промяна на обстоятелствата или на пазарните условия през двете години след последното предоставяне на информация относно приоритетите им в прилагането на законодателството, държавите членки актуализират приоритетите си за прилагане на законодателството и уведомяват за това останалите държави членки и Комисията.

4. Комисията обобщава приоритетите в прилагането на законодателството, представени от държавите членки в съответствие с параграф 1 от настоящия член, и докладва веднъж годишно на Комитета, посочен в член 38, параграф 1, с цел улесняване на приоритизирането на действията по силата на настоящия регламент. Комисията обменя добри практики и сравнителни анализи с държавите членки, особено с оглед на разработването на дейности за изграждане на капацитет.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 38

Комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 39

Уведомления

Държавите членки незабавно съобщават на Комисията текста на всички разпоредби от националното право, които приемат по въпроси, попадащи в обхвата на настоящия регламент, както и текста на споразумения, които сключват по въпроси, попадащи в обхвата на настоящия регламент, с изключение на споразумения, отнасящи се до конкретни случаи.

Член 40

Докладване

1. До 17 януари 2023 г. Комисията представя доклад до Европейския парламент и до Съвета относно прилагането на настоящия регламент.

2. Този доклад съдържа оценка на прилагането на настоящия регламент, включително оценка на ефективността на прилагането на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите съгласно настоящия регламент, по-специално във връзка с правомощията на компетентните органи, установени в член 9, както и, по-специално, преглед на това как се развива спазването от страна на търговците на законодателството на Съюза за защита на интересите на потребителите на ключови потребителски пазари, засегнати от трансгранична търговия.

Когато е необходимо, този доклад се придружава от законодателни предложения.

Член 41

Отмяна

Регламент (ЕО) № 2006/2004 се отменя считано от 17 януари 2020 г.

Член 42

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 17 януари 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 12 декември 2017 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ПРИЛОЖЕНИЕ

Директиви и регламенти, посочени в член 3, точка 1)

1. Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 21.4.1993 г., стр. 29).

2. Директива 98/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на стоките, предлагани на потребителите (ОВ L 80, 18.3.1998 г., стр. 27).

3. Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (ОВ L 171, 7.7.1999 г., стр. 12).

4. Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

5. Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67): членове 86—100.

6. Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37): член 13.

7. Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕИО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО (ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16).

8. Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 17.2.2004 г., стр. 1).

9. Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).

10. Регламент (ЕО) № 1107/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно правата на хората с увреждания и на хората с ограничена подвижност при пътувания с въздушен транспорт (ОВ L 204, 26.7.2006 г., стр. 1).

11. Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21): член 1, член 2, буква в) и членове 4—8.

12. Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36): член 20.

13. Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14).

14. Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

15. Регламент (ЕО) № 1008/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно общите правила за извършване на въздухоплавателни услуги в Общността (ОВ L 293, 31.10.2008 г., стр. 3): членове 22, 23 и 24.

16. Директива 2008/122/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно защитата на потребителите по отношение на някои аспекти на договорите за разпределено във времето ползване на собственост, дългосрочни ваканционни продукти, препродажба и замяна (ОВ L 33, 3.2.2009 г., стр. 10).

17. Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови или административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудио-визуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1): членове 9, 10, 11 и 19—26.

18. Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 1).

19. Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 1).

20. Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 64).

21. Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители) (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 63): Член 13.

22. Регламент (ЕС) № 524/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно онлайн решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Регламент за ОРС за потребители) (ОВ L 165, 18.6.2013 г., стр. 1): член 14.

23. Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 34): членове 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, глава 10 и приложения I и II.

24. Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 214): членове 3—18 и член 20, параграф 2.

25. Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета (ОВ L 326, 11.12.2015 г., стр. 1).

26. Регламент (ЕС) 2017/1128 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. за трансграничната преносимост на услугите за онлайн съдържание в рамките на вътрешния пазар (ОВ L 168, 30.6.2017 г., стр. 1).

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/2395 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2017 година

за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на преходните мерки за смекчаване на въздействието от въвеждането на МСФО 9 спрямо собствения капитал и за третирането като големи експозиции на някои експозиции в публичния сектор, деноминирани в местната валута на която и да е държава членка

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) На 24 юли 2014 г. Съветът по международни счетоводни стандарти публикува Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО) 9 „Финансови инструменти“ (МСФО 9). МСФО 9 цели да се подобри финансовото отчитане на финансовите инструменти чрез преодоляване на проблемите, които възникнаха в тази област по време на финансовата криза. По-специално МСФО 9 е приет в отговор на призива на Г-20 за възприемане на ориентиран в по-голяма степен към бъдещето модел за признаване на очакваните кредитни загуби по финансови активи. По отношение на признаването на очакваните кредитни загуби по финансови активи той замества международен счетоводен стандарт (МСС) 39.

(2) Комисията прие МСФО 9 посредством Регламент (ЕС) 2016/2067 на Комисията ([4]). В съответствие с този регламент кредитните институции и инвестиционните посредници („институциите“), които използват МСФО, за да изготвят финансовите си отчети, са задължени да прилагат МСФО 9 от началната дата на първата си финансова година, започваща на 1 януари 2018 г. или по-късно.

(3) Прилагането на МСФО 9 може да доведе до внезапно значително увеличение на провизиите за очаквани кредитни загуби и съответно до внезапен спад на базовия собствен капитал от първи ред на институциите. Докато Базелският комитет по банков надзор понастоящем обмисля дългосрочното регулаторно третиране на провизиите за очакваните кредитни загуби, в Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([5]) следва да се въведат преходни мерки, които да смекчат евентуалното значително отрицателно въздействие върху базовия собствен капитал от първи ред, произтичащо от счетоводното отчитане на очакваните кредитни загуби.

(4) В резолюцията си от 6 октомври 2016 г. относно Международен стандарт за финансово отчитане: МСФО 9 ([6]), Европейският парламент призова за период на постепенно въвеждане, с което би се смекчило въздействието на новия модел за обезценка на МСФО 9.

([1]) Становище от 8 ноември 2017 г. (все още непубликувано в Официален вестник).
([2]) ОВ C 209, 30.6.2017 г., стр. 36.
([3]) Становище на Европейския парламент от 30 ноември 2017 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 7 декември 2017 г.
([4]) Регламент (ЕС) 2016/2067 на Комисията от 22 ноември 2016 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 9 (ОВ L 323, 29.11.2016 г., стр. 1).
([5]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).
([6]) Все още непубликувана в Официален вестник.

(5) Когато началният баланс на институцията към деня, когато прилага за първи път МСФО 9, отразява намаление на базовия собствен капитал от първи ред в резултат на увеличение на провизиите за очакваните кредитни загуби, включително коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента за финансови активи с кредитна обезценка съгласно определението в допълнение А на МСФО 9, както е посочено в Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията [1] („приложението относно МСФО 9“), в сравнение с крайния баланс на предходния ден, институцията следва да има правото да добави към базовия си собствен капитал от първи ред част от увеличените провизии за очакваните кредитни загуби за определен преходен период. Този преходен период следва да има максимална продължителност от пет години и следва да започне през 2018 г. Частта от провизиите за очакваните кредитни загуби, която може да бъде добавяна към базовия собствен капитал от първи ред, следва да намалява с времето до нула, така че да се осигури пълно въвеждане на МСФО 9 в деня, който следва непосредствено края на преходния период. Въздействието на провизиите за очакваните кредитни загуби върху базовия собствен капитал от първи ред следва да не бъде напълно неутрализирано по време на преходния период.

(6) Институциите следва да решат дали да прилагат тези преходни мерки и информират компетентния орган за това. През преходния период институцията следва да разполага с възможността да промени еднократно първоначалното си решение, при условие че има предварително разрешение от компетентния орган, с което следва да се гарантира, че това решение не е мотивирано от съображения за регулаторен арбитраж.

(7) Тъй като провизиите за очакваните кредитни загуби, формирани след деня, в който институцията прилага за първи път МСФО 9, биха могли да нараснат неочаквано поради влошаване на макроикономическите перспективи, в такива случаи на институциите следва да бъде предоставено допълнително облекчение.

(8) Институциите, които решат да приложат преходните мерки, следва да бъдат задължени да коригират изчислението на регулаторните позиции, които са пряко засегнати от провизиите за очакваните кредитни загуби, за да се гарантира, че те не получават неподходящо капиталово облекчение. Например корекциите за специфичен кредитен риск, с които се намалява стойността на експозициите съгласно стандартизирания подход за кредитен риск, следва да бъдат намалени с коефициент, който води до увеличаване на стойността на експозициите. Това би гарантирало, че институцията няма да се възползва едновременно от увеличение на базовия собствен капитал от първи ред поради преходните мерки и от намалена стойност на експозициите.

(9) Институциите, които решат да приложат посочените в настоящия регламент преходни мерки за МСФО 9, следва да оповестяват публично своя собствен капитал и своите съотношения на капиталова адекватност и на ливъридж, както в случай на прилагане на посочените мерки, така и без прилагането им, за да може обществеността да прецени въздействието на тези мерки.

(10) Целесъобразно е да бъдат предвидени преходни мерки и за освобождаване от лимита за големи експозиции, което се прилага по отношение на експозиции към някои дългови инструменти на субекти от публичния сектор на държавите членки, деноминирани в местната валута на която и да е държава членка. Преходният период следва да продължи три години, считано от 1 януари 2018 г., за експозиции от този вид, които са поети на 12 декември 2017 г. или след тази дата, докато за експозициите от този вид, които са поети преди тази дата, следва да се прилагат правилата за унаследяване и тези експозиции следва да продължат да се ползват от освобождаването за големи експозиции.

(11) С цел да се даде възможност за прилагане от 1 януари 2018 г. на предвидените в настоящия регламент преходни мерки, настоящият регламент следва да влезе в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

(12) Поради това Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде съответно изменен,

[1] Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 г. за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 320, 29.11.2008 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 575/2013 се изменя, както следва:

1) Вмъква се следният член:

„*Член 473а*

Въвеждане на МСФО 9

1. Чрез дерогация от член 50 и до края на преходния период, определен в параграф 6 от настоящия член, следните институции могат да добавят към своя базов собствен капитал от първи ред сумата, изчислена в съответствие с настоящия параграф:

а) институциите, които изготвят своите финансови отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с процедурата, посочена в член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002;

б) институциите, които съгласно член 24, параграф 2 от настоящия регламент извършват оценка на активите и задбалансовите позиции и определят собствения си капитал в съответствие с международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с процедурата, посочена в член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002;

в) институциите, които извършват оценка на активите и задбалансовите позиции в съответствие със счетоводни стандарти съгласно Директива 86/635/ЕИО и които използват модел на очакваните кредитни загуби, идентичен на използвания в международните счетоводни стандарти, приети в съответствие с процедурата, посочена в член 6, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1606/2002.

Сумата, посочена в първа алинея се изчислява като сбор от следното:

а) за експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 2, сумата (AB_{SA}), изчислена съгласно следната формула:

$$AB_{SA} = (A_{2,SA} + A_{4,SA} - t) \cdot f$$

където:

$A_{2,SA}$ = сумата, изчислена в съответствие с параграф 2;

$A_{4,SA}$ = сумата, изчислена в съответствие с параграф 4, въз основа на сумите, изчислени съгласно параграф 3;

f = приложимия коефициент, определен в параграф 6;

t = увеличението на базовия собствен капитал от първи ред, което се дължи на данъчното приспадане на сумите $A_{2,SA}$ и $A_{4,SA}$;

б) за експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 3, сумата (AB_{IRB}), изчислена съгласно следната формула:

$$AB_{IRB} = (A_{2,IRB} + A_{4,IRB} - t) \cdot f$$

където:

$A_{2,IRB}$ = сумата, изчислена в съответствие с параграф 2, коригирана съгласно параграф 5, буква а);

$A_{4,IRB}$ = сумата, изчислена в съответствие с параграф 4 въз основа на сумите, изчислени съгласно параграф 3, които са коригирани съгласно параграф 5, букви б) и в);

f = приложимия коефициент, определен в параграф 6;

t = увеличението на базовия собствен капитал от първи ред, което се дължи на данъчното приспадане на сумите $A_{2,IRB}$ и $A_{4,IRB}$.

2. Институциите изчисляват сумите $A_{2,SA}$ и $A_{2,IRB}$, посочени съответно в параграф 1, втора алинея, букви а) и б), като по-голямата от сумите в букви а) и б) от настоящия параграф отделно за своите експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 2 и за своите експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 3:

а) нула;

б) сумата, изчислена съгласно подточка i), намалена със сумата, изчислена съгласно подточка ii):

i) сбора на очакваните кредитни загуби за 12 месеца, определени в съответствие с параграф 5.5.5 от МСФО 9, както е посочено в приложението към Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията („приложението относно МСФО 9“), и коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента, определени в съответствие с параграф 5.5.3 от приложението относно МСФО 9 към 1 януари 2018 г. или към датата на първоначалното прилагане на МСФО 9;

ii) общата сума на загубите от обезценка на финансови активи, класифицирани като кредити и вземания, инвестиции, държани до падеж и финансови активи на разположение за продажба, съгласно определенията в параграф 9 от МСС 39, различни от капиталови инструменти и дялове или акции на предприятия за колективно инвестиране, изчислени съгласно параграфи 63, 64, 65, 67, 68 и 70 от МСС 39, както е посочено в приложението към Регламент (ЕО) № 1126/2008 към 31 декември 2017 г. или към деня преди датата на първоначалното прилагане на МСФО 9.

3. Институциите изчисляват сумата, с която посочената в буква а) сума надвишава сумата, посочена в буква б) отделно за своите експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 2 и за своите експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 3:

а) сбора на очакваните кредитни загуби за 12 месеца, определени в съответствие с параграф 5.5.5 от приложението относно МСФО 9, и размера на коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента, определени в съответствие с параграф 5.5.3 от приложението относно МСФО 9, без да се включва коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента за финансови активи с кредитна обезценка съгласно определението в допълнение А към приложението относно МСФО 9 към отчетната дата;

б) сбора на очакваните кредитни загуби за 12 месеца, определени в съответствие с параграф 5.5.5 от приложението относно МСФО 9, и размера на коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента, определени в съответствие с параграф 5.5.3 от приложението относно МСФО 9, без да се включва коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента за финансови активи с кредитна обезценка съгласно определението в допълнение А към приложението относно МСФО 9 към 1 януари 2018 г. или към датата на първоначалното прилагане на МСФО 9.

4. За експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 2, когато сумата, определена в съответствие с параграф 3, буква а), надвишава сумата, посочена в параграф 3, буква б), институциите определят $A_{4,SA}$ за равна на разликата между тези суми, като в противен случай определят $A_{4,SA}$ за равна на нула.

За експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 3, когато сумата, определена в съответствие с параграф 3, буква а), след прилагане на параграф 5, буква б), надвишава сумата за тези експозиции, както е посочено в параграф 3, буква б), след като приложат параграф 5, буква в), институциите определят $A_{4,IRB}$ за равна на разликата между тези две суми, като в противен случай определят $A_{4,IRB}$ за равна на нула.

5. За експозиции, подлежащи на рисково претегляне в съответствие с трета част, дял II, глава 3, институциите прилагат параграфи 2 — 4, както следва:

а) за изчисляването на $A_{2,IRB}$ институциите намаляват всяка от сумите, изчислени съгласно параграф 2, буква б), подточки i) и ii) от настоящия член, с общия сбор на очакваните загуби, изчислен в съответствие с член 158, параграфи 5, 6 и 10, към 31 декември 2017 г. или към деня преди датата на първоначалното прилагане на МСФО

9. Когато за сумата, посочена в параграф 2, буква б) подточка i) от настоящия член, резултатът от изчислението е отрицателно число, институцията определя стойността на тази сума за равна на нула. Когато за сумата, посочена в параграф 2, буква б) подточка ii) от настоящия член, резултатът от изчислението е отрицателно число, институцията определя стойността на тази сума за равна на нула;

б) институциите заместват сумата, изчислена в съответствие с параграф 3, буква а) от настоящия член, със сбора на очакваните кредитни загуби за 12 месеца, определени в съответствие с параграф 5.5.5 от приложението относно МСФО 9, и размера на коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента, определени в съответствие с параграф 5.5.3 от приложението относно МСФО 9, без да се включва коректива за загуби за очакваните загуби за целия срок на инструмента за финансови активи с кредитна обезценка съгласно определението в допълнение А към приложението относно МСФО 9, намалена със сбора на очакваните загуби, свързани с тези експозиции, изчислени в съответствие с член 158, параграфи 5, 6 и 10, към отчетната дата. Ако резултатът от изчислението е отрицателно число, институцията определя стойността на сумата, посочена в параграф 3, буква а) от настоящия член за равна на нула;

в) институциите заместват сумата, изчислена в съответствие с параграф 3, буква б) от настоящия член, със сбора на очакваните кредитни загуби за 12 месеца, определени в съответствие с параграф 5.5.5 от приложението относно МСФО 9, и размера на коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента, определени в съответствие с параграф 5.5.3 от приложението относно МСФО 9, без да се включва коректива за загуби за очакваните кредитни загуби за целия срок на инструмента за финансови активи с кредитна обезценка съгласно определението в допълнение А към приложението относно МСФО 9 към 1 януари 2018 г. или към датата на първоначалното прилагане на МСФО 9, намалена със сбора на очакваните загуби, свързани с тези експозиции, изчислени в съответствие с член 158, параграфи 5, 6 и 10. Ако резултатът от изчислението е отрицателно число, институцията определя стойността на сумата, посочена в параграф 3, буква б) от настоящия член за равна на нула.

6. Институциите прилагат следните коефициенти, за да изчислят сумите AB_{SA} и AB_{IRB}, посочени в параграф 1, втора алинея съответно букви а) и б):

а) 0,95 за периода от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2018 г.;

б) 0,85 за периода от 1 януари 2019 г. до 31 декември 2019 г.;

в) 0,7 за периода от 1 януари 2020 г. до 31 декември 2020 г.;

г) 0,5 за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2021 г.;

д) 0,25 за периода от 1 януари 2022 г. до 31 декември 2022 г.

Институциите, чиято финансова година започва след 1 януари 2018 г., но преди 1 януари 2019 г., коригират датите в букви а) — д), първа алинея, така че те да отговарят на тяхната финансова година, докладват коригираните дати на своя компетентен орган и ги оповестяват публично.

Институциите, които започват да прилагат счетоводни стандарти съгласно посоченото в параграф 1 на 1 януари 2019 г. или след това, прилагат съответните коефициенти в съответствие с букви б) — д), първа алинея, като започват с коефициента, съответстващ на годината на първото прилагане на тези счетоводни стандарти.

7. Когато дадена институция добавя към своя базов собствен капитал от първи ред сума съгласно параграф 1 от настоящия член, тя преизчислява всички изисквания, установени в настоящия регламент и в Директива 2013/36/ЕС, които използват някоя от следните позиции, без да отчита въздействието върху тези позиции на провизиите за очаквани кредитни загуби, включени от институцията към базовия собствен капитал от първи ред:

а) сумата на отсрочените данъчни активи, която се приспада от базовия собствен капитал от първи ред съгласно член 36, параграф 1, буква в), или е получила рисково тегло съгласно член 48, параграф 4;

б) стойността на експозицията, определена в съответствие с член 111, параграф 1, при което корекциите за специфичен кредитен риск, с които се намалява стойността на експозициите, се умножават по следния претеглящ коефициент (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

където:

AB_{SA} = сумата, изчислена в съответствие с параграф 1, втора алинея, буква а);

RA_{SA} = общият размер на корекциите за специфичен кредитен риск;

в) размерът на елементите на капитала от втори ред, изчислен в съответствие с член 62, буква г).

8. По време на установения в параграф 6 от настоящия член период, в допълнение към изискваното в осма част оповестяване на информация, институциите, които са решили да прилагат преходните мерки, посочени в настоящия член, оповестяват размерите на собствения си капитал, на базовия собствен капитал от първи ред и на капитала от първи ред, на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред, на съотношението на капитала от първи ред, на съотношението на общата капиталова адекватност и на съотношението на ливъридж, които биха имали, в случай че не прилагаха настоящия член.

9. Институцията решава дали да приложи мерките, предвидени в настоящия член, по време на преходния период и уведомява компетентния орган за своето решение до 1 февруари 2018 г. Когато дадена институция е получила предварително разрешение от компетентния орган, тя може да промени еднократно своето първоначално решение по време на преходния период. Институциите оповестяват публично решението, взето в съответствие с настоящата алинея.

Институция, която е решила да прилага преходните мерки, предвидени в настоящия член, може да реши да не прилага параграф 4, като в такъв случай уведомява компетентния орган за своето решение до 1 февруари 2018 г. В такъв случай институцията определя сумата A_4, посочена в параграф 1 за равна на нула. Когато дадена институция е получила предварително разрешение от компетентния орган, тя може да промени еднократно своето първоначално решение по време на преходния период. Институциите оповестяват публично решението, взето в съответствие с настоящата алинея.

10. В съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в срок до 30 юни 2018 г. ЕБО публикува насоки относно изискванията за оповестяване, установени в настоящия член.“

2) В член 493 се добавят следните параграфи:

„4. Чрез дерогация от член 395, параграф 1 компетентните органи може да позволят на институциите да поемат всяка от експозициите, посочени в параграф 5 от настоящия член, която отговаря на условията по параграф 6 от настоящия член, до следните лимити:

а) 100 % от капитала от първи ред на институцията до 31 декември 2018 г.;

б) 75 % от капитала от първи ред на институцията до 31 декември 2019 г.;

в) 50 % от капитала от първи ред на институцията до 31 декември 2020 г.

Лимитите, посочени в първа алинея, букви а), б) и в), се прилагат за стойностите на експозициите, след като бъде отчетено въздействието от редуцирането на кредитния риск в съответствие с членове 399 — 403.

5. Преходните мерки, предвидени в параграф 4, се прилагат за следните експозиции:

а) активи, които представляват вземания от централни правителства, централни банки или субекти от публичния сектор на държавите членки;

б) активи, които представляват вземания с изрични гаранции от централни правителства, централни банки или субекти от публичния сектор на държавите членки;

в) други експозиции към или гарантирани от централни правителства, централни банки или субекти от публичния сектор на държавите членки;

г) активите, представляващи вземания от регионални правителства или местни органи на власт на държавите членки, третирани като експозиции към централно правителство съгласно член 115, параграф 2;

д) други експозиции към или гарантирани от регионални правителства или местни органи на власт на държавите членки, третирани като експозиции към централно правителство съгласно член 115, параграф 2.

За целите на първа алинея, букви а), б) и в) преходните мерки, предвидени в параграф 4 от настоящия член, се прилагат само за активи и други експозиции към субекти от публичния сектор или гарантирани от тях, които са третирани като експозиции към централното правителство, регионални правителства или местни органи на власт съгласно член 116, параграф 4. Когато активи и други експозиции към субекти от публичния сектор или гарантирани от тях се третират като експозиции към регионални правителства или местни органи на власт съгласно член 116, параграф 4, преходните мерки, предвидени в параграф 4 от настоящия член, се прилагат само когато експозициите към тези регионални правителства или местни органи на власт се третират като експозиции към централно правителство съгласно член 115, параграф 2.

6. Преходните мерки, предвидени в параграф 4 от настоящия член, се прилагат само когато експозиция, посочена в параграф 5 от настоящия член, отговаря на всяко едно от следните условия:

а) експозицията би получила рисково тегло от 0 % в съответствие с текста на член 495, параграф 2, който е в сила на 31 декември 2017 г.;

б) експозицията е поета на 12 декември 2017 г. или по-късно.

7. Експозиция, посочена в параграф 5 от настоящия член, която е поета преди 12 декември 2017 г. и на която на 31 декември 2017 г. е присъдено 0 % рисково тегло в съответствие с член 495, параграф 2, се освобождава от прилагането на член 395, параграф 1.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2018 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 12 декември 2017 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/2396 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 13 декември 2017 година

за изменение на регламенти (ЕС) № 1316/2013 и (ЕС) 2015/1017 по отношение на удължаването на срока на действие на Европейския фонд за стратегически инвестиции, както и въвеждането на технически подобрения за този фонд и за Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 172 и 173, член 175, трета алинея и член 182, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) От представянето на съобщението на Комисията „План за инвестиции за Европа“ („План за инвестиции“) на 26 ноември 2014 г. досега условията за нарастване на инвестициите се подобриха, а доверието в икономиката и растежа в Европа се възвръща. Вече четвърта година Съюзът е в процес на умерено възстановяване, като брутният вътрешен продукт нарасна с 2 % през 2015 г., но равнището на безработица остава над равнището отпреди кризата. Всеобхватните усилия, започнати с Плана за инвестиции, вече постигат конкретни резултати въпреки факта, че все още не е възможно да се определи цялостното въздействие, което Европейският фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ) има върху растежа, тъй като макроикономическите ефекти от по-големите инвестиционни проекти не могат да бъдат незабавни. Инвестициите нарастват постепенно през 2017 г., но темпото е по-скоро бавно и остава под регистрираните в миналото равнища.

(2) Тази положителна инвестиционна динамика следва да се запази, а усилията следва да продължат, за да могат инвестициите да се възвърнат към дългосрочната си устойчива тенденция, така че тя да достигне до реалната икономика. Механизмите на Плана за инвестиции работят и следва да бъдат подсилени, за да продължи мобилизирането на частни инвестиции, така че да се генерира съществено макроикономическо въздействие и да се допринесе за създаването на работни места в секторите, които са важни за бъдещето на Европа и в които все още продължава да съществува неефективност на пазара или неоптимални инвестиционни ситуации.

(3) На 1 юни 2016 г. Комисията публикува съобщение, озаглавено „Европа инвестира отново — Преглед на постигнатото по Плана за инвестиции за Европа и следващи мерки“, в което се отбелязват постиженията на Плана за инвестиции и предвидените следващи стъпки, включително удължаването на срока на действие на ЕФСИ след първоначалния тригодишен период, увеличаването на прозореца за малките и средните предприятия (МСП) в съществуващата рамка и засилването на Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси (ЕКЦИВ).

(4) На 11 ноември 2016 г. Европейската сметна палата прие становище относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на регламенти (ЕС) № 1316/2013 и (ЕС) 2015/1017 и придружаващата го оценка на Комисията в съответствие с член 18, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/1017, озаглавен „ЕФСИ — ранно предложение за разширяване на обхвата и удължаване на срока на действие“.

([1]) ОВ C 75, 10.3.2017 г., стр. 57.
([2]) ОВ C 185, 9.6.2017 г., стр. 62.
([3]) Позиция на Европейския парламент от 12 декември 2017 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 12 декември 2017 г.

(5) ЕФСИ, прилаган и съфинансиран от групата на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), е на път в количествено отношение да постигне целта за мобилизиране на поне 315 000 000 000 EUR допълнителни инвестиции в реалната икономика до средата на 2018 г. Пазарната реакция и пазарното усвояване бяха особено бързи в прозореца за МСП, където резултатите на ЕФСИ надхвърлиха очакваното, като отначало бяха използвани съществуващите механизми и мандати на Европейския инвестиционен фонд (ЕИФ) (механизма за гаранции за МСП по InnovFin, механизма за гарантиране на заеми по COSME и мандата относно рисковия капитал на ЕИБ), за ускорен начален тласък. През юли 2016 г. прозорецът за МСП беше увеличен с 500 000 000 EUR в рамките на съществуващите параметри на Регламент (ЕС) 2015/1017 на Европейския парламент и на Съвета ([1]). Като се има предвид изключително високото търсене на пазара за финансиране на МСП по линия на ЕФСИ, по-голямата част от финансирането трябва бъде насочена към МСП. В тази връзка 40 % от увеличението на капацитета за поемане на риск на ЕФСИ следва да бъдат насочени към подобряване на достъпа до финансиране за МСП.

(6) На 28 юни 2016 г. Европейският съвет стигна до заключението, че Планът за инвестиции, по-специално ЕФСИ, вече е довел до конкретни резултати и е важна стъпка за подпомагане на мобилизирането на частни инвестиции, като същевременно се използват разумно ограничените бюджетни ресурси. Европейският съвет отбеляза, че Комисията възнамерява в скоро време да представи предложения относно бъдещето на ЕФСИ, които е необходимо да бъдат разгледани спешно от Европейския парламент и от Съвета.

(7) ЕФСИ беше създаден за първоначален период от три години и с цел мобилизиране на най-малко 315 000 000 000 EUR инвестиции, като по този начин беше подкрепена целта за насърчаване на растежа и работните места. Въпреки това, стремежът за постигане на водещата цел не следва да взема превес над допълняемостта на подбраните проекти. Следователно Съюзът пое ангажимент не само да удължи инвестиционния период и финансовия капацитет на ЕФСИ, но и да подсили акцента върху допълняемостта. Удължаването обхваща срока на настоящата многогодишна финансова рамка и следва да осигури инвестиции от най-малко 500 000 000 000 EUR до 2020 г. С цел да се подобри още повече капацитетът на ЕФСИ и да се постигне удвояване на инвестиционната цел, държавите членки също следва да дадат приоритетно своя принос.

(8) ЕФСИ и прилагането му не могат напълно да реализират своя потенциал без изпълнение на дейности, насочени към укрепване на единния пазар, създаване на благоприятна бизнес среда и прилагане на социално балансирани и устойчиви структурни реформи. В допълнение към това добре структурираните проекти като част от инвестиционните планове и плановете за развитие на равнището на държавите членки, са от ключово значение за успеха на ЕФСИ.

(9) За периода след 2020 г. Комисията възнамерява да представи необходимите предложения, за да се гарантира, че устойчивото равнище на стратегическите инвестиции ще се запази. Всяко законодателно предложение следва да се основава на заключенията на доклад на Комисията и на независима оценка, включително макроикономическа оценка на ползата от поддържането на схема за подпомагане на инвестициите. Този доклад и независимата оценка следва също така да направят преглед, в подходяща степен, на прилагането на Регламент (ЕС) 2015/1017, изменен с настоящия регламент, в рамките на удължения срок за изпълнение на ЕФСИ.

(10) ЕФСИ със своя удължен срок на действие съгласно настоящия регламент следва да се насочи към продължаващата неефективност на пазара и неоптималните инвестиционни ситуации, както и да продължи да мобилизира финансиране от частния сектор в инвестиции от решаващо значение за бъдещото създаване на работни места в Европа, включително за младите хора, растежа и конкурентоспособността, като същевременно се засилва допълняемостта. Тези инвестиции включват инвестиции в областта на енергетиката, околната среда и действия в областта на климата, социалния и човешкия капитал и свързаната с тях инфраструктура, здравеопазването, научните изследвания и иновациите, трансграничния и устойчивия транспорт, както и цифровата трансформация. По-специално, приносът на подпомаганите от ЕФСИ операции за постигането на амбициозните цели на Съюза от 21-ата конференция на

([1]) Регламент (ЕС) 2015/1017 на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2015 г. за Европейския фонд за стратегически инвестиции, Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси и Европейския портал за инвестиционни проекти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1291/2013 и (ЕС) № 1316/2013 — Европейски фонд за стратегически инвестиции (ОВ L 169, 1.7.2015 г., стр. 1).

страните по Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата (COP21) и за изпълнението на ангажимента на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове с 80—95 % следва да бъде засилен. За да се засилят действията в областта на климата в рамките на ЕФСИ, ЕИБ следва да се опира на опита си като един от най-големите източници на финансиране на борбата с изменението на климата в световен мащаб и да използва най-съвременната си международно договорена методология с цел надеждно определяне на компонентите на проектите или дяловете от разходите по проектите, които са посветени на действия в областта на климата. Проектите следва да не бъдат изкуствено структурирани с оглед на това да попадат в обхвата на определенията на МСП и малките дружества със средна пазарна капитализация. Приоритетните проекти за енергийна взаимосвързаност и проектите за енергийна ефективност също следва да бъдат все по-често обект на интерес.

Освен това подкрепата на ЕФСИ за автомагистрали следва да се ограничи до подкрепа за частните и/или публичните инвестиции в транспорта в държавите — бенефициери на Кохезионния фонд, в по-слабо развитите региони или в трансграничните транспортни проекти, или ако това е необходимо за актуализиране, поддържане или подобряване на пътната безопасност, разработване на устройства за интелигентни транспортни системи (ИТС), гарантиране на целостта и стандартите на съществуващите автомагистрали в трансевропейската транспортна мрежа, по-специално безопасни зони за паркиране, станции за зареждане с алтернативни чисти горива и системи за електрозареждане, или допринасяне за завършването на трансевропейската транспортна мрежа до 2030 г. в съответствие с регламенти (ЕС) № 1316/2013 ([1]) и (ЕС) № 1315/2013 ([2]) на Европейския парламент и на Съвета. В цифровия сектор и в рамките на приложното поле на амбициозната политика на Съюза за цифровата икономика следва да се определят нови цели за цифровите инфраструктури с цел преодоляване на цифровото разделение и за да се гарантира, че Съюзът ще играе водеща роля в световен мащаб в новата ера на т. нар. „интернет на предметите“, блокверижната технология, кибернетичната и мрежовата сигурност. От съображения за яснота следва да се посочи изрично, че макар и вече допустими, проектите в областта на селското стопанство, горското стопанство, рибарството и аквакултурите, и други елементи на биоикономиката в по-широк смисъл попадат в общите цели, подлежащи на подкрепа от ЕФСИ.

(11) Културните и творческите индустрии играят важна роля за повторната индустриализация на Европа, те са двигател на растежа и са в стратегическа позиция да стимулират разпространението на новаторски положителни ефекти в други промишлени сектори, като например туризма, търговията на дребно и цифровите технологии. В допълнение към програмата „Творческа Европа“, създадена с Регламент (ЕС) № 1295/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) и гаранционния механизъм за секторите на културата и творчеството, създаден съгласно същия регламент ЕФСИ следва да спомогне за преодоляването на недостига на капитал в тези сектори, като предоставя допълнителна подкрепа по начин, който следва да допълва подпомагането по линия на програмата „Творческа Европа“ и гаранционния механизъм за секторите на културата и творчеството, така че по-голям обем от тези високорискови проекти да могат да бъдат финансирани.

(12) Операции, включващи образувания, намиращи се в Съюза и разрастващи се извън рамките на Съюза, следва също така да бъдат подкрепяни от ЕФСИ, когато насърчават инвестициите в Съюза, по-специално когато включват трансгранични елементи. ЕКЦИВ следва да оказва проактивна подкрепа за популяризиране и насърчаване на такива операции.

(13) Допълняемостта, която е основна характеристика на ЕФСИ, следва да бъде засилена при подбора на проекти. По-специално, операциите следва да са допустими за подкрепа от ЕФСИ само ако са насочени към ясно установена неефективност на пазара или разрешават неоптимални инвестиционни ситуации. Операции в областта на физическата инфраструктура в рамките на инфраструктурния и иновационен прозорец, свързващи две или повече държави членки, включително електронната инфраструктура, и по-специално широколентовата инфраструктура, както и услугите, необходими за изграждането, изпълнението, поддръжката или функционирането на такава инфраструктура, следва да се считат за силна индикация за допълняемост с оглед на тяхната присъща сложност и висока добавена стойност за Съюза.

(14) ЕФСИ следва по принцип да бъде насочен към проекти с по-висок рисков профил от проектите, получаващи подкрепа чрез обичайните операции на ЕИБ, и Инвестиционният комитет на ЕФСИ („инвестиционния комитет“) следва при оценката на допълняемостта, да взема предвид рисковете, които възпрепятстват инвестициите, като например специфични за всяка страна, сектор или регион рискове и рискове, свързани с иновациите, по-специално при недоказалите се технологии, които засилват растежа, устойчивостта и производителността.

([1]) Регламент (ЕС) № 1316/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на Механизъм за свързване на Европа, за изменение на Регламент (ЕС) № 913/2010 и за отмяна на регламенти (ЕО) № 680/2007 и (ЕО) № 67/2010 (ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 129).

([2]) Регламент (ЕС) № 1315/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. относно насоките на Съюза за развитието на трансевропейската транспортна мрежа и за отмяна на Решение № 661/2010/ЕС (ОВ L 348, 20.12.2013 г., стр. 1).

([3]) Регламент (ЕС) № 1295/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на програма „Творческа Европа“ (2014—2020 г.) и за отмяна на Решения № 1718/2006/ЕО, № 1855/2006/ЕО и № 1041/2009/ЕО (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 221).

(15) С цел гарантиране на по-широко географско покритие на ЕФСИ и повишаване на ефективността от намесата на ЕФСИ следва да се насърчават операции за комбинирано и/или смесено финансиране, съчетаващи безвъзмездни форми на подкрепа и/или финансови инструменти от общия бюджет на Съюза, като например европейските структурни и инвестиционни фондове или тези, предоставени в рамките на Механизма за свързване на Европа (МСЕ), създаден с Регламент (ЕС) № 1316/2013, и Рамковата програма за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“, установена с Регламент (ЕС) № 1291/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), както и финансиране от групата на ЕИБ, включително финансиране от ЕИБ в рамките на ЕФСИ, както и други инвеститори. Комбинираното и/или смесеното финансиране се стремят да повишат добавената стойност на разходите на Съюза чрез привличане на допълнителни ресурси от частни инвеститори и да гарантират, че подпомаганите дейности са икономически и финансово жизнеспособни. За тази цел, успоредно с представянето на предложението на Комисията за настоящия регламент, бяха прехвърлени 1 000 000 000 EUR бюджетни кредити от финансовите инструменти на МСЕ към безвъзмездните средства на МСЕ, с цел да се улесни смесеното финансиране с ЕФСИ. През февруари 2017 г. за тази цел беше стартирана покана за смесено финансиране. Още 145 000 000 EUR се прехвърлят към други подходящи инструменти, по-специално тези, свързани с енергийната ефективност. Необходими са по-нататъшни действия, за да се гарантира лесното комбиниране на фондове на Съюза с подкрепа от ЕФСИ.

Въпреки че Комисията вече публикува конкретни насоки по този въпрос, подходът по въпроса за комбинирането на фондове на Съюза и ЕФСИ следва да се доразвие допълнително, като се цели увеличаване на инвестициите, извличащи полза от ливъриджа, предоставен при комбинирането на фондовете на Съюза и ЕФСИ, като се отчетат евентуални законодателни промени. За да се гарантира икономическа ефективност и подходящ ливъридж, това комбинирано финансиране следва, по правило, да не надвишава 90 % от общите разходи за проектите за по-слабо развитите региони и 80 % за всички други региони.

(16) За да се засили използването на ЕФСИ в по-слабо развитите региони и регионите в преход, обхватът на общите цели, допустими за подкрепа от ЕФСИ, следва да се разшири. Проектите ще продължат да се разглеждат от инвестиционния комитет и е необходимо да спазват същите критерии за допустимост за използване на гаранцията, създадена с Регламент (ЕС) 2015/1017 („гаранцията на ЕС“), включително принципа на допълняемост. Като се има предвид, че следва да няма ограничения за размера на проектите, допустими за подкрепа от ЕФСИ, дребномащабните проекти не следва да се възпират да кандидатстват за финансиране от ЕФСИ. Необходими са също така допълнителни действия за подобряване на техническата помощ и популяризирането на ЕФСИ в по-слабо развитите региони и регионите в преход.

(17) Инвестиционните платформи са важен инструмент за справяне с неефективността на пазара, особено при финансирането на многостранни, регионални или секторни проекти, включително на проекти, свързани с енергийната ефективност и трансгранични проекти. Важно е също така да се насърчават партньорства с национални насърчителни банки или институции, включително с цел създаване на инвестиционни платформи. Сътрудничеството с финансови посредници също може да играе важна роля в това отношение. В този контекст ЕИБ следва, когато е целесъобразно, да делегира оценката, подбора и мониторинга на дребномащабни подпроекти на финансовите посредници или на одобрени допустими механизми.

(18) В случай на делегиране на оценката, подбора и мониторинга на дребномащабни проекти на финансови посредници или на одобрени допустими механизми, инвестиционният комитет не следва да си запазва правото да одобрява използването на гаранцията на ЕС за подпроекти по такива операции на ЕИБ по финансиране и инвестиране, когато приносът на ЕФСИ за такива дребномащабни подпроекти е под определен праг. Управителният съвет на ЕФСИ („управителен съвет“) следва, по целесъобразност, да предоставя насоки относно процедурата, която да се използва от инвестиционния комитет за оценяване на подпроекти над този праг.

(19) За целия инвестиционен период Съюзът следва да предостави гаранцията на ЕС, чийто размер не следва в нито един момент да надвишава 26 000 000 000 EUR, с цел да се даде възможност на ЕФСИ да подкрепя инвестициите, от които максимум 16 000 000 000 EUR следва да бъдат предоставени преди 6 юли 2018 г.

(20) Очаква се, че когато гаранцията на ЕС е в комбинация със сумата от 7 500 000 000 EUR, предоставяни по линия на ЕИБ, подкрепата от ЕФСИ следва да генерира 100 000 000 000 EUR като допълнителни инвестиции от страна на ЕИБ и ЕИФ. Сумата от 100 000 000 000 EUR, подпомагана от ЕФСИ, се очаква да генерира най-малко 500 000 000 000 EUR като допълнителни инвестиции в реалната икономика до края на 2020 г.

([1]) Регламент (ЕС) № 1291/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за установяване на „Хоризонт 2020“ — рамкова програма за научни изследвания и иновации (2014—2020 г.) и за отмяна на Решение № 1982/2006/ЕО (ОВ C 347, 20.12.2013 г., стр. 104).

(21) С оглед на частичното финансиране на вноската от общия бюджет на Съюза за гаранционния фонд на ЕС с цел осъществяване на тези допълнителни инвестиции, следва да се извърши прехвърляне от наличния пакет на МСЕ, предвиден в Регламент (ЕС) № 1316/2013, както и от приходите и възстановените суми от дълговия инструмент по МСЕ и от Европейския фонд за енергетика, изменение на климата и инфраструктура 2020 г. (фонд „Marguerite“). Прехвърлянията от приходите и възстановените суми изискват дерогация от член 140, параграф 6, втора и трета алинея от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), с цел да се разреши използването им от друг инструмент.

(22) Въз основа на опита, придобит с инвестициите, подкрепяни от ЕФСИ, целевият размер на гаранционния фонд следва да бъде сведен до 35 % от общите гаранционни задължения на ЕС, за да се осигури достатъчна степен на защита.

(23) В съответствие с изключително високото търсене на пазара за финансиране на МСП по линия на ЕФСИ, което се очаква да продължи, прозорецът за МСП към ЕФСИ следва да бъде увеличен. Следва да се обърне специално внимание на социалните предприятия и социалните услуги, включително чрез разработване и прилагане на нови инструменти, които да са подходящи за потребностите и особеностите на сектора на социалните предприятия и социалните услуги.

(24) ЕИБ и ЕИФ следва да гарантират, че крайните бенефициери, включително МСП, знаят за съществуването на подкрепа от ЕФСИ, за да се повиши видимостта на гаранцията на ЕС. В споразуменията, предоставящи подкрепа от ЕФСИ следва да има ясно позоваване на ЕФСИ.

(25) С оглед увеличаване на прозрачността на операциите на ЕФСИ, инвестиционният комитет следва да обяснява в своите решения, които са обществено достъпни и налични, причините, поради които счита, че дадена операция следва да получи гаранцията на ЕС, като акцентира особено върху спазването на критерия за допълняемост. Наборът от показатели следва да стане обществено достъпен веднага след като операцията с гаранция на ЕС бъде подписана. Публикацията следва да не съдържа поверителна търговска информация.

(26) Наборът от показатели следва да се използва при строго спазване на настоящия регламент и на Делегиран регламент (ЕС) 2015/1558 ([2]) на Комисията и приложението към него като инструмент за независима и прозрачна оценка, за да може инвестиционният комитет да дава предимство на използването на гаранцията на ЕС за операции, които демонстрират по-високи показатели и добавена стойност. ЕИБ следва да изчисли предварително рейтинга и показателите и да осъществява мониторинг на резултатите след приключването на проекта.

(27) С оглед на подобряването на оценката на проектите, управителният съвет следва, при стратегическото ориентиране на ЕФСИ, да установи минимален праг за всеки стълб в набора от показатели.

(28) Съответната политика на Съюза относно юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели, е установена в правните актове на Съюза и в заключенията на Съвета, по-специално в приложението към тези от 8 ноември 2016 г., и всички последващи актуализации.

(29) Надлежните проверки на операциите по инвестиране и финансиране на ЕИБ съгласно настоящия регламент следва да включват задълбочена проверка на спазването на приложимото законодателство на Съюза и на договорените международни стандарти и стандартите на Съюза по отношение на борбата с изпирането на пари, борбата с финансирането на тероризма, данъчните измами и избягването на данъци. Освен това, в контекста на докладването за ЕФСИ, ЕИБ следва да предоставя информация по държави относно съответствието на операциите на ЕФСИ с политиката на ЕИБ и ЕИФ относно неоказващите съдействие юрисдикции, както и списъка на посредниците, с които ЕИФ и ЕИБ си сътрудничат.

(30) Целесъобразно е да се внесат някои технически разяснения по отношение на съдържанието на споразумението относно управлението на ЕФСИ, относно предоставянето на гаранцията на ЕС и относно инструментите, обхванати от споразумението, включително покриването на валутния риск в определени ситуации. Споразумението с ЕИБ относно управлението на ЕФСИ и относно предоставянето на гаранцията на ЕС следва да бъде адаптирано в съответствие с настоящия регламент.

([1]) Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).

([2]) Делегиран регламент (ЕС) 2015/1558 на Комисията от 22 юли 2015 г. за допълване на Регламент (ЕС) № 2015/1017 на Европейския парламент и на Съвета с установяването на набор от показатели за прилагането на гаранция на ЕС (ОВ L 244, 19.9.2015 г., стр. 20).

(31) Независимо че ЕКЦИВ има за цел да развие съществуващите консултантски услуги на ЕИБ и на Комисията, и за да функционира като единен технически консултантски център за финансирането на проекти в рамките на Съюза, ЕКЦИВ следва да бъде подсилен и неговите дейности следва също така да бъдат насочени към активно допринасяне за секторната и географската диверсификация на ЕФСИ, като подкрепят ЕИБ и националните насърчителни банки или институции при инициирането и развитието на операции, в частност в по-слабо развитите региони и регионите в преход, както и, при необходимост, чрез помощ за структуриране на търсенето на подкрепа по линия на ЕФСИ. ЕКЦИВ следва да се стреми към сключването на поне едно споразумение за сътрудничество с национална насърчителна банка или институция от всяка държава членка. В държавите членки, в които не съществуват такива национални насърчителни банки или институции, ЕКЦИВ следва да предоставя, по целесъобразност и при искане от съответната държава членка, проактивна консултантска подкрепа за създаването на такава банка или институция. ЕКЦИВ следва да обръща особено внимание на подкрепата за изготвяне на проекти, включващи две или повече държави членки, и проекти, които допринасят за постигането на целите от COP21. ЕКЦИВ следва също така да допринася активно за създаването на инвестиционни платформи и да предоставя съвети относно комбинирането на други източници на финансиране от Съюза с ЕФСИ. Местно присъствие на ЕКЦИВ следва да бъде осигурено, когато това е необходимо, като се вземат под внимание съществуващите схеми за подпомагане с оглед на предоставяне на осезаема, проактивна, адаптирана към конкретните обстоятелства помощ на място.

(32) Европейският семестър за координация на икономическите политики се основава на подробен анализ на плановете на държавите членки, за бюджетни, макроикономически и структурни реформи и в неговите рамки се отправят препоръки за всяка една от тях. В този контекст ЕИБ следва да информира Комисията за своите констатации относно пречките и препятствията пред инвестициите в държавите членки, установени при извършването на инвестиционните операции, обхванати от настоящия регламент. Комисията се приканва да вземе предвид тези констатации, наред с другото, при работата си във връзка с третия стълб на Плана за инвестиции.

(33) За да се преодоляват неефективността на пазара и пропуските, да се стимулират подходящи допълнителни инвестиции и да се насърчава географският и регионалният баланс на подкрепяните от ЕФСИ операции, е необходим интегриран и рационализиран подход към целта за насърчаване на растежа, трудовата заетост и инвестициите. Разходите за финансирането по линия на ЕФСИ следва да допринасят за постигането на тези цели.

(34) С цел насърчаване на инвестиционните цели, посочени в Регламент (ЕС) 2015/1017, следва да се поощрява, по целесъобразност, смесеното финансиране с други съществуващи фондове, за да се предоставят подходящи отстъпки във финансовите условия, включително разходите, на операциите на ЕФСИ.

(35) В случаите, когато напрежение на финансовите пазари би попречило на реализирането на жизнеспособен проект или когато е необходимо да се улесни създаването на инвестиционни платформи или финансирането на проекти в секторите или областите, които изпитват значителна пазарна неефективност или неоптимална инвестиционна ситуация, ЕИБ и Комисията следва да извършат промени, по-специално по отношение на доходността на гаранцията на ЕС, с цел да допринесат за намаляване на разходите по финансирането на операцията, поемани от бенефициера на финансирането от ЕИБ по линия на ЕФСИ, така че да се улесни нейното изпълнение. Подобни усилия следва да бъдат предприети, когато е необходимо, за да се гарантира, че ЕФСИ подкрепя дребномащабни проекти. Когато използването на местни или регионални посредници позволява намаляване на разходите за финансиране по линия на ЕФСИ за дребномащабни проекти, такава форма на предоставяне също следва да бъде взета предвид.

(36) В съответствие с необходимостта от финансова устойчивост на ЕФСИ, усилията за намаляване на разходите за финансирането на операциите на ЕФСИ в периоди на условия на високо напрежение на финансовите пазари или за улесняване на създаването на инвестиционни платформи или финансирането на проекти в секторите или областите, в които съществува значителна неефективност на пазара или неоптимална инвестиционна ситуация, следва да се координират с другите налични финансови ресурси на Съюза и инструментите, прилагани от групата на ЕИБ.

(37) Поради това регламенти (ЕС) № 1316/2013 и (ЕС) 2015/1017 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) 2015/1017 се изменя, както следва:

1) В член 2, параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) трансгранични, многонационални, регионални или макрорегионални платформи, които обединяват партньори от няколко държави членки, региони или трети държави, които проявяват интерес към проекти в даден географски район;“

2) Член 4, параграф 2 се изменя, както следва:

а) буква а) се изменя, както следва:

i) подточка ii) се заменя със следното:

„ii) размера, който не може да е по-малко от 7 500 000 000 EUR във вид на гаранции или парични средства, и условията на финансовата вноска от ЕИБ чрез ЕФСИ;“;

ii) подточка iv) се заменя със следното:

„iv) цените на операциите с покритието на гаранцията на ЕС, които трябва да са съобразени с ценовата политика на ЕИБ“;

iii) добавя се следната подточка:

„v) процедурите, чрез които да се допринася, без да се засяга Протокол № 5 за Устава на Европейската инвестиционна банка, приложен към ДЕС и към ДФЕС и на предвидените в него правомощия на ЕИБ, за намаляване на разходите за финансирането на операциите, поети от бенефициера на финансирането от ЕИБ по линия на ЕФСИ, по-специално чрез промяна на доходността на гаранцията на ЕС, когато това е необходимо, по-специално когато напрежение на финансовите пазари би попречило на реализирането на жизнеспособен проект или когато е необходимо да се улесни създаването на инвестиционни платформи или финансирането на проекти в секторите или областите, в които съществува значителна неефективност на пазара или неоптимална инвестиционна ситуация, доколкото няма съществено отражение върху необходимото финансиране за обезпечаването на гаранционния фонд;“;

б) буква б), подточка iii) се заменя със следното:

„iii) разпоредба, съгласно която управителният съвет трябва да взема решения в съответствие с процедурата, предвидена в член 7, параграф 3;“;

в) буква в), подточка i) се заменя със следното:

„i) в съответствие с член 11 — подробни правила относно предоставянето на гаранцията на ЕС, включително правилата за покритието, определеното покритие на портфейлите от конкретни видове инструменти и съответните събития, задействащи евентуални искания за изпълнение по гаранцията на ЕС;“

3) Член 5, параграф 1 се заменя със следното:

„1. За целите на настоящия регламент „допълняемост“ означава подкрепата от ЕФСИ за операциите, които са насочени към преодоляване на неефективността на пазара или на неоптимални инвестиционни ситуации и които не биха могли да бъдат осъществени през периода, в рамките на който може да се използва гаранцията на ЕС, или не биха могли да бъдат осъществени в същата степен от ЕИБ, ЕИФ или със съществуващите финансови инструменти на Съюза без подкрепа от ЕФСИ. Получилите подкрепа от ЕФСИ проекти подкрепят общите цели, посочени в член 9, параграф 2, трябва да са насочени към създаване на трудова заетост и устойчив растеж и по принцип трябва да са с по-висок рисков профил в сравнение с проектите, получили подкрепа чрез обичайните операции на ЕИБ. Като цяло портфейлът на ЕФСИ трябва да бъде с по-висок рисков профил в сравнение с портфейла на инвестициите, получили подкрепа от ЕИБ в съответствие с нейните обичайни инвестиционни политики преди влизането в сила на настоящия регламент.

За по-добро преодоляване на неефективността на пазара или на неоптимални инвестиционни ситуации и за улесняване, по-специално, на използването на инвестиционни платформи за дребномащабните проекти, като по този начин се гарантира допълняемост и се избягва изтласкването по отношение на участници на същия пазар, специалните дейности на ЕИБ, които са подкрепяни от ЕФСИ, за предпочитане и при надлежна обосновка:

а) имат характеристики на подчиненост, включително заемането на по-ниски позиции спрямо други инвеститори;

б) участват в инструменти за споделяне на риска;

в) имат трансгранични характеристики;

г) са изложени на специфични рискове; или

д) имат други аспекти, както е описано по-подробно в раздел 3, буква г) от приложение II.

Без да се засяга изискването да отговарят на определението за допълняемост, посочено в първа алинея, следните елементи са силна индикация за допълняемост:

— проекти, които се характеризират с риск, съответстващ на специалните дейности на ЕИБ, по смисъла на определението в член 16 от Устава на ЕИБ, особено ако такива проекти носят специфични за дадена страна, сектор или регион рискове, по-специално тези, които са налице в по-слабо развитите региони и регионите в преход, и/или ако тези проекти носят рискове, свързани с иновациите, по-специално при недоказалите се технологии, които засилват растежа, устойчивостта и производителността;

— проекти, които се изразяват във физическа инфраструктура, включително електронна инфраструктура, свързваща две или повече държави членки, или в разширяване на тази инфраструктура или свързани с нея услуги от една държава членка към една или повече държави членки;“

4) Член 6 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„В Споразумението за ЕФСИ се предвижда ЕФСИ да подкрепя проекти за преодоляване на неефективността на пазара или на неоптималните инвестиционни ситуации и проекти, които:“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Няма ограничение за размера на проектите, които отговарят на условията за подкрепа от страна на ЕФСИ за операции, извършвани от ЕИБ или ЕИФ чрез финансови посредници. За да се гарантира, че подкрепата от ЕФСИ също така обхваща дребномащабни проекти, ЕИБ и ЕИФ, при необходимост и в рамките на възможното, разширяват сътрудничеството с националните насърчителни банки или институции и подкрепят предоставените възможности, включително чрез улесняване на създаването на инвестиционни платформи.“

5) Член 7 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. Всички институции и органи, участващи в управленските структури на ЕФСИ, се стремят да осигурят баланс между половете в съответните ръководни органи на ЕФСИ.“;

б) в параграф 3 първа и втора алинеи се заменят със следното:

„3. Управителният съвет се състои от петима членове: трима, назначени от Комисията, един — от ЕИБ и един експерт, назначен от Европейския парламент като член без право на глас. Този експерт не търси или приема инструкции от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза, както и от което и да е правителство на държава членка или от друг публичен или частен орган, и действа в условията на пълна независимост. Експертът изпълнява своите задължения безпристрастно и в интерес на ЕФСИ.

Управителният съвет избира председател измежду своите членове с право на глас с тригодишен мандат, с възможност за еднократно подновяване. Управителният съвет обсъжда и отчита във възможно най-голяма степен позициите на всички членове. Ако членовете не могат да постигнат единна позиция, управителният съвет взема решенията си с единодушие на своите членове с право на глас. Протоколите от заседанията на управителния съвет предоставят отчет по същество относно позициите на всички членове.

Подробните протоколи от заседанията на управителния съвет се публикуват веднага след като бъдат одобрени от управителния съвет. Европейският парламент се уведомява незабавно за тяхното публикуване.“;

в) в параграф 5 втора алинея се заменя със следното:

„Изпълнителният директор се подпомага от заместник изпълнителен директор. Изпълнителният директор и заместник изпълнителният директор участват в заседанията на управителния съвет като наблюдатели. Изпълнителният директор докладва всяко тримесечие пред управителния съвет за дейността на ЕФСИ.“;

г) в параграф 8 трета алинея се изменя, както следва:

i) буква д) се заменя със следното:

„д) действия в областта на климата, опазване и управление на околната среда;“;

ii) добавя се следната буква:

„л) устойчиво селско стопанство, горско стопанство, рибарство, аквакултури и други елементи на биоикономиката в по-широк смисъл.“;

д) в параграф 10 второто изречение се заменя със следното:

„Всеки член на инвестиционния комитет съобщава незабавно на управителния съвет, на изпълнителния директор и на заместник изпълнителния директор цялата информация, която е необходима с оглед на постоянната проверка за липсата на конфликт на интереси.“;

е) в параграф 11 се добавя следното изречение:

„Изпълнителният директор носи отговорност да информира управителния съвет за всяко такова нарушение, достигнало до неговото знание, и е отговорен да предлага и проследява изпълнението на подходящи действия. Изпълнителният директор изпълнява своето задължение за полагане на грижа по отношение на потенциалните конфликти на интереси на всеки член на инвестиционния комитет.“;

ж) параграф 12 се изменя, както следва:

i) във втора алинея второто изречение се заменя със следното:

„Решенията за одобряване на използването на гаранцията на ЕС са публични и достъпни и включват обосновката за решението, с особен акцент върху спазването на критерия за допълняемост. Те се отнасят също така до общата оценка, произтичаща от набора от показатели, посочен в параграф 14. Публикацията не съдържа чувствителна в търговско отношение информация. Когато взема решение, инвестиционният комитет се ползва от документацията, предоставена от ЕИБ.

Наборът от показатели, който е инструмент, с чиято помощ инвестиционният комитет определя приоритетите при използването на гаранцията на ЕС за операции с по-високи показатели и добавена стойност, става публично достояние след подписването на съответния проект. Публикацията не съдържа чувствителна в търговско отношение информация.

Чувствителните в търговско отношение части на решенията на инвестиционния комитет се изпращат от ЕИБ на Европейския парламент при поискване и при спазване на строги изисквания за поверителност.“;

ii) третата алинея се заменя със следното:

„Два пъти годишно ЕИБ представя на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията списък с всички решения на инвестиционния комитет, както и наборите от показатели, свързани със съответните решения. Това представяне подлежи на строги изисквания за поверителност.“;

з) параграф 14 се заменя със следното:

„14. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 23, параграфи 1—3 и параграф 5 за допълване на настоящия регламент чрез установяване на набор от показатели, които да се използват от инвестиционния комитет за осигуряване на независима и прозрачна оценка на потенциалното и реалното използване на гаранцията на ЕС. Тези делегирани актове се подготвят в тясно сътрудничество с ЕИБ.

Управителният съвет, като част от стратегическото ориентиране на ЕФСИ, установява минимален праг за всеки стълб в набора от показатели с оглед на подобряването на оценката на проектите.

Управителният съвет може, по искане на ЕИБ, да разреши на инвестиционния комитет да разгледа проект, чийто резултат по някой от стълбовете е под минималния необходим брой точки, когато при общата оценка, съдържаща се в набора от показатели, се стига до заключението, че свързаната с този проект операция би преодоляла значителна пазарна неефективност или би предоставила високо равнище на допълняемост.“

6) Член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„2. Гаранцията на ЕС се предоставя за операции по финансиране и инвестиране на ЕИБ, одобрени от инвестиционния комитет или за финансиране или за гаранции на ЕИФ с цел извършване на операции по финансиране и инвестиране на ЕИБ в съответствие с член 11, параграф 3.

Когато е целесъобразно, ЕИБ делегира оценката, подбора и мониторинга на дребномащабни подпроекти на финансови посредници или на одобрени допустими механизми, по-специално инвестиционни платформи и национални насърчителни банки или институции като средство за увеличаване и улесняване на достъпа до финансиране за дребномащабните проекти. Независимо от разпоредбите на параграф 5, трета алинея от настоящия член, инвестиционният комитет не запазва правото да одобрява използването на гаранцията на ЕС за подпроекти, делегирани на финансови посредници или на одобрени допустими механизми, когато участието на ЕФСИ в подобни подпроекти възлиза на по-малко от 3 000 000 EUR. Когато е необходимо, управителният съвет предоставя указания относно процедурата, с която инвестиционният комитет взема решения относно използването на гаранцията на ЕС за подпроекти, за които приносът от ЕФСИ е равен на или надвишава 3 000 000 EUR.

Съответните операции са съгласувани с политиките на Съюза и спомагат за постигането на някоя от следните общи цели:“;

ii) в буква в) се добавя следната подточка:

„iv) железопътна инфраструктура, други железопътни проекти и морски пристанища;“;

iii) в буква д) се добавят следните подточки:

„iа) технология за блок вериги;

iб) интернет на предметите;

iв) инфраструктури за кибернетична сигурност и защита на мрежите.“;

iv) буква ж) се изменя както следва:

— подточка ii) се заменя със следното:

„ii) културните и творческите индустрии, за които се разрешават специфични за секторите финансови механизми чрез връзка с програмата „Творческа Европа“, създадена с Регламент (ЕС) № 1295/2013 на Европейския парламент и на Съвета (*) и гаранционния механизъм за секторите на културата и творчеството, създаден съгласно същия регламент, за да се предоставят подходящи за целите на тези индустрии заеми;

(*) Регламент (ЕС) № 1295/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на програма „Творческа Европа“ (2014—2020 г.) и за отмяна на Решения № 1718/2006/ЕО, № 1855/2006/ЕО и № 1041/2009/ЕО (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 221).“;

— подточка v) се заменя със следното:

„v) социални инфраструктури, социални услуги, социална и солидарна икономика;“;

v) добавят се следните букви:

„з) устойчиво селско стопанство, горско стопанство, рибарство, аквакултури и други елементи на биоикономиката в по-широк смисъл;

и) в рамките на изискванията на настоящия регламент, за по-слабо развитите региони и регионите в преход, изброени съответно в приложения I и II към Решение за изпълнение 2014/99/ЕС на Комисията (*), други отрасли и услуги, допустими за подкрепа от ЕИБ.

(*) Решение за изпълнение 2014/99/ЕС на Комисията от 18 февруари 2014 г. за определяне на списъка на регионите, които отговарят на критериите за финансиране по Европейския фонд за регионално развитие и Европейския социален фонд, и на държавите членки, които отговарят на критериите за финансиране по Кохезионния фонд за периода 2014—2020 г. (ОВ L 50, 20.2.2014 г., стр. 22).“;

vi) добавя се следната алинея:

„Като отчита основания на търсенето характер на ЕФСИ, ЕИБ има за цел поне 40 % от финансирането на ЕФСИ по инфраструктурния и иновационен прозорец да подкрепя компоненти на проекти, допринасящи за действията в областта на климата, в съответствие с ангажиментите, поети по време на 21-вата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата (COP21). Финансирането на ЕФСИ за МСП и малките дружества със средна пазарна капитализация не се включва в това изчисление. ЕИБ използва международно договорената си методология с цел идентифициране на компонентите на действията по климата или на дела на разходите. При необходимост управителният съвет предоставя подробни насоки за тази цел.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Инвестиционният период, през който гаранцията на ЕС може да бъде предоставяна с цел оказване на подкрепа за операции по финансиране и инвестиране, обхванати от настоящия регламент, продължава до:

а) 31 декември 2020 г. за операциите на ЕИБ, за които до 31 декември 2022 г. е подписан договор между ЕИБ и бенефициера или финансовия посредник;

б) 31 декември 2020 г. за операциите на ЕИФ, за които до 31 декември 2022 г. е подписан договор между ЕИФ и финансовия посредник.“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато е необходимо и в най-голяма възможна степен ЕИБ си сътрудничи с националните насърчителни банки или институции и инвестиционните платформи.“;

г) в параграф 5 трета алинея се заменя със следното:

„Инвестиционният комитет може да реши да си запази правото да одобрява нови проекти, представени от финансови посредници или в рамките на одобрени допустими механизми.“;

7) В член 10, параграф 2, буква а) се заменя със следното:

„а) предоставяни от ЕИБ заеми, гаранции, насрещни гаранции, инструменти на капиталовия пазар, всякакви други форми на инструменти за финансиране или инструменти за кредитно подобрение, включително подчинен дълг, капиталови или квазикапиталови участия, включително в полза на национални насърчителни банки или институции, инвестиционни платформи или фондове;“;

8) Член 11 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Размерът на гаранцията на ЕС в нито един момент не надхвърля 26 000 000 000 EUR, от които една част може да бъде разпределена за финансиране или за гаранции от ЕИБ за ЕИФ в съответствие с параграф 3. Съвкупните нетни плащания от общия бюджет на Съюза по гаранцията на ЕС не надхвърлят 26 000 000 000 EUR и не превишават 16 000 000 000 EUR преди 6 юли 2018 г.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато ЕИБ предоставя финансиране или гаранции на ЕИФ с оглед осъществяване на операциите по финансиране и инвестициите на ЕИБ, с гаранцията на ЕС се осигурява пълна гаранция за това финансиране или гаранции с първоначален максимален размер от 6 500 000 000 EUR, при условие че ЕИБ е предоставила постепенно сума от поне 4 000 000 000 EUR за финансиране или гаранции без покритие с гаранцията на ЕС. Без да се засяга параграф 1, максималният размер от 6 500 000 000 EUR може, когато е целесъобразно, да бъде коригиран от управителния съвет до максимум 9 000 000 000 EUR, без насрещно задължение от страна на ЕИБ да осигури сумите над 4 000 000 000 EUR.“;

в) в параграф 6 букви а) и б) се заменят със следното:

„а) за дълговите инструменти, посочени в член 10, параграф 2, буква а):

i) главницата и цялата лихва, както и всички суми, които са дължими на ЕИБ, но не са получени от нея в съответствие с условията на операциите по финансиране до момента на неизпълнение; за подчинения дълг отлагането, намаляването или изискваното излизане се разглеждат като случаи на неизпълнение;

ii) загуби, произтичащи от колебанията на валутите, различни от евро, на пазарите, на които възможностите за дългосрочно хеджиране са ограничени;

б) за капиталовите или квазикапиталовите инвестиции, посочени в член 10, параграф 2, буква а) — инвестираните суми и свързаните с тях разходи за финансиране и загубите, произтичащи от колебанията на валутите, различни от евро;“;

9) Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Постъпленията в гаранционния фонд, посочени в параграф 2, се използват за постигане на подходящо равнище на средствата (наричано по-долу „целевият размер“), отразяващо съвкупните задължения по гаранцията на ЕС. Целевият размер представлява 35 % от съвкупните задължения по гаранцията на ЕС.“;

б) параграфи 7— 10 се заменят със следното:

„7. От 1 юли 2018 г., ако в резултат на искания за изпълнение по гаранцията на ЕС равнището на гаранционния фонд е намаляло под 50 % от целевия размер или би могло да падне под този размер в рамките на една година съгласно извършената от Комисията оценка на риска, Комисията представя доклад за изключителните мерки, които биха могли да бъдат необходими.

8. След постъпило искане за изпълнение по гаранцията на ЕС постъпленията в гаранционния фонд, предвидени в параграф 2, букви б) и г) от настоящия член, надхвърлящи целевия размер, се използват в рамките на инвестиционния период, предвиден в член 9, за възстановяване на гаранцията на ЕС до пълния ѝ размер.

9. Постъпленията в гаранционния фонд, предвидени в параграф 2, буква в), се използват за възстановяване на гаранцията на ЕС до пълния ѝ размер.

10. В случай че гаранцията на ЕС бъде напълно възстановена до размер от 26 000 000 000 EUR, всяка сума в гаранционния фонд над целевия размер се изплаща към общия бюджет на Съюза като вътрешен целеви приход в съответствие с член 21, параграф 4 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 по отношение на всички бюджетни редове, които са могли да бъдат използвани като източник за преразпределяне на средства за гаранционния фонд.“

10) Член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) в първа алинея второто изречение се заменя със следното:

„Тази подкрепа включва предоставянето на целева подкрепа за използването на техническа помощ за структуриране на проекти, за използването на иновативни финансови инструменти, за използването на публично-частни партньорства и когато е целесъобразно, предоставянето на информация по въпроси, свързани с правото на Съюза, като се вземат предвид особеностите и потребностите на държавите членки с по-слабо развити финансови пазари, както и положението в различни сектори.“;

ii) във втора алинея се добавя следното изречение:

„Той подкрепя и подготовката на проекти за действия по климата и кръговата икономика или части от тях, по-специално в контекста на COP21, подготовката на проекти в цифровия сектор, както и подготовката на проектите, посочени в член 5, параграф 1, трета алинея, второ тире.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) буква в) се заменя със следното:

„в) привличане на местния опит, за да се улесни предоставянето на подкрепата от ЕФСИ в целия Съюз, и активно допринасяне, когато е възможно, за целта за секторна и географска диверсификация на ЕФСИ, посочена в точка 8 от приложение II, като подкрепя ЕИБ и националните насърчителни банки или институции да инициират и разработват операции, по-специално в по-слабо развити региони и региони в преход, и като спомага за структурирането на търсенето на подкрепа по линия на ЕФСИ, при необходимост;“;

ii) буква д) се заменя със следното:

„д) предоставяне на активна, консултантска подкрепа, при необходимост чрез присъствие на местно равнище, за създаването на инвестиционни платформи, по-специално трансгранични и макрорегионални инвестиционни платформи, в които участват няколко държави членки и/или региони;“;

iii) добавят се следните букви:

„е) използване на потенциала за привличане и финансиране на дребномащабни проекти, включително чрез инвестиционни платформи;

ж) предоставяне на консултации относно комбинирането на други източници на финансиране от Съюза, като европейските структурни и инвестиционни фондове, „Хоризонт 2020“ и Механизма за свързване на Европа, създаден с Регламент (ЕС) № 1316/2013, с ЕФСИ, с цел решаване на практически проблеми, свързани с използването на такива комбинирани източници на финансиране.;

з) предоставяне на проактивна подкрепа за популяризиране и насърчаване на операциите, посочени в член 8, първа алинея, буква б).“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. За да се постигне посочената в параграф 1 цел и да се улесни предоставянето на консултантска подкрепа на местно равнище, ЕКЦИВ се стреми да използва експертния опит на ЕИБ, Комисията, националните насърчителни банки или институции и управляващите органи на европейските структурни и инвестиционни фондове.“;

г) вмъква се следният параграф:

„5а. ЕИБ предлага на организаторите на проекти, кандидатстващи за финансиране от ЕИБ, включително по-специално за дребномащабните проекти, да представят съответните проекти на ЕКЦИВ, за да се подобри, по целесъобразност, подготовката на проектите им и/или да се даде възможност за преценка на възможността за групирането на проекти чрез инвестиционни платформи. Освен това тя уведомява организаторите на проекти, за които финансирането от ЕИБ е било отказано или които са изправени пред недостиг от финансиране независимо от евентуално финансиране от ЕИБ, относно възможността за включване на техните проекти в Европейския портал за инвестиционни проекти.“;

д) в параграф 6 второто изречение се заменя със следното:

„Сътрудничеството между ЕКЦИВ, от една страна, и национална насърчителна банка или институция, международна финансова институция или институция или управляващ орган, включително такива, които извършват дейност като национален консултант, които притежават опит от значение за постигането на целите на ЕКЦИВ, от друга страна, може да бъде под формата на договорно партньорство. ЕКЦИВ се стреми към сключването на поне едно споразумение за сътрудничество с национална насърчителна банка или институция от всяка държава членка. В държавите членки, в които не съществуват такива национални насърчителни банки или институции, ЕКЦИВ предоставя, по целесъобразност и при искане от съответната държава членка, проактивна консултантска подкрепа за създаването на такава банка или институция.“;

е) вмъква се следният параграф:

„6а. За да се развие широк географски обхват на консултантските услуги в целия Съюз и успешно да се разчита на местни знания за ЕФСИ, при необходимост се гарантира присъствие на ЕКЦИВ на местно равнище, като се вземат под внимание съществуващите схеми за подпомагане, с оглед на предоставяне на осезаема, проактивна, адаптирана към конкретните обстоятелства помощ на място. Присъствие на ЕКЦИВ се установява по-специално в държави членки или региони, които са изправени пред трудности при развитието на проекти по ЕФСИ. ЕКЦИВ подпомага трансфера на знания към регионалното и местното равнище с цел натрупване на регионален и местен капацитет и експертен опит.“;

ж) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Годишна референтна сума в размер на 20 000 000 EUR се предоставя от общия бюджет на Съюз за допринасяне за покриването на разходите по операциите на ЕКЦИВ до 31 декември 2020 г. във връзка с услугите, посочени в параграф 2, доколкото тези разходи не са покрити от оставащата сума от таксите, посочени в параграф 4.“

11) Член 16, параграф 1 се заменя със следното:

„1. ЕИБ, когато е целесъобразно в сътрудничество с ЕИФ, на всеки шест месеца представя на Комисията доклад относно операциите по финансиране и инвестиране на ЕИБ, обхванати от настоящия регламент. Докладът включва оценка на съответствието с изискванията относно използването на гаранцията на ЕС, както и с основните показатели за резултатите от изпълнението, посочени в член 4, параграф 2, буква е), подточка iv). Докладът също така включва статистически, финансови и счетоводни данни за всяка операция по финансиране и инвестиране на ЕИБ, както и на обобщено равнище. Освен това веднъж в годината докладът включва информация относно пречките пред инвестициите, с които се е сблъскала ЕИБ, при извършването на инвестиционните операции, обхванати от настоящия регламент.“

12) Член 17 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. По искане на Европейския парламент или на Съвета председателят на управителния съвет и изпълнителният директор докладват на поисканата това институция относно резултатите на ЕФСИ, включително когато Европейският парламент отправи подобно искане, като участват в изслушване пред Европейския парламент. Освен това, по искане на Европейския парламент или на Съвета, изпълнителният директор докладва относно работата на инвестиционния комитет на изпратилата искането институция.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Председателят на управителния съвет и изпълнителният директор отговарят устно или писмено на въпросите, отправени към ЕФСИ от Европейския парламент или от Съвета, във всички случаи в рамките на пет седмици от датата на получаване на въпроса. Наред с това изпълнителният директор отговаря устно или писмено на Европейския парламент или на Съвета по въпроси, свързани с работата на инвестиционния комитет.“;

13) Член 18 се изменя, както следва:

а) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Преди представянето на всяко ново предложение в рамките на многогодишната финансова рамка, започваща през 2021 г., и в края на инвестиционния период Комисията представя на Европейския парламент и Съвета доклад, съдържащ независима оценка на прилагането на настоящия регламент, който включва:

а) оценка на функционирането на ЕФСИ, използването на гаранцията на ЕС и функционирането на ЕКЦИВ;

б) оценка дали ЕФСИ се състои в правилно използване на средствата от общия бюджет на Съюза, дали мобилизира достатъчно частен капитал и дали привлича частни инвестиции.

в) оценка дали поддържането на схема за подкрепа на инвестициите е полезно от макроикономическа гледна точка;

г) оценка, в края на инвестиционния период, на прилагането на процедурата, посочена в член 4, параграф 2, буква а), подточка v).“;

б) параграф 7 се заменя със следното:

„(7) Като отдава необходимото внимание на първия доклад, съдържащ независимата оценка, посочена в параграф 6, Комисията, ако е целесъобразно, внася законодателно предложение, заедно с подходящо финансиране, съобразено с многогодишната финансова рамка, започваща през 2021 г.“;

в) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Докладите, посочени в параграф 6 от настоящия член, включват оценка относно използването на набора от показатели, посочени в член 7, параграф 14 и Приложение II, по-специално по отношение на обмислянето на целесъобразността на всеки стълб и съответните им роли при оценката. По целесъобразност и ако това е надлежно обосновано от неговите констатации, докладът се придружава от предложение за преразглеждане на делегирания акт, посочен в член 7, параграф 14.“;

14) В член 19 се добавя следната алинея:

„ЕИБ и ЕИФ информират или задължават финансовите посредници да информират крайните бенефициери, включително МСП, за съществуването на подкрепа по ЕФСИ, като осигуряват видимост за тази информация, особено в случая на МСП, в съответното споразумение за предоставяне на подкрепа по ЕФСИ, като по този начин повишават обществената осведоменост и подобряват видимостта.“

15) член 20, параграф 2 се заменя със следното:

„2. За целите на параграф 1 от настоящия член на Сметната палата, по нейно искане и в съответствие с член 287, параграф 3 от ДФЕС, се предоставя пълен достъп до всички документи или информация, необходими за изпълнението на нейната задача.“

16) член 22, параграф 1 се заменя със следното:

„1. При своите операции по финансиране и инвестиране, обхванати от настоящия регламент, ЕИБ и ЕИФ спазват приложимото законодателство на Съюза и договорените международни стандарти и стандартите на Съюза и следователно не подкрепят проекти в рамките на настоящия регламент, които допринасят за изпиране на пари, финансиране на тероризъм, избягване на данъци, данъчни измами или отклонение от данъчно облагане.

В допълнение ЕИБ и ЕИФ не влизат в нови или подновени операции с образувания, учредени или установени в юрисдикции, включени в списъците в рамките на съответната политика на Съюза по отношение на юрисдикциите, които не оказват съдействие, или идентифицирани като високорискови трети държави съгласно член 9, параграф 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*) или които не спазват ефективно разпоредбите на Съюза или международно приетите данъчни стандарти за прозрачност и обмен на информация.

При сключване на споразумения с финансови посредници ЕИБ и ЕИФ въвеждат изискванията, посочени в настоящия член, в съответните споразумения и изискват от финансовите посредници да докладват във връзка с тяхното спазване.

ЕИБ и ЕИФ правят преглед на своята политика относно юрисдикциите, които не оказват съдействие, най-късно след приемането на списъка на Съюза на юрисдикциите, неоказващи съдействие за данъчни цели.

Всяка година след това ЕИБ и ЕИФ представят доклад на Европейския парламент и на Съвета относно изпълнението на своята политика относно юрисдикциите, които не оказват съдействие, по отношение на операциите за финансиране и инвестиции от ЕФСИ, включително информация по държави, както и списък на посредници, с които те си сътрудничат.

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

17) В член 23, параграф 2, първа алинея първото и второто изречение се заменят със следното:

„Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 7, параграфи 13 и 14, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 4 юли 2015 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок.“

18) Приложение II се изменя, както е посочено в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Регламент (ЕС) 1316/2013 се изменя, както следва:

1) Член 5, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Финансовият пакет за изпълнението на МСЕ за периода 2014—2020 г. се определя на 30 192 259 000 EUR по текущи цени. Тази сума се разпределя, както следва:

а) сектор транспорт: 24 050 582 000 EUR, от които 11 305 500 000 EUR се прехвърлят от Кохезионния фонд, за да бъдат изразходвани в съответствие с настоящия регламент изключително в държави членки, които отговарят на условията за финансиране от Кохезионния фонд;

б) сектор телекомуникации: 1 066 602 000 EUR;

в) сектор енергетика: 5 075 075 000 EUR.

Тези суми не засягат прилагането на инструмента за гъвкавост, предвиден в Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета (*).

(*) Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета от 2 декември 2013 г. за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014—2020 (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 884).“

2) В член 14 се добавят следните параграфи:

„5. Чрез дерогация от член 140, параграф 6, втора и трета алинея от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012, приходите и възстановените суми от финансовите инструменти, създадени по силата на настоящия регламент, и от финансовите инструменти, създадени съгласно Регламент (ЕО) № 680/2007, които са обединени с финансовите инструменти, създадени по силата на настоящия регламент, в съответствие с параграф 3 от настоящия член, до максимален размер от 125 000 000 EUR представляват вътрешни целеви приходи по смисъла на член 21, параграф 4 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 за Европейския фонд за стратегически инвестиции, създаден с Регламент (ЕС) 2015/1017 на Европейския парламент и на Съвета (*).

6. Чрез дерогация от член 140, параграф 6, втора и трета алинея от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012, приходите и възстановените суми от Европейския фонд за енергетика, изменение на климата и инфраструктура 2020 г. (фонд „Marguerite“), създаден съгласно Регламент (ЕО) № 680/2007, до максимален размер от 25 000 000 EUR представляват вътрешни целеви приходи по смисъла на член 21, параграф 4 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 за Европейския фонд за стратегически инвестиции, създаден с Регламент (ЕС) 2015/1017.

(*) Регламент (ЕС) 2015/1017 на Европейския парламент и на Съвета от 25 юни 2015 г. за Европейския фонд за стратегически инвестиции, Европейския консултантски център по инвестиционни въпроси и Европейския портал за инвестиционни проекти и за изменение на регламенти (ЕС) № 1291/2013 и (ЕС) № 1316/2013 — Европейски фонд за стратегически инвестиции (ОВ L 169, 1.7.2015 г., стр. 1).“

Член 3

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 13 декември 2017 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложение II към Регламент (ЕС) 2015/1017 се изменя, както следва:

1) Точка 2 се изменя, както следва:

а) в буква б) се добавят следните алинеи:

„Подкрепата на ЕФСИ за автомагистрали се ограничава до частни и/или публични инвестиции, що се отнася до:

— инвестиции в транспорта в държавите — бенефициери на Кохезионния фонд, в по-слабо развитите региони или в трансграничните транспортни проекти;

— актуализиране, поддържане или подобряване на пътната безопасност, разработване на устройства за интелигентни транспортни системи (ИТС) или гарантиране на целостта и стандартите на съществуващите автомагистрали в трансевропейската транспортна мрежа, по-специално безопасни зони за паркиране, станции за зареждане с алтернативни чисти горива и системи за електрозареждане;

— принос за завършване на трансевропейската транспортна мрежа до 2030 г.

Подкрепата от ЕФСИ е изрично възможна също така за поддръжката и модернизирането на съществуващата транспортна инфраструктура.“;

б) в буква в) второто изречение се заменя със следното:

„В този контекст се очаква, че ЕИБ ще предостави финансиране по ЕФСИ с цел постигане на общата цел от поне 500 000 000 000 EUR публични или частни инвестиции, включително финансиране, мобилизирано чрез ЕИФ в рамките на операции по ЕФСИ, свързани с инструментите, посочени в член 10, параграф 2, буква б), национални насърчителни банки или институции, както и чрез увеличен достъп до финансиране за образуванията с до 3 000 служители.“;

2) В точка 3 се добавя следната буква:

„г) присъствието на една или повече от следните характеристики обикновено води до класифициране на операциите като специални дейности на ЕИБ:

— подчиненост спрямо други кредитори, включително национални насърчителни банки или институции и частни кредитори;

— участие в инструменти за споделяне на риска, при които поетата позиция излага ЕИБ на високи равнища на риск;

— излагане на специфични рискове, като например специфични за дадена страна, сектор или регион рискове и рискове, в частност тези, които са налице в по-слабо развитите региони и регионите в преход, и/или рискове, свързани с иновациите, по специално при недоказалите се технологии, които засилват растежа, устойчивостта и производителността;

— характеристики, подобни на тези при капиталовите инструменти, като плащания, обвързани с резултатите; или

— други установими аспекти, водещи до по-висока експозиция на риск съгласно насоките за кредитния риск на ЕИБ, като например риск от контрагента, ограничена сигурност и прибягване само до активите по проектите за възстановяване;“;

3) В точка 5 се добавя следното изречение:

„Наборът от показатели става обществено достъпен веднага след като дадена операция с гаранция на ЕС бъде подписана, с изключение на поверителната търговска информация.“;

4) Точка 6 се изменя, както следва:

а) буква б) се изменя, както следва:

i) в първото тире първото и второто изречение се заменят със следното:

„За операции от типа дългови операции ЕИБ или ЕИФ извършва стандартната си оценка на риска, включваща изчисляване на вероятността от неизпълнение и процента на събиране на задълженията. Въз основа на тези параметри ЕИБ или ЕИФ определя количествено риска за всяка операция.“;

ii) във второто тире първото изречение се заменя със следното:

„За всяка операция от типа дългова операция се извършва категоризация на риска (кредитна категоризация на операцията) в съответствие със системата на ЕИБ или на ЕИФ за категоризация на заемите.“;

iii) в третото тире първото изречение се заменя със следното:

„Проектите са икономически и технически жизнеспособни, а финансирането на ЕИБ се структурира в съответствие с принципите на доброто банково управление и отговаря на първостепенните принципи на управление на равнището на риска, установени от ЕИБ или ЕИФ в техните вътрешни насоки.“;

iv) четвърто тире се заменя със следното:

„Цената на продуктите от типа на дълговите продукти се образува в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 2, буква а), подточка iv).“;

б) буква в) се изменя, както следва:

i) в първото тире второто изречение се заменя със следното:

„Определянето на това дали дадена операция включва капиталови рискове или не, независимо от правната форма и номенклатура, се основава на стандартната оценка на ЕИБ или на ЕИФ.“;

ii) във второто тире първото изречение се заменя със следното:

„Операциите на ЕИБ от типа на капиталовите операции се осъществяват в съответствие с вътрешните правила и процедури на ЕИБ или на ЕИФ.“;

iii) третото тире се заменя със следното:

„Цената на инвестициите от типа на капиталовите инвестиции се образува в съответствие с разпоредбите на член 4, параграф 2, буква а), подточка iv).“;

5) В точка 7, буква в) думата „първоначалния“ се заличава;

6) Точка 8 се изменя, както следва:

а) в първа алинея, второ изречение думата „първоначалния“ се заличава;

б) в буква а), първа алинея, първо изречение думата „първоначалния“ се заличава;

в) в буква б), първо изречение думата „първоначалния“ се заличава.

Изявление на Комисията относно увеличението с 225 милиона евро на средствата за програмата „Механизъм за свързване на Европа“

Вследствие на политическото споразумение между Европейския парламент и Съвета относно финансирането на ЕФСИ 2.0 ще бъдат преразпределени 275 милиона евро от финансовите инструменти по МСЕ, което представлява намаление в размер на 225 милиона евро в сравнение с предложението на Комисията.

Комисията потвърждава, че финансовото програмиране ще бъде променено, за да бъде отразено съответното увеличение с 225 милиона евро на средствата за програмата МСЕ.

В рамките на годишните бюджетни процедури за годините 2019—2020 Комисията ще изготви подходящи предложения, за да се гарантира оптимално разпределяне на тази сума в рамките на програмата МСЕ.

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2017/2397 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2017 година

относно признаването на професионалните квалификации за вътрешното корабоплаване и за отмяна на директиви 91/672/ЕИО и 96/50/ЕО на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Директиви 91/672/ЕИО ([3]) и 96/50/ЕО ([4]) на Съвета са първите стъпки, предприети за хармонизацията и признаването на професионалните квалификации на членовете на екипажа във вътрешното корабоплаване.

(2) Изискванията към членовете на екипажи, плаващи по река Рейн, са извън обхвата на директиви 91/672/ЕИО и 96/50/ЕО и са установени от Централната комисия за корабоплаване по Рейн (ЦККР), съгласно разпоредбите относно навигационния персонал по река Рейн.

(3) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([5]) се прилага за професии по вътрешните водни пътища, различни от капитани на плавателни средства. Взаимното признаване на дипломи и свидетелства съгласно Директива 2005/36/ЕО обаче не е напълно пригодено към редовните и чести трансгранични дейности, свързани с професиите в сектора на вътрешните водни пътища, които по-специално съществуват по вътрешните водни пътища, свързани с вътрешните водни пътища на друга държава членка.

(4) В проучване за оценка, извършено от Комисията през 2014 г., беше изтъкнат фактът, че ограничаването на приложното поле на директиви 91/672/ЕИО и 96/50/ЕО само до капитаните на плавателни средства и липсата на автоматично признаване на свидетелствата на капитаните на плавателни средства, издадени в съответствие с тези директиви, за река Рейн, затрудняват мобилността на членовете на екипажите във вътрешното корабоплаване.

(5) За да се улесни мобилността, да се гарантира безопасността на корабоплаването и опазването на човешкия живот и околната среда, за членовете на палубната команда, и по-специално за лицата, отговорни за извънредните ситуации на борда на пътническите кораби, и за лицата, занимаващи се със зареждането на плавателните съдове, задвижвани с втечнен природен газ, е от съществено значение да разполагат със свидетелства, доказващи тяхната квалификация. За да се гарантира ефективно правоприлагане, те следва да носят такива свидетелства при упражняването на професията си. Тези съображения се отнасят и за младите хора, за които е важно тяхната безопасност и здраве на работното място да се гарантират в съответствие с Директива 94/33/ЕО на Съвета ([6]).

([1]) ОВ C 389, 21.10.2016 г., стр. 93.
([2]) Позиция на Европейския парламент от 14 ноември 2017 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 4 декември 2017 г.
([3]) Директива 91/672/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г. относно взаимното признаване на национални свидетелства за капитани на речни кораби за превоз на стоки и пътници по вътрешни водни пътища (ОВ L 373, 31.12.1991 г., стр. 29).
([4]) Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 31).
([5]) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).
([6]) Директива 94/33/ЕО на Съвета от 22 юни 1994 г. за закрила на младите хора на работното място (ОВ L 216, 20.8.1994 г., стр. 12).

(6) Плаването с цел спорт или развлечение, експлоатирането на фериботи, които не се движат самостоятелно, и корабоплаването, извършвано от въоръжените сили и службите за спешно реагиране, са дейности, които не изискват квалификации, подобни на квалификациите за професионалното корабоплаване с цел превоз на хора и стоки. Ето защо лицата, осъществяващи тези дейности, не следва да бъдат обхванати от настоящата директива.

(7) Капитаните на плавателни средства, които осъществяват плавания при обстоятелства, създаващи особен риск за безопасността, следва да притежават специални разрешения, по-специално за управление на големи конвои, управление на плавателни средства, задвижвани с втечнен природен газ, управление в условия на намалена видимост, плаване по вътрешни водни пътища от морски тип или плаване по водни пътища, създаващи специфични рискове за корабоплаването. За да получат такива разрешения, от капитаните на плавателни средства следва да се изисква да покажат специфични допълнителни умения.

(8) С цел да се гарантира безопасността на корабоплаването, държавите членки следва да идентифицират вътрешните водни пътища от морски тип в съответствие с хармонизирани критерии. Изискванията за компетентност за корабоплаване по тези водни пътища следва да бъдат определени на равнището на Съюза. Без ненужно ограничаване на мобилността на капитаните, когато това е необходимо за гарантиране на безопасността на корабоплаването и, когато е уместно в сътрудничество със съответната европейска речна комисия, държавите членки следва също така да имат възможност да идентифицират водните пътища, създаващи специфични рискове за корабоплаването, в съответствие с хармонизирани критерии и процедури, установени в настоящата директива. В такива случаи съответните изисквания за компетентност следва да бъдат определени на национално равнище.

(9) С цел да се допринесе за мобилността на лицата, участващи в експлоатирането на плавателни средства в рамките на Съюза, и като се има предвид, че всички свидетелства за квалификация, моряшки служебни книжки и корабни дневници, издадени в съответствие с настоящата директива, следва да отговарят на изискваните минимални стандарти съгласно хармонизирани критерии, държавите членки следва да признават професионални квалификации, удостоверени в съответствие с настоящата директива. От това следва, че притежателите на такива квалификации следва да могат да упражняват професията си по всички вътрешни водни пътища на Съюза.

(10) Предвид липсата на трансгранични дейности по някои вътрешни водни пътища и с цел намаляване на разходите държавите членки следва да имат възможност да не правят задължителни свидетелствата за квалификация на Съюза за националните вътрешни водни пътища, които не са свързани с плавателни вътрешни водни пътища на друга държава членка. Въпреки това свидетелствата на Съюза следва да позволяват достъп до дейности по корабоплаване по несвързаните вътрешни водни пътища.

(11) Директива 2005/36/ЕО продължава да се прилага по отношение на членове на палубната команда, които са освободени от задължението да притежават свидетелства за квалификация на Съюза, издадени в съответствие с настоящата директива, и продължава да се прилага също така по отношение на квалификациите за вътрешни водни пътища, които не попадат в приложното поле на настоящата директива.

(12) Когато държавите членки освобождават от задължението за притежаване на свидетелство за квалификация на Съюза, те следва да признаят свидетелствата за квалификация на Съюза на лицата, които експлоатират плавателни средства по техните национални вътрешни водни пътища, несвързани с плавателната мрежа на друга държава членка, в която се прилага освобождаването. Тези държави членки следва също така да гарантират, че по отношение на тези вътрешни водни пътища данните за плавателния стаж и осъществените пътувания се заверяват в моряшките служебни книжки на лицата, които притежават свидетелство за квалификация на Съюза, при поискване от член на екипажа. Освен това тези държави членки следва да приемат и прилагат подходящи мерки и санкции за предотвратяване на измами и други незаконни практики, свързани с европейките свидетелства за квалификация и моряшките служебни книжки по несвързаните вътрешни водни пътища.

(13) Държавите членки, които прилагат освобождаване от задължението за притежаване на свидетелство за квалификация на Съюза, следва да могат временно да прекратяват свидетелства за квалификация на Съюза на лицата, които експлоатират плавателни средства по техните национални вътрешни водни пътища, несвързани с плавателната мрежа на друга държава членка, в която се прилага освобождаването.

(14) Държава членка, в която нито един вътрешен воден път не е свързан с плавателната мрежа на друга държава членка, и която реши да не издава свидетелства за квалификация на Съюза в съответствие с настоящата директива, би се обвързала с непропорционално и ненужно задължение, ако трябваше да транспонира и изпълнява всички разпоредби на настоящата директива. Следователно, доколкото е решила да не издава свидетелства за квалификация на Съюза, тази държава членка следва да бъде освободена от задължението да транспонира и изпълнява разпоредбите, свързани с удостоверяването на квалификацията. От тази държава членка следва обаче да се изисква да признава свидетелството за квалификация на Съюза на своя територия с цел насърчаване на мобилността на работниците в рамките на Съюза, намаляване на административната тежест, свързана с мобилността на работната сила, и увеличаване на привлекателността на професията.

(15) В редица държави членки вътрешното корабоплаване е рядко извършвана дейност, обслужваща единствено местни или сезонни интереси по водни пътища, които нямат връзки с други държави членки. Въпреки че принципът на признаване на свидетелствата за професионална квалификация съгласно настоящата директива следва да бъде спазван и в тези държави членки, административната тежест следва да е пропорционална. Въвеждането на инструменти за изпълнение, като бази данни и регистри, би създало значителна административна тежест без истинска полза, тъй като информационният поток между държавите членки може да се осигури и чрез други средства за сътрудничество. Поради това е оправдано да се позволи на съответните държави членки да транспонират само минималните разпоредби, необходими за признаване на свидетелства за професионална квалификация, издадени в съответствие с настоящата директива.

(16) В някои държави членки корабоплаването по вътрешните водни пътища технически не е възможно. Следователно налагането на тези държави членки на задължение за транспониране на настоящата директива би представлявало непропорционална административна тежест за тях.

(17) Важно е секторът на транспорта по вътрешните водни пътища да е в състояние да осигурява програми, насочени както към задържането на работа на хората на възраст над 50 години, така и към подобряване на уменията и пригодността за заетост на младежите.

(18) Комисията следва да гарантира равни условия за всички членове на екипажа, извършващи търговия на ексклузивна и редовна основа в Съюза, и следва да не допуска низходяща спирала на заплатите, както и дискриминация въз основа на гражданството, мястото на пребиваване или знамето на регистрация.

(19) С оглед на установяването на сътрудничество между Съюза и ЦККР от 2003 г. насам, което доведе до създаването на Европейския комитет за изготвяне на стандарти за вътрешното корабоплаване (CESNI) под егидата на ЦККР, както и с цел рационализиране на правните рамки, уреждащи професионалните квалификации в Европа, свидетелствата за квалификация, моряшките служебни книжки и корабните дневници, издадени в съответствие с разпоредбите относно навигационния персонал по река Рейн, в които се определят изисквания, идентични с тези на настоящата директива, следва да бъдат валидни за всички вътрешни водни пътища на Съюза. Подобни свидетелствата за квалификация, моряшки служебни книжки и корабни дневници, издадени от трети държави, следва да бъдат признати в Съюза при условия на реципрочност.

(20) Когато наемат на работа в Съюза членове на палубната команда, които притежават свидетелства за квалификация, моряшки служебни книжки и корабни дневници, които са издадени от трети държави и са признати от отговорните органи в Съюза, е важно работодателите да прилагат социалното и трудовото законодателство на съответната държава членка, където се извършва дейността.

(21) С цел по-нататъшно премахване на пречките пред трудовата мобилност и допълнително рационализиране на правните рамки, уреждащи професионалните квалификации в Европа, всяко свидетелство за квалификация, моряшка служебна книжка или корабен дневник, издадени от трета държава въз основа на изисквания, идентични с предвидените в настоящата директива, също могат да бъдат признати за всички водни пътища на Съюза след извършване на оценка от страна на Комисията и след признаване от тази трета държава на документите, издадени в съответствие с настоящата директива.

(22) Държавите членки следва да издават свидетелства за квалификация само на лица, които притежават минималните равнища на компетентност, минималната възраст, здравословна годност и плавателен стаж, необходим за получаване на определена квалификация.

(23) Важно е Комисията и държавите членки да насърчават младите хора да се стремят към придобиване на професионална квалификация в областта на вътрешното корабоплаване и Комисията и държавите членки да въведат специални мерки за подкрепа на дейностите на социалните партньори в това отношение.

(24) За да се гарантира взаимното признаване на квалификациите, свидетелствата за квалификация следва да се основават на компетентностите, необходими за експлоатирането на плавателните средства. Държавите членки следва да гарантират, че лицата, които получават свидетелства за квалификация, притежават съответните минимални равнища на компетентност, проверени чрез подходяща оценка. Тези оценки могат да бъдат под формата на административен изпит или да бъдат част от одобрени програми за обучение, провеждани в съответствие с общите стандарти, за да се гарантира съпоставимо минимално равнище на компетентност във всички държави членки по отношение на различните квалификации.

(25) Капитаните на плавателни средства, плаващи по вътрешните водни пътища на Съюза, следва да бъдат в състояние да прилагат знания относно правилата за трафика по вътрешните водни пътища, като Европейския кодекс за корабоплаване по вътрешните водни пътища (CEVNI) или други приложими разпоредби за движението, и относно приложимите правила за набирането на екипаж на плавателните средства, включително за времето за почивка, съгласно определеното в законодателството на Съюза или в националното законодателство, или в специфични разпоредби, приети на регионално равнище, например разпоредбите относно навигационния персонал по река Рейн.

(26) Поради отговорността по отношение на безопасността при упражняването на професията на капитан на плавателно средство, плаващ с помощта на радар, и при зареждане на задвижвани с втечнен природен газ плавателни средства или при плаване с плавателни средства, задвижвани с втечнен природен газ, е необходима проверка чрез практически изпити дали действително е достигнато необходимото равнище на компетентност. Подобни практически изпити могат да се извършват с помощта на одобрени тренажори с оглед на по-нататъшното улесняване на оценката на компетентността.

(27) Уменията за работа с бордовото радио са от решаващо значение, за да се гарантира безопасността на корабоплаването по вътрешните водни пътища. Важно е държавите членки да насърчават всеки член на палубната команда, на който може да се наложи да управлява плавателното средство, да е преминал през обучение и да има свидетелство за работа с това радио. За капитаните на плавателни средства и кормчиите това обучение и това свидетелство следва да са задължителни.

(28) Необходимо е одобрение на програмите за обучение с цел да се провери съответствието им с общите минимални изисквания по отношение на съдържанието и организацията. Това съответствие дава възможност за премахване на ненужните пречки за навлизане в професията, като освобождава от налагане на ненужни допълнителни изпити на тези, които вече са придобили необходимите умения по време на своето професионално обучение. Съществуването на одобрените програми за обучение би могло също така да улесни навлизането в професията „вътрешно корабоплаване“ на работници с предишен опит от други сектори, тъй като те биха могли да преминават специални програми за обучение, отчитащи компетентностите, които вече са придобили.

(29) С цел по-нататъшно улесняване на мобилността за капитаните на плавателни средства, на държавите членки следва, при наличие на съгласие от страна на държавата членка, в която е разположен участъкът от вътрешния воден път със специфични рискове, да е разрешено да оценяват компетентностите, необходима за корабоплаване по този определен участък от вътрешния воден път.

(30) Плавателният стаж следва да се проверява въз основа на заверени данни от моряшката служебна книжка. За да се даде възможност за извършване на проверката, държавите членки следва да издават моряшки служебни книжки и корабни дневници и да гарантират, че тези дневници съдържат данни за пътуванията на плавателните средства. Здравословната годност на даден кандидат следва да се удостоверява от одобрен практикуващ лекар.

(31) Когато дейностите по товарене и разтоварване изискват активни навигационни операции като драгиране или маневри между точки на товарене или разтоварване, държавите членки следва да разглеждат времето, използвано за тези дейности, като плавателен стаж и съответно да го регистрират.

(32) Когато мерките, предвидени в настоящата директива, предполагат обработването на лични данни, то следва да се извършва в съответствие с правото на Съюза относно защитата на личните данни, по-специално регламенти (ЕО) № 45/2001 ([1]) и (ЕС) 2016/679 ([2]) на Европейския парламент и на Съвета.

(33) С цел да се постигне ефективност на администрирането на свидетелства за квалификация, държавите членки следва да определят компетентните органи за изпълнението на настоящата директива и следва да създадат регистри за вписване на данни относно свидетелствата за квалификация на Съюза, моряшките служебни книжки и корабните дневници. С цел да се улесни обменът на информация между държавите членки и с Комисията за целите на изпълнението, прилагането и оценката на настоящата директива, както и за статистически цели, за поддържане на безопасността и за улесняване на корабоплаването, държавите членки следва да докладват такава информация, включително данни относно свидетелствата за квалификация, моряшките служебни книжки и корабните дневници, като я включват в база данни, поддържана от Комисията. При управляването на базата данни Комисията следва да спазва надлежно принципите за защита на личните данни.

(34) Органите, включително органи в трети държави, издаващи свидетелствата за квалификация, моряшките служебни книжки и корабните дневници в съответствие с правила, идентични с тези на настоящата директива, обработват лични данни. Органите, участващи в изпълнението и прилагането на настоящата директива, и, когато е необходимо, международните организации, които определят тези сходни правила, също следва да имат достъп до базата данни, управлявана от Комисията, за целите на оценката на настоящата директивата, за статистически цели, за поддържане на безопасността, за гарантиране на улесняването на корабоплаването и с цел да се улесни обменът на информация между тези органи. Този достъп обаче следва да бъде предмет на подходящо равнище на защита на данните, по-конкретно когато става въпрос за лични данни, а когато става въпрос за трети държави и международни организации следва да е обусловен и от спазването на принципа на реципрочност.

([1]) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

(35) С цел по-нататъшно модернизиране на сектора на транспорта по вътрешните водни пътища и намаляване на административната тежест, като същевременно се гарантира по-голяма устойчивост на документите срещу подправяне, Комисията следва да разгледа възможността за замяна на хартиената версия на свидетелствата за квалификация на Съюза, моряшките служебни книжки и корабните дневници с електронни средства като електронни професионални карти и електронни документи на плавателния съд, като отчита принципа на по-доброто регулиране.

(36) С цел да се гарантират еднакви условия по отношение на изпълнението на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия, за да се противопостави, когато това е подходящо, на приемането на изисквания за компетентност, свързани със специфичните рискове по определени участъци от вътрешните водни пътища, което дадена държава членка предвижда. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

(37) За да се гарантират еднакви условия за прилагане на настоящата директива на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия относно приемането на модели за издаването на свидетелствата за квалификация на Съюза, свидетелствата за издържан практически изпит, моряшките служебни книжки и корабните дневници, както и да приема решения относно признаването в съответствие с член 10. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011.

(38) С цел да се определят минимални хармонизирани стандарти за удостоверяване на квалификациите, да се улесни обменът на информация между държавите членки и да се улесни изпълнението, мониторингът и оценката на настоящата директива от страна на Комисията, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на определянето на стандартите за компетентност, стандартите за здравословна годност, стандартите за практическите изпити, стандартите по отношение на одобрението на тренажори и стандартите, които определят характеристиките и условията на употреба на поддържаната от Комисията база данни, където трябва да се съхраняват копия на ключови данни, свързани със свидетелствата за квалификация на Съюза, моряшките служебни книжки, корабните дневници и признатите документи. От особена важност е Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителната си работа, включително на експертно равнище, като консултациите се проведат в съответствие с принципите, определени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([2]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие в изготвянето на делегирани актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти систематично имат достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с изготвянето на тези делегирани актове.

(39) В преходните мерки следва да се обърне внимание не само на проблема със свидетелствата, издадени за капитаните на плавателни средства в съответствие с Директива 96/50/ЕО, с разпоредбите относно навигационния персонал по река Рейн или с определено национално законодателство, но и на проблема за свидетелства, издадени за други категории членове на палубната команда, попадащи в приложното поле на настоящата директива. Доколкото е възможно, тези мерки следва да запазят предоставени по-рано права и следва да се стремят да предоставят на квалифицираните членове на екипажа разумен срок, в който да кандидатстват за издаване на свидетелство за квалификация на Съюза. Поради това в тези мерки следва да се предвиди подходящ срок, в който тези свидетелства могат да продължат да бъдат използвани по вътрешните водни пътища на Съюза, за които са били валидни преди края на срока за транспониране. Тези мерки следва също да гарантират система за преход към новите правила за тези свидетелства, по-специално когато става въпрос за пътувания от местно значение.

(40) Хармонизацията на законодателството в сферата на професионалните квалификации в областта на вътрешното корабоплаване в Европа се улеснява чрез тясното сътрудничество между Съюза и ЦКРР и чрез развитието на стандартите на CESNI. CESNI, в който могат да участват специалисти от всички държави членки, изготвя стандарти в областта на вътрешното корабоплаване, включително стандарти по отношение на професионалната квалификация. Европейските речни комисии, съответните международни организации, социалните партньори и професионалните сдружения следва да участват пълноценно в изготвянето и установяването на стандартите на CESNI. Когато посочените в настоящата директива условия са изпълнени, Комисията следва да се позове на стандарти на CESNI при приемането на актове за изпълнение и делегирани актове в съответствие с настоящата директива.

([1]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

([2]) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

(41) Тъй като целта на настоящата директива, а именно установяването на обща рамка относно признаването на минимални професионални квалификации за вътрешно корабоплаване, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради нейния мащаб и последици може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(42) С цел подобряване на баланса между половете в сектора на транспорта по вътрешните водни пътища, е важно да се насърчава достъпът на жените до съответните квалификации и до професията.

(43) Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз информацията, която държавите членки са длъжни да предоставят на Комисията във връзка с транспонирането на дадена директива, трябва да е ясна и точна. Това се отнася и за настоящата директива, която предвижда специален целенасочен подход за транспониране.

(44) Следователно директиви 91/672/ЕИО и 96/50/ЕО следва да бъдат отменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА 1

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

Настоящата директива определя условията и процедурите за издаване на свидетелствата за квалификация на лицата, участващи в експлоатирането на плавателни средства, плаващи по вътрешните водни пътища на Съюза, както и за признаването на тези квалификации в държавите членки.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага по отношение на членовете на палубната команда, експертите по използването на втечнен природен газ и експертите в областта на пътническото корабоплаване на следните видове плавателни средства по всеки от вътрешните водни пътища на Съюза:

а) плавателни съдове с дължина от 20 метра или повече;

б) плавателни съдове, при които произведението от дължината, ширината и газенето е обем 100 кубически метра или повече;

в) влекачи и тласкачи, предназначени за:

i) теглене или тласкане на плавателни съдове, посочени в букви а) и б);

ii) теглене или тласкане на плаващи съоръжения;

iii) движещи се плавателни съдове, посочени в букви а) и б), или успоредно плаващи съоръжения;

г) пътнически плавателни съдове;

д) плавателни съдове, за които се изисква да притежават удостоверение за одобрение съгласно Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

е) плаващо оборудване.

2. Настоящата директива не се прилага по отношение на лицата, които:

а) плават с цел спорт или развлечение;

б) участват в експлоатирането на фериботи, които не се движат самостоятелно;

в) участват в експлоатирането на плавателни средства, използвани от въоръжените сили, силите за поддържане на обществения ред, службите за гражданска защита, администрациите на водните пътища, противопожарните служби и други служби за спешно реагиране.

([1]) Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13).

3. Без да се засяга член 39, параграф 3, настоящата директива не се прилага и по отношение на лица, които плават в държави членки без вътрешни водни пътища, свързани с плавателната мрежа на друга държава членка, и които извършват само:

а) ограничени пътувания от местно значение, когато разстоянието от мястото на заминаване никога не е повече от десет километра; или

б) сезонно корабоплаване.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1) „вътрешен воден път“ означава воден път, различен от море, отворен за корабоплаване за плавателните средства, посочени в член 2;

2) „плавателно средство“ означава плавателен съд или елемент от плаващо оборудване;

3) „плавателен съд“ означава плавателен съд за вътрешен воден транспорт или морски кораб;

4) „влекач“ означава плавателен съд, построен специално, за да извършва дейности, свързани с теглене;

5) „тласкач“ означава плавателен съд, построен специално за придвижване чрез тласкане на състави от плавателни съдове;

6) „пътнически плавателен съд“ означава плавателен съд, конструиран и оборудван за превоз на повече от 12 пътници;

7) „свидетелство за квалификация на Съюза“ означава свидетелство, издадено от компетентен орган, удостоверяващо, че лицето отговаря на изискванията на настоящата директива;

8) „Конвенция STCW“ означава „Конвенцията STCW“ съгласно определението в член 1, точка 21 от Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

9) „членове на палубната команда“ означава лица, които са ангажирани с общото експлоатиране на плавателно средство, плаващо по вътрешните водни пътища на Съюза и които изпълняват различни задачи, като задачи, свързани с корабоплаване, контрол на експлоатирането на плавателния съд, обработка на товари, складиране, превоз на пътници, дейности по корабна механика, поддръжка и ремонт, комуникация, здраве, безопасност и защита на околната среда, с изключение на лицата, натоварени единствено с експлоатацията на двигателите, крановете или електрическото и електронното оборудване;

10) „свидетелство за радиооператор“ означава национално свидетелство, издадено от държава членка в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията, приложен към Международната конвенция за телекомуникациите, с което се разрешава работата с радиосъобщителна станция на борда на плавателните средства по вътрешните водни пътища;

11) „експерт в областта на пътническото корабоплаване“ означава лице, служещо на борда на плавателен съд, което притежава квалификация да взема мерки при извънредни ситуации, възникнали на борда на пътническите плавателни съдове;

12) „експерт по използването на втечнен природен газ“ означава лице, което притежава квалификация да участва в процедура по зареждане на плавателните средства, използващи като гориво втечнен природен газ, или да бъде капитан на такова плавателно средство;

13) „капитан на плавателно средство“ означава член на палубната команда, който притежава квалификация да управлява плавателно средство по вътрешните водни пътища на държавите членки и който притежава квалификация да носи цялата отговорност на борда, включително за екипажа, пътниците и товара;

14) „специфичен риск“ означава риск за безопасността, дължащ се на специфични плавателни условия, които изискват капитаните на плавателните средства да имат компетентности, надхвърлящи това, което се очаква в рамките на общите стандарти за компетентност на управленско равнище;

15) „компетентност“ означава доказана способност за използване на знания и умения, които се изискват в съответствие с установените стандарти за правилното изпълнение на задачите, необходими за експлоатирането на плавателните средства по вътрешните водни пътища;

16) „управленско равнище“ означава равнище на отговорност, свързано с изпълнението на отговорностите на капитан на плавателно средство и с гарантирането на правилното изпълнение на всички задачи, свързани с експлоатирането на дадено плавателно средство, от страна на останалите членове на палубната команда;

([1]) Директива 2008/106/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно минималното ниво на обучение на морските лица (ОВ L 323, 3.12.2008 г., стр. 33).

17) „оперативно равнище“ означава равнище на отговорност, свързано с работата на моряк, старши моряк или кормчия и с поддържането на контрол върху изпълнението на всички задачи в рамките на определена област на отговорност на лицето в съответствие с подходящи процедури и под ръководството на лице на управленско равнище;

18) „голям конвой“ означава тласкан състав, при който произведението на общата дължина и общата ширина на тласканото плавателно средство е 7 000 квадратни метра или повече;

19) „моряшка служебна книжка“ означава личен регистър, съдържащ подробни данни за плавателния стаж на член на екипажа, по-специално плавателния стаж и осъществените пътувания;

20) „корабен дневник“ означава официален запис на пътуванията, осъществени от едно плавателно средство и неговия екипаж;

21) „действаща моряшка книжка“ или „действащ корабен дневник“ означава моряшка книжка или корабен дневник, отворени за запис на данни;

22) „плавателен стаж“ означава времето, измерено в дни, прослужено от членовете на палубната команда по време на пътуване с плавателно средство по вътрешните водни пътища, включително дейности по товарене и разтоварване, изискващи активни навигационни операции, и заверено от компетентния орган;

23) „плаващо оборудване“ означава плаващо съоръжение, носещо механични инсталации, например кранове, драги, сонетки или елеватори;

24) „дължина“ означава максималната дължина на корпуса в метри, като се изключат рулят и бушпритът;

25) „ширина“ означава максималната ширина на корпуса в метри, измерена по външния край на обшивката на корпуса (като се изключат гребни колела, буферен пояс и др. подобни);

26) „газене“ означава вертикалното разстояние в метри между най-ниската точка на корпуса, като не се взимат предвид килът или други недвижими приспособления, и линията на максималното газене;

27) „сезонно корабоплаване“ означава плавателна дейност, която се упражнява ежегодно за не повече от шест месеца всяка година.

ГЛАВА 2

СВИДЕТЕЛСТВА ЗА КВАЛИФИКАЦИЯ НА СЪЮЗА

Член 4

Задължение за притежание на свидетелство за квалификация на Съюза за член на палубната команда

1. Държавите членки гарантират, че членовете на палубната команда на плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища на Съюза, притежават или свидетелство за квалификация на Съюза за член на палубната команда, издадено в съответствие с член 11, или свидетелство, признато в съответствие с член 10, параграф 2 или 3.

2. За членовете на палубната команда, различни от капитаните на плавателни средства, свидетелство за квалификация на Съюза и моряшката служебна книжка, посочени в член 22, се представят в един документ.

3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, свидетелствата на лицата, участващи в експлоатирането на плавателно средство, различни от капитаните на плавателни средства, издадени или признати в съответствие с Директива 2008/106/ЕО, а следователно и в съответствие с Конвенция STCW, са валидни за морски кораби, плаващи по вътрешните водни пътища.

Член 5

Задължение за притежаване на свидетелство за квалификация на Съюза за специфични операции

1. Държавите членки гарантират, че експертите в областта на пътническото корабоплаване и експертите по използването на втечнен природен газ притежават или свидетелство за квалификация на Съюза, издадено в съответствие с член 11, или свидетелство, признато в съответствие с член 10, параграф 2 или 3.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член свидетелствата на лицата, участващи в експлоатирането на плавателното средство, издадени или признати в съответствие с Директива 2008/106/ЕО, а следователно и в съответствие с Конвенция STCW, са валидни за морски кораби, плаващи по вътрешните водни пътища.

Член 6

Задължение за специални разрешения за капитаните на плавателни средства

Държавите членки гарантират, че капитаните на плавателни средства притежават специални разрешения, издадени в съответствие с член 12, когато:

а) плават по участъци, класифицирани като вътрешни водни пътища от морски тип съгласно член 8;

б) плават по участъци, определени като вътрешните водни пътища, създаващи специфичен риск съгласно член 9;

в) плават с помощта на радар;

г) плават с плавателни средства, използващи за гориво втечнен природен газ;

д) плават с големи конвои.

Член 7

Освобождаване от задължения, свързани с националните вътрешни водни пътища, които не са свързани с плавателната мрежа на друга държава членка

1. Държавите членки могат да освобождават посочените в член 4, параграф 1, член 5, параграф 1 и член 6 лица, които експлоатират плавателни средства изключително по национални вътрешни водни пътища, несвързани с плавателната мрежа на друга държава членка, включително класифицираните като вътрешни водни пътища от морски тип, от задълженията, предвидени в член 4, параграфи 1 и 2, член 5, параграф 1, член 6, член 22, параграф 1, първа алинея и член 22, параграфи 3 и 6.

2. Държава членка, която предоставя освобождавания в съответствие с параграф 1, може да издава свидетелства за квалификация на лицата, посочени в параграф 1, при условия, различни от общите условия, посочени в настоящата директива, при условие че тези свидетелства гарантират подходящо равнище на безопасност. Признаването на тези свидетелства в други държави членки се извършва съгласно Директива 2005/36/ЕО или Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]), когато е приложимо.

3. Държавите членки уведомяват Комисията за всички освобождавания от задължения, предоставени в съответствие с параграф 1. Комисията прави публично достъпна информацията за предоставените освобождавания.

Член 8

Класификация на вътрешните водни пътища от морски тип

1. Държавите членки класифицират участък от вътрешните водни пътища на своята територия като вътрешен воден път от морски тип, ако е изпълнен един от следните критерии:

а) прилага се конвенцията за международните правила за предотвратяване на сблъсквания по море;

б) шамандурите и знаците са в съответствие с морската система;

в) необходима е наземна навигация на този вътрешен морски път; или

г) за корабоплаването е необходимо морско оборудване на този вътрешен морски път, работата с което изисква специални познания.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за класифицирането на всеки конкретен участък от вътрешните водни пътища на своята територия като вътрешен воден път от морски тип. Уведомлението до Комисията се придружава от обосновка, основана на критериите, посочени в параграф 1. Комисията без излишно забавяне прави обществено достъпен списъка на нотифицираните вътрешни водни пътища от морски тип.

Член 9

Участъци от вътрешните водни пътища със специфични рискове

1. Когато това е необходимо за осигуряване на безопасността на корабоплаването, държавите членки могат да определят участъци от вътрешните водни пътища, преминаващи през тяхната територия, като участъци със специфични рискове в съответствие с процедурата, определена в параграфи 2—4, когато тези рискове се дължат на една или повече от следните причини:

а) често променящи се посока и скорост на течението;

б) хидроморфологичните характеристики на вътрешните водни пътища и липсата на подходящо информационно обслужване по отношение на фарватера по вътрешните водни пътища или на подходящи диаграми;

([1]) Директива 2005/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно взаимното признаване на свидетелства за морски лица, издадени от държавите членки, и за изменение на Директива 2001/25/ЕО (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 160).

в) наличието на специфично местно регулиране на трафика, обосновано от специфични хидроморфологични характеристики на вътрешния воден път; или

г) висока честота на произшествия в определен участък от вътрешния воден път, което се отдава на липсата на компетентност, която не е обхваната от стандартите, посочени в член 17.

Когато държавите членки сметнат това за необходимо с цел осигуряване на безопасността, те се консултират със съответната европейска речна комисия в процеса на определяне на участъците, посочени в първа алинея.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за мерките, които възнамеряват да приемат в съответствие с параграф 1 от настоящия член и с член 20, както и за мотивите за мярката, най-малко шест месеца преди предвидената дата за приемане на тези мерки.

3. Когато участъците от вътрешните водни пътища, посочени в параграф 1, са разположени по протежение на границата между две или повече държави членки, съответните държави членки се консултират помежду си и изпращат съвместно уведомление до Комисията.

4. Когато държава членка предвижда да приеме дадена мярка, която не е оправдана в съответствие с параграфи 1 и 2 от настоящия член, Комисията може в рамките на шест месеца от уведомлението да приеме актове за изпълнение, съдържащи решението ѝ да се противопостави на приемането на мярката. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 33, параграф 3.

5. Комисията прави обществено достъпни приетите от държавите членки мерки заедно с мотивите, посочени в параграф 2.

Член 10

Признаване

1. Всяко свидетелство за квалификация на Съюза, посочено в членове 4 и 5, както и всякакви моряшки служебни книжки или корабни дневници, посочени в член 22, издадени от компетентните органи в съответствие с настоящата директива, са валидни за всички вътрешни водни пътища на Съюза.

2. Всяко свидетелство за квалификация, моряшка служебна книжка или корабен дневник, издадени в съответствие с разпоредбите относно навигационния персонал по река Рейн, в които се определят изисквания, идентични с тези на настоящата директива, са валидни за всички вътрешни водни пътища на Съюза.

Тези свидетелства, моряшки служебни книжки и корабни дневници, които са издадени от трета държава, са валидни за всички вътрешни водни пътища на Съюза само ако същата трета държава признава в рамките на своята юрисдикция документите на Съюза, издадени в съответствие с настоящата директива.

3. Без да се засяга посоченото в параграф 2, всяко свидетелство за квалификация, моряшка служебна книжка или корабен дневник, издадени в съответствие с националните правила на трета държава, които определят изисквания, идентични с тези на настоящата директива, са валидни за всички вътрешни водни пътища на Съюза, при спазване на процедурата и условията, посочени в параграфи 4 и 5.

4. Всяка трета държава може да представи на Комисията искане за признаване на свидетелства, моряшки служебни книжки или корабни дневници, издадени от нейните органи. Искането се придружава от цялата информация, необходима да се определи дали издаването на такива документи е подчинено на изисквания, които са идентични с тези, определени в настоящата директива.

5. При получаване на искането за признаване, посочено в параграф 4, Комисията извършва оценка на системите за издаване на свидетелства в отправилата искане трета държава, с цел да се определи дали издаването на посочените в искането свидетелства, моряшки служебни книжки или корабни дневници е подчинено на изисквания, идентични с тези, предвидени в настоящата директива.

Ако счете, че тези изисквания са идентични, Комисията приема актове за изпълнение за признаване в рамките на Съюза на свидетелствата, моряшките служебни книжки или корабните дневници, издадени от тази трета държава, при условие че третата държава признава в рамките на своята юрисдикция документите на Съюза, издадени съгласно настоящата директива.

При приемането на акта за изпълнение, посочен във втора алинея на настоящия параграф, Комисията определя за кои документи, посочени в параграф 4 от настоящия член, се прилага признаването. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 33, параграф 3.

6. Когато някоя държава членка смята, че трета държава вече не спазва изискванията по настоящия член, тя незабавно уведомява Комисията, като посочва надлежно обосновани причини за твърдението си.

7. Комисията извършва оценка на всеки осем години на съответствието на системата за издаване на свидетелства в третата държава, посочена във втора алинея от параграф 5, с изискванията, установени в настоящата директива. Ако Комисията прецени, че изискванията, установени в настоящата директива, вече не са изпълнени, се прилага параграф 8.

8. Ако Комисията прецени, че издаването на документите, посочени в параграф 2 или 3 от настоящия член, вече не се подчинява на идентични с установените в настоящата директива изисквания, тя приема актове за изпълнение за временно прекратяване на действието по всички вътрешни водни пътища на Съюза на свидетелства за квалификация, моряшки служебни книжки и корабни дневници, издадени в съответствие с тези изисквания. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 33, параграф 3.

Комисията може по всяко време да отмени временното прекратяване при отстраняване на установените недостатъци по отношение на прилаганите стандарти.

9. Комисията прави обществено достъпен списъка на третите държави, посочени в параграфи 2 и 3, както и на документите, които са признати за валидни за всички вътрешни водни пътища на Съюза.

ГЛАВА 3

УДОСТОВЕРЯВАНЕ НА ПРОФЕСИОНАЛНИ КВАЛИФИКАЦИИ

РАЗДЕЛ I

Процедура за издаване на свидетелства за квалификация на Съюза и на специални разрешения за капитани на плавателни средства

Член 11

Издаване и валидност на свидетелствата за квалификация на Съюза

1. Държавите членки гарантират, че кандидатите за свидетелства за квалификация на Съюза за член на палубната команда и свидетелства за квалификация на Съюза за специфични операции представят задоволителни писмени доказателства:

а) за своята самоличност;

б) за това, че отговарят на минималните изисквания, посочени в приложение I, по отношение на възраст, компетентност, административно съответствие и плавателен стаж за квалификацията, за която кандидатстват;

в) за това, че отговарят на стандартите за здравословна годност в съответствие с член 23, когато е приложимо.

2. Държавите членки издават свидетелства за квалификация на Съюза след проверка на автентичността и валидността на документите, представени от кандидатите, и след проверка, че на кандидатите вече не са издадени валидни свидетелства за квалификация на Съюза.

3. Комисията приема актове за изпълнение за създаване на образци на свидетелства за квалификация на Съюза и на единни документи, които комбинират свидетелствата за квалификация на Съюза и моряшките служебни книжки. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 33, параграф 2.

4. Валидността на свидетелството за квалификация на Съюза за член на палубната команда се ограничава до датата на следващия изискван медицински преглед съгласно член 23.

5. Без да се засяга ограничението, посочено в параграф 4, свидетелствата за квалификация на Съюза за капитан на плавателни средства са валидни най-много за 13 години.

6. Свидетелства за квалификация на Съюза за специфични операции са валидни най-много за пет години.

Член 12

Издаване и валидност на специални разрешения за капитани на плавателни средства

1. Държавите членки гарантират, че кандидатите за специални разрешения, посочени в член 6, представят задоволителни писмени доказателства:

а) за своята самоличност;

б) за това, че отговарят на минималните изисквания, посочени в приложение I, по отношение на възраст, компетентност, административно съответствие и плавателен стаж за специалното разрешение, за което кандидатстват;

в) за това, че притежават свидетелство за квалификация на Съюза за капитан на плавателно средство или свидетелство, признато в съответствие с член 10, параграфи 2 и 3, или че отговарят на минималните изисквания за получаване на свидетелство за квалификация на Съюза за капитан на плавателно средство, предвидени в настоящата директива.

2. Чрез дерогация от параграф 1 на настоящия член във връзка със специалните разрешения за плаване по участъци от вътрешните водни пътища със специфични рискове, които се изискват съгласно член 6, буква б), кандидатите представят на компетентните органи на посочените в член 20, параграф 3 държави членки задоволителни писмени доказателства:

а) за своята самоличност;

б) за това, че отговарят на установените в съответствие с член 20 изисквания за компетентност за специфичните рискове във връзка с конкретния участък на вътрешния воден път, за които се изисква разрешението, издадено съгласно член 20;

в) за това, че притежават свидетелство за квалификация на Съюза за капитан на плавателно средство или свидетелство, признато в съответствие с член 10, параграфи 2 и 3, или че отговарят на минималните изисквания за получаване на свидетелство за квалификация на Съюза за капитан на плавателно средство, предвидени в настоящата директива.

3. Държавите членки издават специалните разрешения, посочени в параграфи 1 и 2, след проверка на автентичността и валидността на документите, представени от кандидата.

4. Държавите членки гарантират, че компетентният орган, който издава свидетелства за квалификация на Съюза за капитани на плавателни средства, указва изрично в свидетелството наличието на евентуално специално разрешение, издадено в съответствие с член 6, съгласно образеца, посочен в член 11, параграф 3. Валидността на такова специално разрешение изтича с изтичането на валидността на свидетелство за квалификация на Съюза.

5. Чрез дерогация от параграф 4 на настоящия член специалното разрешение, посочено в член 6, буква г), се издава под формата на свидетелство за квалификация на Съюза за експерт по използването на втечнен природен газ съгласно образеца, посочен в член 11, параграф 3, като валидността му се определя в съответствие с член 11, параграф 6.

Член 13

Подновяване на свидетелствата за квалификация на Съюза и на специалните разрешения за капитани на плавателни средства

След изтичането на валидността на свидетелството за квалификация на Съюза, държавите членки, при поискване, подновяват свидетелството и, когато е приложимо, специалните разрешения, включени в него, при условие че:

а) за свидетелства за квалификация на Съюза за член на палубна команда и за специални разрешения, различни от посочените в член 6, буква г), се представят задоволителни писмени доказателства, посочени в член 11, параграф 1, букви а) и в);

б) за свидетелства за квалификация на Съюза за специфични операции се представят задоволителни писмени доказателства, както е посочено в член 11, параграф 1, букви а) и б).

Член 14

Временно прекратяване и оттегляне на свидетелства за квалификация на Съюза или специални разрешения за капитани на плавателни средства

1. Когато са налице индикации, че изискванията за свидетелства за квалификация или за специални разрешения са престанали да бъдат изпълнени, държавата членка, която е издала свидетелството или специалното разрешение, извършва всички необходими оценки и, когато е уместно, оттегля тези свидетелства или специални разрешения.

2. Всяка държава членка може временно да прекрати валидността на свидетелството за квалификация на Съюза, ако счита, че такова временно прекратяване е необходимо по съображения, свързани с безопасността или обществения ред.

3. Държавите членки регистрират без излишно забавяне в базата данни, посочена в член 25, параграф 2, временните прекратявания и оттеглянията.

РАЗДЕЛ II

Административно сътрудничество

Член 15

Сътрудничество

Ако държава членка, посочена в член 39, параграф 3, прецени, че свидетелство за квалификация, издадено от компетентен орган в друга държава членка, не отговаря на условията, определени в настоящата директива, или съществуват причини, свързани с безопасността или обществения ред, компетентният орган иска от издаващия орган да разгледа възможността да прекрати временно валидността на това свидетелство за квалификация съгласно член 14. Искащият орган информира

Комисията за своето искане. Органът, който е издал въпросното свидетелство за квалификация, разглежда искането и уведомява другия орган за своето решение. Всеки компетентен орган може да забрани на определени лица да действат в района на неговата компетентност до получаване на съобщение за решението на издаващия орган.

Държавите членки, посочени в член 39, параграф 3, си сътрудничат и с компетентните органи на други държави членки, за да гарантират, че плавателният стаж и пътуванията на притежателите на свидетелства за квалификация и моряшки служебни книжки, признати съгласно настоящата директива, се записват, ако притежател на моряшка служебна книжка отправя искане за това, и се валидират за период до 15 месеца преди датата на искането за валидиране. Държавите членки, посочени в член 39, параграф 3 информират Комисията, ако е уместно, относно вътрешните водни пътища на своя територия, където са необходими компетентности за корабоплаване от морски тип.

РАЗДЕЛ III

Компетентности

Член 16

Изисквания за компетентностите

1. Държавите членки гарантират, че посочените в членове 4, 5 и 6 лица притежават необходимите компетентности за безопасно експлоатиране на дадено плавателно средство, както е определено в член 17.

2. Чрез дерогация от параграф 1 на настоящия член оценката на компетентността за специфичните рискове, посочени в член 6, буква б), се извършва в съответствие с член 20.

Член 17

Оценка на компетентностите

1. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 31, за да допълни настоящата директива, като определя стандартите за компетентностите и съответните знания и умения в съответствие със съществените изисквания, определени в приложение II.

2. Държавите членки гарантират, че лицата, които кандидатстват за посочените в членове 4, 5 и 6 документи, доказват, когато е приложимо, че отговарят на стандартите за компетентност, посочени в параграф 1 на настоящия член, като положат изпит, организиран:

а) под ръководството на административен орган съгласно член 18, или

б) като част от програма за обучение, одобрена съгласно член 19.

3. За получаването на следните видове документи доказването на съответствие със стандартите за компетентност включва практически изпит:

а) свидетелство за квалификация на Съюза за капитан на плавателно средство;

б) специално разрешение за плаване с помощта на радар, както е посочено в член 6, буква в);

в) свидетелство за квалификация на Съюза за експерт по използването на втечнен природен газ;

г) свидетелство за квалификация на Съюза за експерт в областта на пътническото корабоплаване.

Практическите изпити за получаване на посочените в букви а) и б) от настоящия параграф документи може да се провеждат на борда на плавателно средство или на тренажор, съответстващ на посоченото в член 21. Практическите изпити за свидетелство по букви в) и г) от настоящия параграф може да се провеждат на борда на плавателно средство или на подходяща инсталация на брега.

4. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 31, за да допълни настоящата директива, като определя стандарти за практическите изпити, посочени в параграф 3 от настоящия член, като уточнява специфичните компетентности и условията, които да бъдат тествани по време на практическите изпити, както и минималните изисквания за плавателните средства, на борда на които може да се провежда практически изпит.

Член 18

Изпит под ръководството на административен орган

1. Държавите членки гарантират, че посочените в член 17, параграф 2, буква а) изпити се организират под тяхно ръководство. Те гарантират, че тези изпити се провеждат от изпитващи, които са квалифицирани да оценяват компетентностите и съответните знания и умения, посочени в член 17, параграф 1.

2. Държавите членки издават свидетелство за издържан практически изпит на кандидати, които са издържали практическия изпит, посочен в член 17, параграф 3, когато този практически изпит е проведен на тренажор, съответстващ на посоченото в член 21, и кандидатът е поискал такова свидетелство.

3. Комисията приема актове за изпълнение за установяване на образци на свидетелствата за издържан практически изпит, посочени в параграф 2 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 33, параграф 2.

4. Държавите членки признават, без по-нататъшни изисквания или оценки, свидетелствата за издържан практически изпит, посочени в параграф 2, издадени от компетентните органи в други държави членки.

5. В случай на писмени изпити или изпити на компютър изпитващите, посочени в параграф 1, могат да бъдат заменени от квалифицирани наблюдатели.

6. Държавите членки гарантират, че спрямо изпитващите и квалифицираните наблюдатели, посочени в настоящата глава, не възниква конфликт на интереси.

Член 19

Одобряване на програми за обучение

1. Държавите членки могат да изготвят програми за обучение на лицата, посочени в членове 4, 5 и 6. Държавите членки гарантират, че такива програми за обучение, които водят до получаване на дипломи или свидетелства за доказване на съответствие със стандартите за компетентност, посочени в член 17, параграф 1, се одобряват от компетентните органи на държавите членки, на чиято територия съответният институт за образование или обучение провежда занятията си.

Държавите членки гарантират, че оценяването и осигуряването на качеството на програмите за обучение се гарантира чрез прилагането на национален или международен стандарт за качество в съответствие с член 27, параграф 1.

2. Държавите членки може да одобрят посочените в параграф 1 от настоящия член програми за обучение единствено ако:

а) целите на обучението, учебното съдържание, методите, средствата за представяне, процедурите, включително, когато е приложимо, използването на тренажори, и материалите на курса са подходящо документирани и дават възможност на кандидатите да постигнат стандартите за компетентност, посочени в член 17, параграф 1;

б) програмите за оценка на съответните компетентности се провеждат от квалифицирани лица, притежаващи задълбочени познания по програмата за обучение;

в) даден изпит за проверка на съответствието със стандартите за компетентност по член 17, параграф 1 се провежда от квалифицирани изпитващи, спрямо които не възниква конфликт на интереси.

3. Държавите членки признават всички дипломи или свидетелства, издадени след завършване на програми за обучение, одобрени от други държави членки в съответствие с параграф 1.

4. Държавите членки отменят или временно прекратяват предоставено от тях одобрение на дадени програми за обучение, ако престанат да съответстват на критериите, посочени в параграф 2.

5. Държавите членки изпращат уведомление до Комисията за списъка на одобрените програми за обучение, както и за всякакви програми за обучение, чието одобрение е било отменено или временно прекратено. Комисията прави публично достъпна тази информация. В списъка се посочва името на програмата за обучение, наименованията на присъжданите дипломи или свидетелства, органът, издаващ дипломата или свидетелствата, годината на влизане в сила на одобрението, както и съответната квалификация и всички специални разрешения, до които дипломата или свидетелството дава достъп.

Член 20

Оценка на компетентностите за специфични рискове

1. Държавите членки, които идентифицират на своята територия участъци от вътрешните водни пътища със специфични рискове по смисъла на член 9, параграф 1, посочват допълнителната компетентност, която се изисква от капитани на плавателни средства, плаващи в тези участъци от вътрешни водни пътища, и посочват средствата, които са необходими, за да се докаже, че тези изисквания са изпълнени. Когато държавите членки сметнат това за необходимо с цел осигуряване на безопасността, те се консултират със съответната европейска речна комисия по време на процеса на определяне на тези компетентности.

Като се имат предвид компетентностите, които се изискват за навигиране в участък на вътрешен воден път със специфични рискове, средствата, които са необходими за да се докаже, че тези изисквания са изпълнени, може да се състоят от следното:

а) ограничен брой пътувания, които да бъдат осъществени по съответния участък;

б) изпит на тренажор;

в) изпит с избор от няколко възможни отговора;

г) устен изпит; или

д) комбинация от средствата, посочени в букви а)–г).

При прилагането на настоящия параграф държавите членки използват обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални критерии.

2. Държавите членки, посочени в параграф 1, гарантират въвеждането на процедури за оценка на компетентността на кандидатите по отношение на специфичните рискове, както и наличието на публично достъпни инструменти за улесняване на капитаните на плавателни средства да придобият необходимата компетентност за специфични рискове.

3. Дадена държава членка може да извършва оценка на компетентността на кандидатите по отношение на специфичните рискове в участъци на вътрешни водни пътища, разположени в друга държава членка, въз основа на изискванията, определени за такъв участък на вътрешен воден път в съответствие с параграф 1, и при условие че съответната държава членка, в която се намира участъкът на вътрешния воден път, е дала съгласието си. В такъв случай тази държава членка осигурява на държавата членка, извършваща оценката, необходимите средства за извършване на оценката. Държавите членки обосновават всеки отказ да дадат съгласие с обективни и пропорционални причини.

Член 21

Използване на тренажори

1. Използваните за оценка на компетентностите тренажори подлежат на одобрение от държавите членки. Това одобрение се дава при поискване, когато бъде доказано, че тренажорът е в съответствие със стандартите за тренажорите, определени с делегираните актове, посочени в параграф 2. В одобрението се посочва коя конкретна оценка на компетентност се разрешава по отношение на тренажора.

2. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 31 за допълване на настоящата директива чрез определяне на стандартите за одобрение на тренажори, в които се посочват минималните функционални и технически изисквания и административните процедури в тази връзка, с цел да се гарантира, че тренажорите, използвани за дадена оценка на компетентности, са проектирани по начин, който позволява проверка на компетентностите, както е предписано съгласно стандартите за практически изпити, посочени в член 17, параграф 3.

3. Държавите членки признават тренажорите, одобрени от компетентните органи в други държави членки в съответствие с параграф 1, без допълнителни технически изисквания или оценка.

4. Държавите членки отменят или временно прекратяват одобрението за тренажори, ако същите престанат да съответстват на стандартите по параграф 2.

5. Държавите членки изпращат уведомление за списъка на одобрените тренажори до Комисията. Комисията прави публично достъпна тази информация.

6. Държавите членки гарантират, че достъпът до тренажори за целите на оценката е недискриминационен.

РАЗДЕЛ IV

Плавателен стаж и здравословна годност

Член 22

Моряшка служебна книжка и корабен дневник

1. Държавите членки гарантират, че капитаните на плавателни средства записват плавателният стаж по член 11, параграф 1, буква б) и осъществените пътувания по член 20, параграф 1 в моряшка служебна книжка, съгласно посоченото в параграф 6 от настоящия член, или в моряшка служебна книжка, призната съгласно член 10, параграф 2 или параграф 3.

Чрез дерогация от първа алинея, когато държавите членки прилагат член 7, параграф 1 или член 39, параграф 2, задължението, посочено в първа алинея от настоящия параграф, се прилага само ако притежателят на моряшка служебна книжка поиска такъв запис.

2. По искане на член на екипажа държавите членки гарантират, че техните компетентни органи валидират в моряшката служебна книжка, след проверка на истинността и валидността на всички необходими документни доказателства, данните за плавателния стаж и осъществените пътувания през период до 15 месеца преди датата на искането. На местата, където са въведени електронни инструменти, включително електронни моряшки служебни книжки и електронни корабни дневници, включително подходящи процедури за гарантиране истинността на документите, съответните данни могат да бъдат валидирани без допълнителни процедури.

Плавателният стаж, придобит по вътрешните водни пътища на всяка от държавите членки, се взема предвид. За вътрешните водни пътища, които не попадат изцяло в рамките на територията на Съюза, се взема предвид и плавателният стаж, придобит по участъците извън територията на Съюза.

3. Държавите членки гарантират, че пътуванията на плавателните средства, посочени в член 2, параграф 1, се записват в корабен дневник, посочен в параграф 6 от настоящия член, или в корабен дневник, признат съгласно член 10, параграф 2 или параграф 3.

4. Комисията приема актове за изпълнение за изготвяне на образци на моряшки служебни книжки и корабни дневници като взема предвид информацията, необходима за изпълнението на настоящата директива по отношение на идентификацията на лицето, неговия плавателен стаж и осъществените пътувания. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 33, параграф 2.

При приемането на тези актове за изпълнение Комисията взема предвид факта, че корабните дневници се използват също така за целите на изпълнение на Директива 2014/112/ЕС ([1]) при проверката на изискванията относно набирането на екипаж и записа на пътуванията на плавателните средства.

5. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета оценка относно защитени от външна намеса електронни моряшки служебни книжки, корабни дневници и професионални карти, включващи свидетелства за квалификация на Съюза във вътрешното корабоплаване до 17 януари 2026 г..

6. Държавите членки гарантират, че членовете на екипажа притежават една-единствена действаща моряшка служебна книжка и че на плавателните средства има един-единствен действащ корабен дневник.

Член 23

Здравословна годност

1. Държавите членки гарантират, че членовете на палубната команда, кандидатстващи за свидетелство за квалификация на Съюза, доказват здравословната си годност като представят на компетентния орган валидно медицинско свидетелство, издадено от лекуващ лекар, който е признат от компетентния орган, въз основа на успешно преминат преглед за здравословна годност.

([1]) Директива 2014/112/ЕС на Съвета от 19 декември 2014 г. за прилагане на Европейското споразумение относно определени аспекти на организацията на работното време в сектора на вътрешния воден транспорт, сключено от Европейския съюз за речно корабоплаване (EBU), Европейската организация на речните превозвачи (ESO) и Европейската федерация на работниците от транспорта (ETF) (ОВ L 367, 23.12.2014 г., стр. 86).

2. Кандидатът представя на компетентния орган медицинско свидетелство, когато кандидатства при:

а) издаване на първото му свидетелство за квалификация на Съюза за член на палубната команда;

б) издаване на свидетелства за квалификация на Съюза за капитани на плавателни средства;

в) подновяване на свидетелство за квалификация на Съюза за член на палубната команда, в случай че са изпълнени условията, посочени в параграф 3 от настоящия член.

Медицинските свидетелства за целите на получаване на свидетелство за квалификация на Съюза се издават не по-рано от три месеца преди датата на подаване на заявлението за издаване на свидетелство за квалификация на Съюза.

3. От момента на достигане на 60-годишна възраст притежателят на свидетелство за квалификация на Съюза за член на палубната команда доказва здравословната си годност в съответствие с параграф 1 най-малко веднъж на всеки пет години. От момента на достигане на 70-годишна възраст притежателят на свидетелството доказва здравословната си годност в съответствие с параграф 1 на всеки две години.

4. Държавите членки гарантират, че работодателите, капитаните на плавателни средства и органите на държавите членки могат да изискват от всеки член на палубната команда да доказва здравословната си годност в съответствие с параграф 1 винаги когато има обективни данни, че член на палубната команда вече не отговаря на изискванията по отношение на здравословната годност, посочени в параграф 6.

5. Когато здравословната годност не може да бъде доказана напълно от кандидата, държавите членки могат да наложат смекчаващи мерки или ограничения, осигуряващи еквивалентно равнище на плавателна безопасност. В такъв случай въпросните смекчаващи мерки и ограничения, свързани със здравословната годност, се посочват в свидетелството за квалификация на Съюза в съответствие с образеца, посочен в член 11, параграф 3.

6. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 31, въз основа на съществените изисквания за здравословна годност, посочени в приложение III, за да допълва настоящата директива като определя стандартите за здравословна годност, които уточняват изискванията по отношение на здравословната годност, по-специално по отношение на прегледите, които трябва да бъдат извършвани от лекарите, критериите, които трябва да се прилагат, за да се определи годността за работа, както и списъка на ограниченията и смекчаващите мерки.

ГЛАВА 4

АДМИНИСТРАТИВНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 24

Защита на личните данни

1. Държавите членки извършват всяко обработване на лични данни, предвидено в настоящата директива, в съответствие с правото на Съюза в областта на защитата на личните данни, по-специално Регламент (ЕС) 2016/679.

2. Комисията извършва всяко обработване на лични данни, предвидено в настоящата директива, в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001.

3. Държавите членки гарантират, че личните данни се обработват само за целите на:

а) изпълнението, прилагането и оценката на настоящата директива;

б) обмена на информация между органите, които имат достъп до базата данни, посочена в член 25, и Комисията;

в) изготвянето на статистика.

Анонимизираната информация, извлечена въз основа на тези данни, може да се използва в подкрепа на политиките за насърчаване на транспорта по вътрешните водни пътища.

4. Държавите членки гарантират, че лицата, посочени в членове 4 и 5, чиито лични данни, и по-специално здравни данни, се обработват в регистрите, посочени в член 25, параграф 1, и базата данни, посочена в член 25, параграф 2, са предварително информирани. Държавите членки предоставят достъп на тези лица до личните им данни и им предоставят при поискване по всяко време копие от тези данни.

Член 25

Регистри

1. С цел ефективно администриране на издаването, подновяването, временното прекратяване и оттеглянето на свидетелства за квалификация, държавите членки поддържат регистри за свидетелствата за квалификация на Съюза, моряшки служебни книжки и корабни дневници, издадени от тях в съответствие с настоящата директива и, ако е приложимо, за документи, признати в съответствие с член 10, параграф 2, които са издадени, подновени, изтекли, временно прекратени или оттеглени, които са обявени за изгубени, откраднати или унищожени, или са с изтекъл срок на годност.

За свидетелствата за квалификация на Съюза регистрите включват данните от свидетелствата за квалификация на Съюза и издаващия орган.

За моряшките служебни книжки регистрите включват името на титуляря, идентификационен номер на титуляря, идентификационен номер на моряшката служебна книжка, датата на издаване и издаващия орган.

За корабните дневници регистрите включват името на плавателното средство, европейския идентификационен номер или европейския идентификационен номер на плавателния съд (ENI номер), идентификационния номер на корабния дневник, датата на издаване и издаващия орган.

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 31 за допълване на информацията в регистрите за моряшките служебни книжки и корабните дневници с друга информация, която се изисква в образците на моряшките служебни книжки и корабните дневници, приети съгласно член 22, параграф 4, с цел допълнително улесняване на обмена на информация между държавите членки.

2. За целите на изпълнението, прилагането и оценката на настоящата директива, за поддържането на безопасността, за гарантиране на по-лесно корабоплаване, както и за статистически цели, и за да се улесни обменът на информация между органите, които прилагат настоящата директива, държавите членки вписват надеждно и без забавяне в базата данни, която Комисията поддържа, данните относно свидетелствата за квалификация, моряшките служебни книжки и корабните дневници, посочени в параграф 1.

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 31, за да осигури стандартите за определяне на характеристиките на тази база данни и условията за използването ѝ, като се уточняват по-специално:

а) указанията за кодиране на данните в базата данни;

б) правата за достъп на потребителите, диференцирани когато е уместно в зависимост от вида на потребителите, вида на достъпа и целта, за която се използват данните;

в) максималната продължителност на съхранение на данните в съответствие с параграф 3 от настоящия член, диференцирана, когато е уместно, в зависимост от вида на документа;

г) указанията по отношение на функционирането на базата данни и взаимодействието ѝ с регистрите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

3. Всички лични данни, включени в посочените в параграф 1 регистри или в посочената в параграф 2 база данни, се съхраняват за срок, не по-дълъг от необходимия за целите, за които са били събрани данните или за които се обработват допълнително в съответствие с настоящата директива. Когато информацията вече не е необходима за тези цели, личните данни се унищожават.

4. Комисията може да предостави достъп до базата данни на орган на трета държава или на международна организация, доколкото това е необходимо за целите, посочени в параграф 2 от настоящия член, при условие че:

а) са изпълнени изискванията по член 9 от Регламент (ЕО) № 45/2001, и

б) третата държава или международната организация не ограничава достъпа на държавите членки или на Комисията до съответната си база данни.

Комисията гарантира, че третата държава или международната организация не предават данните на друга трета държава или международна организация без изрично писмено разрешение на Комисията и при условията, определени от Комисията.

Член 26

Компетентни органи

1. Когато е приложимо, държавите членки определят кои компетентни органи:

а) организират и контролират изпитите, посочени в член 18;

б) одобряват програмите за обучение, посочени в член 19;

в) одобряват тренажорите, посочени в член 21;

г) издават, подновяват, временно прекратяват или оттеглят свидетелствата и ще издават специалните разрешения, посочени в членове 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 и 38, както и моряшките служебни книжки и корабните дневници, посочени в член 22;

д) валидират плавателния стаж в моряшките служебни книжки, посочени в член 22;

е) определят лекуващите лекари, които могат да издават медицински свидетелства съгласно член 23;

ж) поддържат регистрите, посочени в член 25;

з) откриват измамите и другите незаконни практики, упоменати в член 29, и се борят с тях.

2. Държавите членки уведомяват Комисията за компетентните органи в рамките на тяхната територия, които са определили в съответствие с параграф 1. Комисията прави публично достъпна тази информация.

Член 27

Мониторинг

1. Държавите членки гарантират, че всички дейности, осъществявани от правителствени и неправителствени органи под тяхно разпореждане, свързани с обучение, оценка на компетентността и издаване и актуализиране на свидетелствата за квалификация на Съюза, моряшките служебни книжки и корабните дневници, се наблюдават непрекъснато чрез система от стандарти за качество, за да се гарантира постигането на поставените с настоящата директива цели.

2. Държавите членки гарантират, че целите на обучението и свързаните с това стандарти за компетентност, които трябва да бъдат постигнати, са определени ясно и посочват равнищата на знания и умения, които да бъдат оценявани и изпитвани в съответствие с настоящата директива.

3. Държавите членки гарантират, като вземат предвид политиките, системите, контрола и вътрешните проверки за гарантиране на качеството, създадени за осигуряване на постигането на определените цели, че областите на приложение на стандартите за качество обхващат:

а) издаването, подновяването, временното прекратяване и оттеглянето, на свидетелствата за квалификация на Съюза, моряшките служебни книжки и корабните дневници;

б) всички курсове и програми за обучение;

в) изпити и оценки, осъществявани от или под разпореждането на всяка държава членка; и

г) квалификацията и опита, изисквани от обучителите и изпитващите.

Член 28

Оценка

1. Държавите членки гарантират, че независими органи оценяват дейностите, свързани с придобиването и проверката на компетентността, както и с администрирането на свидетелствата за квалификация на Съюза, моряшките служебни книжки и корабните дневници, до 17 януари 2037 г. и най-малко на всеки десет години след това.

2. Държавите членки гарантират, че резултатите от оценките на тези независими органи се документират надлежно и се предоставят на вниманието на съответните компетентни органи. Ако е необходимо, държавите членки вземат подходящи мерки за отстраняване на всички недостатъци, установени при независимата оценка.

Член 29

Предотвратяване на измами и други незаконни практики

1. Държавите членки вземат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики, свързани с свидетелствата за квалификация на Съюза, моряшките служебни книжки, корабните дневници, медицинските свидетелства и регистрите, предвидени в настоящата директива.

2. Държавите членки обменят свързаната с това информация с компетентните органи на други държави членки във връзка с удостоверяването на квалификациите на лицата, които участват в експлоатирането на плавателните средства, включително информацията за временното прекратяване и оттеглянето на свидетелства. При това те спазват изцяло принципите за защита на личните данни, изложени в Регламент (ЕС) 2016/679.

Член 30

Санкции

Държавите членки определят правилата относно санкциите, приложими при нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и предприемат всички необходими мерки за гарантиране на тяхното изпълнение. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

ГЛАВА 5

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 31

Упражняване на делегирането

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове, при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 17, параграфи 1 и 4, член 21, параграф 2, член 23, параграф 6 и член 25, параграфи 1 и 2, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 16 януари 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в настоящия член, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Решението за оттегляне влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* или на посочена в него по-късна дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка, в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно до Европейския парламент и до Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно настоящия член, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца от нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 32

Стандарти на CESNI и делегирани актове

В делегираните актове, приети съгласно настоящата директива, с изключение на онези, които се основават на член 25, се прави препратка към стандартите, установени от CESNI, при условие че:

а) тези стандарти са налични и актуални;

б) тези стандарти отговарят на всички приложими изисквания, посочени в приложенията;

в) интересите на Съюза не са застрашени от промените в процеса на вземане на решения на CESNI.

Когато посочените условия не са изпълнени, Комисията може да предвиди или да се позовава на други стандарти.

Когато делегираните актове, приети съгласно настоящата директива, се позовават на стандарти, Комисията включва целия текст на тези стандарти в същите делегирани актове, прави или актуализира съответната препратка и вписва датата на прилагане в приложение IV.

Член 33

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011. Позоваванията на комитета, създаден съгласно член 7 от Директива 91/672/ЕИО, която се отменя с настоящата директива, се тълкуват като позовавания на комитета, създаден с настоящата директива.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато становището на комитета трябва да бъде получено чрез писмена процедура, тази процедура се прекратява без резултат, когато председателят на комитета реши това в рамките на определения срок за даване на становището.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Ако становището на комитета трябва да бъде получено чрез писмена процедура, неговият председател може да реши да прекрати процедурата без резултат в рамките на определения срок за даване на становището.

Член 34

Стандарти на CESNI и актове за изпълнение

Когато приема актовете за изпълнение, посочени в член 11, параграф 3, член 18, параграф 3 и член 22, параграф 4, Комисията се позовава на установените от CESNI стандарти и определя датата на прилагане, при условие че:

а) тези стандарти са налични и актуални;

б) тези стандарти отговарят на всички приложими изисквания, посочени в приложенията;

в) интересите на Съюза не са застрашени от промените в процеса на вземане на решения на CESNI.

Когато посочените условия не са изпълнени, Комисията може да предвиди или да се позовава на други стандарти.

Когато актове за изпълнение, приети съгласно настоящата директива, се позовават на стандарти, Комисията включва целия текст на тези стандарти в същите актове за изпълнение.

Член 35

Преглед

1. Комисията оценява настоящата директива заедно с актовете за изпълнение и делегираните актове, посочени в нея, и представя резултатите от оценката на Европейския парламент и на Съвета не по-късно от 17 януари 2030 г.

2. До 17 януари 2028 г. всяка държава членка предоставя на Комисията информацията, необходима за целите на мониторинга на изпълнението и оценката на настоящата директива, в съответствие с указанията, предоставени от Комисията след консултации с държавите членки относно събирането на информацията, формата и съдържанието.

Член 36

Въвеждане в действие

1. Комисията приема делегираните актове, посочени в член 17, параграфи 1 и 4, член 21, параграф 2, член 23, параграф 6 и член 25, параграфи 1 и 2 до 17 януари 2020 г.

Най-късно 24 месеца след приемането на делегираните актове, посочени в член 25, параграф 2, Комисията създава базата данни, предвидена в същия член.

2. До 17 януари 2020 г. Комисията приема актовете за изпълнение, посочени в член 11, параграф 3, член 18, параграф 3 и член 22, параграф 4.

Член 37

Отмяна

Директиви 91/672/ЕИО и 96/50/ЕО се отменят, считано от 18 януари 2022 г.

Позоваванията на отменените директиви се смятат за позовавания на настоящата директива.

Член 38

Преходни разпоредби

1. Свидетелствата за капитани на плавателни средства, издадени съгласно Директива 96/50/ЕО, и свидетелствата, посочени в член 1, параграф 6 от Директива 96/50/ЕО, както и лицензите за плаване по река Рейн, упоменати в член 1, параграф 5 от Директива 96/50/ЕО, издадени преди 18 януари 2022 г., остават валидни за вътрешните водни пътища на Съюза, където са били валидни преди тази дата, за максимум 10 години след нея.

Преди 18 януари 2032 г. държавата членка, издала удостоверенията, посочени в първа алинея, издава при поискване на капитаните на плавателни средства, притежаващи такива свидетелства, в съответствие с предписания в настоящата директива образец, свидетелство за квалификация на Съюза или свидетелство съгласно член 10, параграф 2, при условие че капитанът на плавателното средство предостави удовлетворителни писмени доказателства съгласно посоченото в член 11, параграф 1, букви а) и в).

2. Когато издават свидетелства за квалификация на Съюза съгласно параграф 1 от настоящия член, държавите членки запазват, доколкото е възможно, предоставените преди това права, по-специално по отношение на специалните разрешения, посочени в член 6.

3. Членове на екипажа, различни от капитана на плавателното средство, притежаващи свидетелство за квалификация, издадено от държава членка преди 18 януари 2022 г., или притежаващи квалификация, призната в една или повече държави членки, може да продължат да използват това свидетелство или квалификация максимум 10 години след тази дата. По време на този период такива членове на екипажа може да продължат да се позовават на Директива 2005/36/ЕО за признаване на тяхната квалификация от органите на други държави членки. Преди изтичането на този период те могат да кандидатстват за свидетелство за квалификация на Съюза или свидетелство съгласно член 10, параграф 2 пред компетентен орган, издаващ такива свидетелства, при условие че членовете на екипажа предоставят удовлетворителни доказателства съгласно посоченото в член 11, параграф 1, букви а) и в).

Когато членове на екипаж, посочени в първа алинея на настоящия параграф, кандидатстват за свидетелство за квалификация на Съюза или за свидетелството, посочено в член 10, параграф 2, държавите членки гарантират, че се издава свидетелство за квалификация, при което изискванията за компетентност са сходни или по-ниски от изискванията за подлежащото на подмяна свидетелство. Свидетелство, за което изискванията са по-високи от изискванията за подлежащото на подмяна свидетелство, се издава само когато са изпълнени следните условия:

а) за свидетелство за квалификация на Съюза за моряк: 540 дни плавателен стаж, включително най-малко 180 дни във вътрешно корабоплаване;

б) за свидетелство за квалификация на Съюза за старши моряк: 900 дни плавателен стаж, включително най-малко 540 дни във вътрешно корабоплаване;

в) за свидетелство за квалификация на Съюза за кормчия: 1 080 дни плавателен стаж, включително най-малко 720 дни във вътрешно корабоплаване;

Навигационният опит се доказва посредством моряшките служебни книжки, корабните дневници или други доказателства.

Минималната продължителност на плавателния стаж, посочен в настоящия параграф, втора алинея, букви а), б) и в), може да бъде намалена с не повече от 360 дни плавателен стаж, когато кандидатът притежава диплома, призната от компетентния орган, която потвърждава специализирано обучение на кандидата в областта на вътрешното корабоплаване, включващо плавателна практика. Намаляването на минималната продължителност не може да е по-голямо от продължителността на специализираното обучение.

4. Моряшките служебни книжки и корабните дневници, издадени преди 18 януари 2022 г., които са издадени в съответствие с правила, различни от определените с настоящата директива, може да останат действащи максимум 10 години след 18 януари 2022 г.

5. Чрез дерогация от параграф 3, националните свидетелства за членовете на екипажа на фериботи, които не попадат в обхвата на Директива 96/50/ЕО и са издадени преди 18 януари 2022 г., остават валидни за вътрешните водни пътища на Съюза, за които са били валидни преди тази дата, максимум 20 години след нея.

Преди изтичането на този период членовете на екипажа могат да кандидатстват за свидетелство за квалификация на Съюза или за свидетелството, посочено в член 10, параграф 2, пред компетентен орган, издаващ такива свидетелства, при условие че предоставят удовлетворителни доказателства съгласно посоченото в член 11, параграф 1, букви а) и в). Прилагат се съответно втората и третата алинея на параграф 3 от настоящия член.

6. Чрез дерогация от член 4, параграф 1 до 17 януари 2038 г. държавите членки могат да разрешават на капитаните на морски кораби, плаващи по конкретни вътрешни водни пътища, да притежават свидетелство за компетентност за капитани на кораби, издадено в съответствие с разпоредбите на Конвенция STCW, при условие че:

а) тази дейност по корабоплаване по вътрешни водни пътища се извършва в началото или в края на пътуване по море; и

б) държавата членка признава свидетелствата, посочени в настоящия параграф, в продължение на поне пет години към 16 януари 2018 г. за съответните вътрешни водни пътища.

Член 39

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 17 януари 2022 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член държава членка, в която всички лица, посочени в член 4, параграф 1, член 5, параграф 1 и член 6, оперират изключително по националните вътрешни водни пътища, несвързани с плавателната мрежа на друга държава членка, е задължена да въведе в сила само онези мерки, които са необходими за гарантиране на съответствие с членове 7, 8 и 10 по отношение на признаването на свидетелствата за квалификация и моряшката служебна книжка, член 14, параграфи 2 и 3 по отношение на временното прекратяване, член 22, параграф 1, втора алинея, член 22, параграф 2, член 26, параграф 1, буква г), когато е приложимо, член 26, параграф 1, букви д) и з), член 26, параграф 2, член 29 по отношение на предотвратяването на измами, член 30 по отношение на санкциите и член 38, с изключение на параграф 2 от посочения член, по отношение на преходните разпоредби. Държавата членка, въвежда в сила тези мерки до 17 януари 2022 г.

Тази държава членка не може да издава свидетелства за квалификация на Съюза или да одобрява програми за обучение или тренажори, докато не транспонира и изпълни останалите разпоредби на настоящата директива и не информира Комисията за това.

3. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член държава членка, в която всички лица се ползват от освобождаване съгласно член 2, параграф 3, е задължена да въведе в сила само онези мерки, които са необходими за осигуряване на съответствие с член 10 по отношение на признаването на свидетелствата за квалификация и моряшката служебна книжка, с член 38 по отношение на признаването на валидните свидетелства, както и с член 15. Държавата членка, въвежда в сила тези мерки до 17 януари 2022 г.

Тази държава членка не може да издава свидетелства за квалификация на Съюза или да одобрява програми за обучение или тренажори, докато не транспонира и изпълни останалите разпоредби на настоящата директива и не информира Комисията за това.

4. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член дадена държава членка не е задължена да транспонира настоящата директива, доколкото корабоплаването по вътрешните водни пътища не е технически възможно на нейната територия.

Тази държава членка не може да издава свидетелства за квалификация на Съюза или да одобрява програми за обучение или тренажори, докато не транспонира и въведе разпоредбите на настоящата директива и не информира Комисията за това.

5. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена от настоящата директива.

Член 40

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 41

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 12 декември 2017 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ВЪЗРАСТ, АДМИНИСТРАТИВНО СЪОТВЕТСТВИЕ, КОМПЕТЕНТНОСТ И ПЛАВАТЕЛЕН СТАЖ

Минималните изисквания относно квалификациите на палубната команда, определени в настоящото приложение, представляват възходящ ред на квалификациите, с изключение на квалификациите на палубните моряци и стажантите, които се считат за позиции на едно и също равнище.

1. Квалификации на палубната команда на входно равнище

1.1. Минимални изисквания за удостоверяване на квалификацията на палубен моряк

Всеки кандидат за свидетелство за квалификация на Съюза:

— е навършил най-малко 16 години;

— е преминал основно обучение по безопасност в съответствие с националните изисквания.

1.2. Минимални изисквания за удостоверяване на квалификацията на стажант

Всеки кандидат за свидетелство за квалификация на Съюза:

— е навършил най-малко 15 години;

— е подписал договор за стаж, в който се предвижда одобрена програма за обучение, посочена в член 19.

2. Квалификации на палубната команда на оперативно равнище

2.1. Минимални изисквания за удостоверяване на квалификацията на моряк

Всеки кандидат за свидетелство за квалификация на Съюза:

а) — е навършил най-малко 17 години;

— е завършил одобрена програма за обучение, посочена в член 19, с продължителност най-малко две години, която се основава на стандартите за компетентност на оперативно равнище, предвидени в приложение II;

— има най-малко 90 дни плавателен стаж в рамките на тази одобрена програма за обучение;

или

б) — е навършил най-малко 18 години;

— е преминал успешно оценяване на компетентността, извършено от административен орган съгласно член 18, за да се провери дали са спазени стандартите за компетентност на оперативно равнище, предвидени в приложение II;

— има най-малко 360 дни плавателен стаж, или 180 дни, ако кандидатът може да представи и доказателство за професионален стаж от най-малко 250 дни, придобит от кандидата като член на палубната команда на морски кораб;

или

в) — има най-малко пет години трудов стаж преди записването в програмата за обучение или има най-малко 500 дни трудов стаж на морски кораб като член на палубната команда преди записването в програмата за обучение, или е завършил програма за професионално обучение с продължителност най-малко три години преди записването си в одобрена програма за обучение;

— е завършил одобрена програма за обучение, посочена в член 19, с продължителност най-малко девет месеца, която се основава на стандартите за компетентност на оперативното равнище, посочено в приложение II;

— има най-малко 90 дни плавателен стаж в рамките на тази одобрена програма за обучение.

2.2. Минимални изисквания за удостоверяване на квалификацията на старши моряк

Всеки кандидат за свидетелство за квалификация на Съюза:

а) — има най-малко 180 дни плавателен стаж с професионална квалификация моряк;

или

б) — е завършил одобрена програма за обучение, посочена в член 19, с продължителност най-малко три години, която покрива стандартите за компетентност на оперативно равнище, предвидени в приложение II;

— има най-малко 270 дни плавателен стаж в рамките на тази одобрена програма за обучение.

2.3. Минимални изисквания за удостоверяване на квалификацията на кормчия

Всеки кандидат за свидетелство за квалификация на Съюза:

а) — има най-малко 180 дни плавателен стаж с професионална квалификация старши моряк;

— притежава свидетелство за квалификация за радиооператор;

или

б) — е завършил одобрена програма за обучение, посочена в член 19, с продължителност най-малко три години, която покрива стандартите за компетентност на оперативно равнище, предвидени в приложение II;

— има най-малко 360 дни плавателен стаж в рамките на тази одобрена програма за обучение;

— притежава свидетелство за квалификация за радиооператор;

или

в) — има най-малко 500 дни професионален опит като капитан на кораб, плаващ по море;

— е преминал успешно оценяване на компетентността, извършено от административен орган съгласно член 18, за да се провери дали са спазени стандартите за компетентност на оперативно равнище, предвидени в приложение II;

— притежава свидетелство за квалификация за радиооператор.

3. Квалификации на членовете на палубната команда на ръководно равнище

3.1. Минимални изисквания за удостоверяване на квалификацията на капитан на плавателно средство

Всеки кандидат за свидетелство за квалификация на Съюза:

а) — е навършил най-малко 18 години;

— е завършил одобрена програма за обучение, посочена в член 19, с продължителност най-малко три години, покриваща стандартите за компетентност на ръководно равнище, предвидени в приложение II;

— има най-малко 360 дни плавателен стаж, придобит в рамките на одобрената програма за обучение или след нейното завършване;

— притежава свидетелство за квалификация за радиооператор;

или

б) — е навършил най-малко 18 години;

— притежава свидетелство за квалификация на Съюза за кормчия или свидетелство за кормчия, признато в съответствие с член 10, параграф 2 или 3;

— има най-малко 180 дни плавателен стаж;

— е преминал успешно оценяване на компетентността, извършено от административен орган съгласно член 18, за да се провери дали са спазени стандартите за компетентност на ръководно равнище, предвидени в приложение II;

— притежава свидетелство за квалификация за радиооператор;

или

в) — е навършил най-малко 18 години;

— има най-малко 540 дни плавателен стаж или най -малко 180 дни плавателен стаж, ако кандидатът може да представи и доказателство за професионален стаж от най-малко 500 дни, придобит от кандидата като член на палубната команда на морски кораб;

— е преминал успешно оценяване на компетентността, извършено от административен орган съгласно член 18, за да се провери дали са спазени стандартите за компетентност на ръководно равнище, предвидени в приложение II;

— притежава свидетелство за квалификация за радиооператор;

или

г) — има най-малко пет години трудов стаж преди записването в програмата за обучение или има най-малко 500 дни трудов стаж на морски кораб като член на палубната команда преди записването в одобрена програма за обучение, или е завършил програма за професионално обучение с продължителност най-малко 3 години преди записването в одобрена програма за обучение;

— е завършил одобрена програма за обучение, посочена в член 19, с продължителност най-малко година и половина, която покрива стандартите за компетентност на ръководно равнище, предвидени в приложение II;

— има най-малко 180 дни плавателен стаж в рамките на одобрената програма за обучение и най-малко 180 дни след нейното завършване;

— притежава свидетелство за квалификация за радиооператор.

3.2. Минимални изисквания за специални разрешения за свидетелства за квалификация на Съюза за капитан на плавателно средство

3.2.1. Водни пътища от морски тип

Всеки кандидат:

— отговаря на стандартите за компетентност за плаване по водните пътища от морски тип, предвидени в приложение II.

3.2.2. Плаване с помощта на радар

Всеки кандидат:

— отговаря на стандартите за компетентност за плаване с помощта на радар, предвидени в приложение II.

3.2.3. Плаване с използване на втечнен природен газ

Всеки кандидат:

— притежава свидетелство за квалификация на Съюза за експерт по използването на втечнен природен газ съгласно раздел 4.2.

3.2.4. Големи конвои

Всеки кандидат има най-малко 720 дни плавателен стаж, включително най-малко 540 дни с квалификация на моряк и най-малко 180 дни стаж в рулево управление на голям конвой.

4. Квалификация за специфични операции

4.1. Минимални изисквания за удостоверяване на квалификацията на експерт в областта на пътническото корабоплаване

Всеки кандидат за първо свидетелство за квалификация на Съюза като експерт в областта на пътническото корабоплаване:

— е навършил най-малко 18 години;

— отговаря на стандартите за компетентност за експерти в областта на пътническото корабоплаване, предвидени в приложение II.

Всеки кандидат за подновяване на свидетелство за квалификация на Съюза за експерт в областта на пътническото корабоплаване:

— полага нов административен изпит или завършва нова одобрена програма за обучение в съответствие с член 17, параграф 2.

4.2. Минимални изисквания за удостоверяване на квалификацията на експерт по използването на втечнен природен газ

Всеки кандидат за първо свидетелство за квалификация на Съюза за експерт по използването на втечнен природен газ:

— е навършил най-малко 18 години;

— отговаря на стандартите за компетентност за експерти по използването на втечнен природен газ, предвидени в приложение II.

Всеки кандидат за подновяване на свидетелство за квалификация на Съюза за експерт по използването на втечнен природен газ:

а) има следния плавателен стаж на борда на плавателно средство, използващ втечнен природен газ като гориво:

— най-малко 180 дни през предходните пет години; или

— най-малко 90 дни по време на предходната година;

или

б) отговаря на стандартите за компетентност за експерти по използването на втечнен природен газ, предвидени в приложение II.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СЪЩЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА КОМПЕТЕНТНОСТ

1. Съществени изисквания за компетентност на оперативно равнище

1.1. Корабоплаване

Морякът подпомага ръководния персонал на плавателното средство при извършване на маневри и работа с плавателното средство по вътрешните водни пътища. Морякът е в състояние да извършва това по всички видове водни пътища и във всички видове пристанища. По-специално морякът е в състояние:

— да помага при подготовката на плавателното средство за отплаване с цел да се гарантира безопасност на пътуването при всякакви обстоятелства;

— да помага при операциите по акостиране и закотвяне;

— да помага при корабоводенето и маневрирането на плавателното средство по безопасен от плавателна гледна точка и икономичен начин.

1.2. Експлоатация на плавателните средства

Морякът е в състояние:

— да подпомага ръководния персонал на плавателното средство при контролирането на експлоатацията на плавателното средство и при грижата за лицата на борда;

— да използва оборудването на плавателното средство.

1.3. Обработка на товари, складиране и превоз на пътници

Морякът е в състояние:

— да подпомага ръководния персонал на плавателното средство при подготовката, складирането и контрола на товарите по време на товаро-разтоварните операции;

— да подпомага ръководния персонал на плавателния съд при предоставянето на услуги на пътниците;

— да предоставя пряка помощ на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, в съответствие с изискванията за обучение и указанията от приложение IV към Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

1.4. Дейности по корабна механика, електротехника, електронна техника и системи за контрол и управление

Морякът е в състояние:

— да подпомага ръководния персонал на плавателното средство в дейностите, свързани с корабна механика, електротехника, електронна техника и системи за контрол и управление, с цел да се гарантира общата техническа безопасност;

— да извършва дейности по поддръжката на корабно-механично, електрическо, електронно оборудване и системи за контрол и управление, с цел да се гарантира общата техническа безопасност.

1.5. Поддръжка и ремонт

Морякът е в състояние:

— да подпомага ръководния персонал на плавателното средство при поддръжката и ремонта на плавателното средство и неговите устройства и съоръжения.

([1]) Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища, и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 1).

1.6. Комуникация

Морякът е в състояние:

— да осъществява обща и професионална комуникация, което включва способност да се използват стандартни фрази за комуникация при проблеми с комуникацията;

— да общува добре.

1.7. Здраве и безопасност и защита на околната среда

Морякът е в състояние:

— да се придържа към работните правила за безопасност и да разбира значението на правилата за здраве и безопасност и значението на околната среда;

— да признава значението на обучението по безопасност на борда и да действа незабавно при възникване на извънредни ситуации;

— да взема предпазни мерки за предотвратяване на пожар и да използва правилно противопожарното оборудване;

— да изпълнява задълженията си, като взема предвид значението на опазването на околната среда.

2. Съществени изисквания за компетентности на ръководно равнище

2.0. Надзор

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да дава инструкции на други членове на палубната команда и да контролира изпълняваните от тях задачи съгласно раздел 1 от настоящото приложение, което предполага подходящи способности за изпълнението на тези задачи.

2.1. Корабоплаване

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да планира пътуването и да ръководи плаването по вътрешните водни пътища, включително да бъде в състояние да избере най-логичния, икономичен и екологичен плавателен път за достигане на дестинациите за товарене и разтоварване, като взема предвид приложимите разпоредби за движението и договорения комплекс от правила, приложими за плаването по вътрешни водни пътища;

— да прилага познания за приложимите правила относно наемането на екипаж на плавателни средства, включително познания за почивката и състава на членовете на екипажа на палубната команда;

— да плава и маневрира, като осигурява безопасното функциониране на плавателното средство при всички условия по вътрешните водни пътища, включително в ситуации, които включват трафик с висока плътност или при които има други плавателни средства, които превозват опасни товари, и които изискват основни познания по Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешните водни пътища (ADN);

— да намира решение при възникване на аварийни ситуации по вътрешните водни пътища.

2.2. Експлоатация на плавателните средства

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да прилага познанията относно методите за корабостроене и конструиране по вътрешните водни пътища при експлоатацията на различни видове плавателни средства и да има основни познания относно техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища, както е посочено в Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

— да управлява и контролира задължителното оборудване, както е посочено в действащото удостоверение на плавателното средство.

2.3. Обработка на товари, складиране и превоз на пътници

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да планира и гарантира безопасно товарене, складиране, обезопасяване, разтоварване и грижа за товарите по време на пътуването;

([1]) Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118).

— да планира и гарантира стабилността на плавателното средство;

— да планира и гарантира безопасен превоз на пътниците и грижи за тях по време на пътуването, включително предоставяне на пряка помощ на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, в съответствие с изискванията за обучение и указанията от приложение IV към Регламент (ЕС) № 1177/2010.

2.4. Дейности по корабна механика, електротехника, електронна техника и системи за контрол и управление

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да планира работния процес, свързан с корабна механика, електротехника, електронна техника и системи за контрол и управление;

— да наблюдава и контролира основните двигатели и спомагателните машини и оборудване;

— да планира и дава указания във връзка с помпената инсталация и системата за управление на помпите на плавателното средство;

— да организира безопасното използване и прилагане, поддръжката и ремонта на електротехническите устройства на плавателното средство;

— да контролира безопасната поддръжка и ремонт на техническите устройства.

2.5. Поддръжка и ремонт

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да организира безопасна поддръжка и ремонт на плавателното средство и неговото оборудване.

2.6. Комуникация

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да осъществява управлението на човешките ресурси, да проявява социална отговорност и да се грижи за организацията на работния процес и обучението на борда на плавателното средство;

— да гарантира добрата комуникация по всяко време, която включва използването на стандартни фрази за комуникация при проблеми с комуникацията;

— да насърчава балансираната и социална работна среда на борда.

2.7. Здраве и безопасност, права на пътниците и защита на околната среда

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да наблюдава изпълнението на приложимите правни изисквания и да предприема мерки за гарантиране на безопасността на хората;

— да поддържа безопасността и сигурността на лицата на борда, включително предоставянето на пряка помощ на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, в съответствие с изискванията за обучение и указанията от приложение IV към Регламент (ЕС) № 1177/2010;

— да създава планове за управление на аварии и повреди и да се справя с извънредни ситуации;

— да осигурява съответствие с изискванията за опазване на околната среда.

3. Съществени изисквания за компетентност за специални разрешения

3.1. Плаване по вътрешни водни пътища от морски тип

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да работи със съвременни графики и карти, известия до речните превозвачи и моряци и други публикации, специфични за водните пътища от морски тип;

— да използва данните за приливните равнища, приливните течения, тяхната периодичност и цикличност, времето на приливните течения и приливите и техните изменения по устието;

— да използва SIGNI (Знаци и сигнали по вътрешните водни пътища) и IALA (Международна асоциация на фаровите служби и помощните средства за навигация) за безопасно корабоплаване по вътрешните водни пътища с морски характер.

3.2. Плаване с радар

Капитанът на плавателното средство е в състояние:

— да предприема подходящи действия във връзка с плаването с помощта на радар преди напускане на пристанището;

— да тълкува данните на дисплея на радара и да анализира предоставената от радара информация;

— да намалява смущенията от различен произход;

— да плава с радар, като отчита договорения комплекс от правила, приложими за плаването по вътрешни водни пътища, и в съответствие с разпоредбите, определящи изискванията за плаване с радар (като например изискванията относно набирането на екипаж или техническите изисквания за плавателни съдове);

— да се справя при специфични обстоятелства като гъстота на трафика, повреда на устройства, опасни ситуации.

4. Съществени изисквания за компетентност за специфични операции

4.1. Експерт в областта на пътническото корабоплаване

Всеки кандидат за позицията е в състояние:

— да организира използването на животоспасяващо оборудване на борда на пътническите плавателни съдове;

— да прилага указанията за безопасност и да предприема необходимите мерки за защита на пътниците като цяло, особено в случай на извънредни ситуации (например евакуация, повреда, сблъсък, засядане, пожар, експлозия или други ситуации, които могат да предизвикат паника), включително за предоставяне на пряка помощ на лицата с увреждания и лицата с намалена подвижност, в съответствие с изискванията за обучение и указанията от приложение IV от Регламент (ЕС) № 1177/2010;

— да общува на елементарно равнище на английски език;

— да отговаря на съответните изисквания на Регламент (ЕС) № 1177/2010.

4.2. Експерт по използването на втечнен природен газ

Всеки кандидат за позицията е в състояние:

— да гарантира спазването на законодателството и стандартите, приложими за плавателни средства, използващи втечнен природен газ като гориво, както и на други приложими разпоредби в областта на здравето и безопасността;

— да бъде запознат със специфичните въпроси, изискващи внимание във връзка с втечнен природен газ, да разпознава рисковете и да ги управлява;

— да работи със системите за втечнен природен газ по безопасен начин;

— да гарантира редовна проверка на системата за втечнен природен газ;

— да знае как да извършва операции по зареждане с втечнен природен газ по безопасен и контролиран начин;

— да подготвя системата за втечнен природен газ за поддръжка на плавателното средство;

— да се справя с извънредни ситуации, свързани с втечнен природен газ.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СЪЩЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЗДРАВОСЛОВНА ГОДНОСТ

Здравословната годност, включваща физическата и психологическата годност, означава лицето, служещо на борда на плавателно средство, да не страда от никакво заболяване или увреждане, вследствие на което да не бъде в състояние:

— да изпълнява задачите, необходими за експлоатацията на плавателно средство;

— да изпълнява възложените му задължения по всяко време; или

— да възприема правилно заобикалящата го среда.

Този преглед обхваща по-специално зрителната и слуховата острота, двигателните функции, нервнопсихичното и сърдечносъдовото състояние.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРИЛОЖИМИ ИЗИСКВАНИЯ

Таблица А

Предмет, член	Изисквания за съответствие	Начало на прилагане
Практически изпити, член 17, параграф 4	[CESNI ….]	[___]
Одобряване на тренажори, член 21, параграф 2		
Характеристики и условия за използване на регистрите, член 25, параграф 2		

Таблица Б

Точка	Съществено изискване за компетентност	Изисквания за съответствие	Начало на прилагане
1	Съществени изисквания за компетентност на оперативно равнище	[CESNI ….]	[___]
2	Съществени изисквания за компетентности на ръководно равнище	—	—
3	Съществени изисквания за компетентност за специални разрешения		
3.1	Плаване по водни пътища от морски тип		
3.2	Плаване с радар		
4	Съществени изисквания за компетентност за специфични операции		
4.1	Експерт в областта на пътническото корабоплаване		
4.2	Експерт по използването на втечнен природен газ		

Таблица В

Съществени изисквания за здравословна годност	Изисквания за съответствие	Начало на прилагане
Преглед за здравословна годност	[CESNI ….]	[___]

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2017/2398 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2017 година

за изменение на Директива 2004/37/ЕО относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозицията на канцерогени или мутагени по време на работа

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 153, параграф 2, буква б) във връзка с член 153, параграф 1, буква а) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) С Директива 2004/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([3]) се цели защитата на работниците срещу рискове за здравето и безопасността им, произтичащи от експозиция на канцерогени или мутагени на работното място. В тази директива се предвижда уеднаквено ниво на защита от рисковете, свързани с канцерогени и мутагени, чрез рамка от общи принципи, които дават възможност на държавите членки да гарантират последователното прилагане на минималните изисквания. Задължителните гранични стойности на професионална експозиция, установени въз основа на наличната информация, включително на научни и технически данни, икономическата осъществимост, цялостната оценка на социално-икономическото въздействие и наличието на протоколи и техники за измерване на експозицията на работното място са важни елементи от общите правила за защита на работниците, установени с посочената директива. Минималните изисквания, предвидени в посочената директива, имат за цел защита на работниците на равнището на Съюза. Държавите членки могат да определят по-строги задължителни гранични стойности на професионална експозиция.

(2) Граничните стойности на професионална експозиция са част от управлението на риска съгласно Директива 2004/37/ЕО. Спазването на тези гранични стойности не засяга останалите задължения на работодателите съгласно посочената директива, по-специално намаляването на използването на канцерогени и мутагени на работното място, превенцията или намаляването на експозицията на работниците на канцерогени или мутагени и мерките, които следва да се въведат за тази цел. Тези мерки следва да включват, доколкото това е технически възможно, замяната на канцерогена или мутагена с вещество, смес или процес, който не е опасен или е по-малко опасен за здравето на работника, използването на затворена система или други мерки за намаляване на нивото на експозиция на работниците. В този контекст е от първостепенно значение при наличие на несигурност да се взема предвид принципът на предпазните мерки.

(3) От научна гледна точка, за повечето канцерогени и мутагени не е възможно да се определят нива, под които експозицията да не води до неблагоприятни въздействия. Макар и определянето на гранични стойности на работното място по отношение на канцерогените и мутагените съгласно настоящата директива да не премахва напълно рисковете за здравето и безопасността на работниците, произтичащи от експозицията по време на работа (остатъчен риск), то все пак допринася за значителното намаляване на рисковете, произтичащи от тази експозиция, при поетапния подход на определяне на цели съгласно Директива 2004/37/ЕО. От научна гледна точка е възможно за други канцерогени и мутагени да се определят нива, под които експозицията не се очаква да води до неблагоприятни въздействия.

([1]) ОВ C 487, 28.12.2016 г., стр. 113.

([2]) Позиция на Европейския парламент от 25 октомври 2017 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 декември 2017 г.

([3]) Директива 2004/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно защитата на работниците от рискове, свързани с експозицията на канцерогени или мутагени по време на работа (шеста специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 на Директива 89/391/ЕИО на Съвета) (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 50).

(4) Максималните нива за експозиция на работниците на някои канцерогени или мутагени са установени посредством стойности, които съгласно Директива 2004/37/ЕО не трябва да се превишават. Тези гранични стойности следва да бъдат преразгледани и следва да бъдат определени гранични стойности за допълнителни канцерогени и мутагени.

(5) Въз основа на докладите за прилагането, представяни от държавите членки на всеки пет години в съответствие с член 17а от Директива 89/391/ЕИО на Съвета ([1]), Комисията трябва да направи оценка на прилагането на правната уредба за здравословни и безопасни условия на труд, включително на Директива 2004/37/ЕО, и при необходимост да информира съответните институции и Консултативния комитет за безопасност и здраве на работното място (ACSH) за инициативи за подобряване на функционирането на тази уредба, включително за подходящи законодателни предложения в случай на необходимост.

(6) Граничните стойности, определени в настоящата директива, следва при необходимост да бъдат преразглеждани с оглед на наличната информация, включително на новите научни и технически данни и основаните на факти най-добри практики, техники и протоколи за измерване на нивото на експозиция на работното място. Тази информация следва по възможност да включва данни за остатъчните рискове за здравето на работниците и становища на Научния комитет за граничните стойности на професионална експозиция (SCOEL) и ACSH. Информацията за остатъчния риск, която е направена обществено достояние на равнището на Съюза, е ценен елемент за бъдещата работа по ограничаване на рисковете от професионална експозиция на канцерогени и мутагени, включително чрез преразглеждане на граничните стойности, определени в настоящата директива. Следва и занапред да се насърчава прозрачността на тази информация.

(7) Поради липсата на последователни данни относно експозицията на вещества е необходимо изложените работници или тези, за които съществува риск от експозиция, да бъдат защитени чрез прилагане на подходящо медицинско наблюдение. Поради това следва да е възможно съответното медицинско наблюдение на работниците, за които резултатите от оценката, посочена в член 3, параграф 2 от Директива 2004/37/ЕО, разкриват риск за здравето или безопасността, да продължи дори когато експозицията приключи, по указание на лекаря или органа, отговорен за медицинското наблюдение. Това наблюдение следва да се провежда в съответствие с националното право или практика на държавите членки. Поради това член 14 от Директива 2004/37/ЕО следва да бъде изменен с цел осигуряване на такова медицинско наблюдение на всички засегнати работници.

(8) Необходимо е държавите членки да събират подходящи и последователни данни от работодателите, за да се осигурят безопасност и подходящи грижи за работниците. Държавите членки трябва да предоставят на Комисията информация за целите на изготвяните от нея доклади относно прилагането на Директива 2004/37/ЕО. Комисията вече подкрепя най-добрите практики по отношение на събирането на данни в държавите членки и при целесъобразност следва да предложи допълнителни начини за подобряване на събирането на данни, изисквано съгласно Директива 2004/37/ЕО.

(9) Съгласно Директива 2004/37/ЕО от работодателите се изисква да използват съществуващите подходящи процедури за измерване на нивата на експозиция на канцерогени и мутагени на работното място, като се има предвид, че SCOEL отбелязва в препоръките си осъществимостта на наблюдението на експозицията на всяка препоръчана гранична стойност на професионална експозиция и на граничните биологични стойности. Важно е да се подобри еквивалентността на методиките за измерване на концентрацията във въздуха на канцерогени и мутагени по отношение на граничните стойности, посочени в Директива 2004/37/ЕО, за да се засилят задълженията, предвидени в нея, и да се осигури сходна и висока защита на здравето на работниците, както и равнопоставени условия в целия Съюз.

(10) Измененията на приложение III към Директива 2004/37/ЕО, предвидени в настоящата директива, представляват първата стъпка в дългосрочния процес на нейното актуализиране. Като следваща стъпка в този процес Комисията представи предложение за установяване на гранични стойности и обозначения във връзка с кожата по отношение на седем допълнителни канцерогена. Освен това, в съобщението си от 10 януари 2017 г. „По-безопасен и здравословен труд за всички — осъвременяване на законодателството и политиката на ЕС в областта на здравословните и безопасни условия на труд“ Комисията заяви, че трябва да се предвидят по-нататъшни изменения на Директива 2004/37/ЕО. Комисията следва да продължава без прекъсване работата си по актуализациите на приложение III към Директива 2004/37/ЕО, в съответствие с член 16 от нея и с установената практика. Когато е уместно, тази работа следва да доведе до предложения за бъдещо преразглеждане на граничните стойности, предвидени в Директива 2004/37/ЕО и в настоящата директива, както и предложения за допълнителни гранични стойности.

([1]) Директива на Съвета 89/391/ЕИО от 12 юни 1989 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място) (ОВ L 183, 29.6.1989 г., стр. 1).

(11) За всички канцерогени и мутагени е необходимо да се вземат предвид други пътища на проникване, включително възможността за усвояване по кожен път, за да се гарантира възможно най-доброто ниво на защита.

(12) SCOEL подпомага Комисията, по-специално при идентифицирането, оценката и подробния анализ на най-новите налични научни данни и при предлагането на гранични стойности на професионална експозиция за защитата на работниците от свързани с химични агенти рискове, които да бъдат определени на равнището на Съюза съгласно Директива 98/24/ЕО ([1]) на Съвета и Директива 2004/37/ЕО. Що се отнася до химичните агенти о-толуидин и 2-нитропропан, през 2016 година не бяха налични препоръки на SCOEL и поради това бяха използвани други източници на научна информация, които са достатъчно надеждни и публично достъпни.

(13) Граничните стойности за винилхлоридния мономер и праха от твърда дървесина, определени в приложение III към Директива 2004/37/ЕО, следва да бъдат преразгледани с оглед на най-новите научни и технически данни. Разграничението между прах от твърда и от мека дървесина следва да се подложи на по-нататъшна оценка по отношение на граничната стойност, посочена в същото приложение, както се препоръчва от SCOEL и Международната агенция за изследване на рака.

(14) Смесената експозиция на прахове от повече от един вид дървесина е много често срещана, което усложнява оценката на експозицията на различните видове дървесина. Експозицията на прах от твърда и от мека дървесина се среща често при работниците в Съюза и може да причини респираторни симптоми и заболявания, като най-сериозното въздействие върху здравето е рискът от назален и синоназален рак. Поради това е уместно да се постанови, че ако прахът от твърда дървесина е смесен с прах от други видове дървесина, за всички видове прах от дървесина, присъстващи в тази смес, се прилага граничната стойност, определена за праха от твърда дървесина, установена в приложението.

(15) Някои съединения на 6-валентния хром отговарят на критериите за класификация като канцерогенни от категория 1A или 1B в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета ([2]) и следователно са канцерогени по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за съединения на 6-валентния хром, които представляват канцерогени по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за тези съединения на 6-валентния хром.

(16) По отношение на 6-валентния хром граничната стойност от 0,005 mg/m^3 може да не е подходяща и в краткосрочен план може да бъде трудно постижима в някои сектори. Поради това следва да се въведе преходен период, по време на който да се прилага стойност от 0,010 mg/m^3. За конкретна ситуация, при която трудовата дейност включва работа, свързана с процеси на запояване или плазмено рязане или сходни процеси, при които се отделят газове, по време на този преходен период следва да се прилага гранична стойност от 0,025 mg/m^3, след което да се прилага общоприложимата гранична стойност от 0,005 mg/m^3.

(17) Някои огнеупорни керамични влакна отговарят на критериите за класификация като канцерогенни (категория 1B) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представляват канцерогени по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за огнеупорните керамични влакна, които представляват канцерогени по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за тези огнеупорни керамични влакна.

(18) Налице са достатъчно данни за канцерогенността на респирабилния прах от кристален силициев диоксид. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, следва да бъде определена гранична стойност за респирабилния прах от кристален силициев диоксид. Респирабилният прах от кристален силициев диоксид, получен при работен процес, не е обвързан с класификация в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008. Ето защо е целесъобразно работите, свързани с експозиция на респирабилен прах от кристален силициев диоксид, получен при работен процес, да бъдат включени в приложение I към Директива 2004/37/ЕО, както и да бъде установена гранична стойност за респирабилния прах от кристален силициев диоксид („респирабилна фракция“), която да бъде подлагана на преглед, особено като се има предвид броят на експонираните работници.

([1]) Директива 98/24/ЕО на Съвета от 7 април 1998 г. за опазване на здравето и безопасността на работниците от рискове, свързани с химични агенти на работното място (четиринадесета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 131, 5.5.1998 г., стр. 11).

([2]) Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 (ОВ L 353, 31.12.2008 г., стр. 1).

(19) Наръчниците и примерите за добри практики, изготвени от Комисията, държавите членки или социалните партньори, или други инициативи, като например социалният диалог „Споразумение за здравословни условия на труд чрез спазване на добрите практики при обработка и използване на кристален силициев диоксид и продукти, съдържащи кристален силициев диоксид“ (NEPSi), са ценни и необходими инструменти, с които се допълват регулаторните мерки и по-специално се подкрепя ефективното прилагане на граничните стойности, поради което следва да им се обърне сериозно внимание. Те включват мерки за предотвратяване или свеждане до минимум на експозицията, като например слягане на праха с помощта на вода, което при респирабилния прах от кристален силициев диоксид не позволява неговото разнасяне във въздуха.

(20) Етиленоксидът отговаря на критериите за класификация като канцерогенен (категория 1B) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представлява канцероген по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за този канцероген. По отношение на етиленоксида SCOEL е установил възможността за значително проникване през кожата. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за етиленоксида и да се определи обозначение, показващо възможността за значително проникване през кожата.

(21) 1,2-епоксипропанът отговаря на критериите за класификация като канцерогенен (категория 1B) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представлява канцероген по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се идентифицира ниво на експозиция този канцероген, под което не се очаква да доведе до неблагоприятни въздействия. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за 1,2-епоксипропана.

(22) Акриламидът отговаря на критериите за класификация като канцерогенен (категория 1B) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представлява канцероген по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за този канцероген. По отношение на акриламида SCOEL е установил възможността за значително проникване през кожата. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за акриламида и да се определи обозначение, показващо възможността за значително проникване през кожата.

(23) 2-нитропропанът отговаря на критериите за класификация като канцерогенен (категория 1B) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представлява канцероген по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за този канцероген. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за 2-нитропропана.

(24) О-толуидинът отговаря на критериите за класификация като канцерогенен категория 1B в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представлява канцероген по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за този канцероген. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за о-толуидина и да се определи обозначение, показващо възможността за значително проникване през кожата.

(25) 1,3-бутадиенът отговаря на критериите за класификация като канцерогенен (категория 1A) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представлява канцероген по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за този канцероген. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за 1,3-бутадиена.

(26) Хидразинът отговаря на критериите за класификация като канцерогенен (категория 1B) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представлява канцероген по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за този канцероген. По отношение на хидразина SCOEL е установил възможността за значително проникване през кожата. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за хидразина и да се определи обозначение, показващо възможността за значително проникване през кожата.

(27) Бромоетиленът отговаря на критериите за класификация като канцерогенен (категория 1B) в съответствие с Регламент (ЕО) № 1272/2008 и следователно представлява канцероген по смисъла на Директива 2004/37/ЕО. Въз основа на наличната информация, включително научните и техническите данни, е възможно да се определи гранична стойност за този канцероген. Поради това е целесъобразно да се установи гранична стойност за бромоетилена.

(28) С настоящата директива се осигурява по-голяма защита на здравето и безопасността на работниците на работното им място. Държавите членки следва да транспонират настоящата директива в националното си право. Те следва да гарантират, че компетентните органи разполагат с необходимия брой обучени служители и други ресурси, необходими за осъществяването на задачите им, свързани с правилното и ефективно изпълнение на настоящата директива, в съответствие с националното право или практика. Прилагането на настоящата директива от страна на работодателите би било улеснено, ако те разполагат с насоки, където е приложимо, за установяване на по-добри начини за постигане на съответствие с настоящата директива.

(29) Комисията проведе консултации с ACSH. Тя проведе и двуетапна консултация с европейските социални партньори на равнището на Съюза в съответствие с член 154 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

(30) В становищата си ACSH посочва период на преразглеждане на задължителните гранични стойности на професионална експозиция за няколко вещества, като респирабилен прах от кристален силициев диоксид, акриламид и 1,3-бутадиен. Комисията трябва да отчита тези мнения при определяне на веществата, приоритетно подлежащи на научна оценка.

(31) В становището си относно огнеупорните керамични влакна ACSH изрази съгласие относно необходимостта от задължителна гранична стойност на професионална експозиция, но не постигна обща позиция относно определен праг. Поради това Комисията следва да насърчи ACSH да представи актуално мнение относно огнеупорните керамични влакна с оглед да се постигне обща позиция относно граничните стойности за това вещество, без да се засягат работните методи на комитета и независимостта на социалните партньори.

(32) На работното си място мъжете и жените често са изложени на смес от вещества, които могат да увеличат рисковете за здравето и да доведат до неблагоприятни въздействия върху репродуктивните им системи, включително намалена плодовитост или безплодие, както и да имат отрицателно въздействие върху развитието на плода и върху кърменето. Веществата, които са токсични за репродукцията, са предмет на мерки на Съюза, предвиждащи минимални изисквания за защита на здравето и безопасността на работниците, които се съдържат по-специално в Директива 98/24/ЕО и Директива 92/85/ЕИО на Съвета ([1]). Токсичните за репродукцията вещества, които са и канцерогенни или мутагени, са предмет на разпоредбите на Директива 2004/37/ЕО. Комисията следва да направи оценка на необходимостта да се разшири приложението на мерките за защита на здравето и безопасността на работниците, съдържащи се в Директива 2004/37/ЕО, така че да се обхванат всички вещества, които са токсични за репродукцията.

(33) В настоящата директива се зачитат основните права и са спазени принципите, заложени в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на живот и правото на справедливи и равни условия на труд, предвидени съответно в членове 2 и 31 от нея.

(34) Граничните стойности, установени в настоящата директива, ще бъдат преразглеждани с оглед на прилагането на Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), и по-специално за да се вземат предвид взаимодействията между граничните стойности, установени в Директива 2004/37/ЕО, и получените недействащи дози/концентрации за опасните химични вещества съгласно посочения регламент, с цел ефективна защита на работниците.

(35) Тъй като целите на настоящата директива, а именно да се подобрят условията на труд и да бъде защитено здравето на работниците от специфичните рискове, произтичащи от експозицията на канцерогени и мутагени, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците ѝ могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(36) Като се има предвид, че настоящата директива се отнася до защитата на здравето на работниците и безопасността на работното им място, тя следва да бъде транспонирана в срок от две години от датата на влизането ѝ в сила.

(37) Поради това Директива 2004/37/ЕО следва да бъде съответно изменена,

([1]) Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 г. за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки (Десета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 348, 28.11.1992 г., стр. 1).

([2]) Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 30.12.2006 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2004/37/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 6 се добавя следната алинея:

„Държавите членки вземат предвид информацията съгласно първа алинея, букви а)—ж) от настоящия член в докладите си до Комисията съгласно член 17а от Директива 89/391/ЕИО.“

2) Член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки установяват, в съответствие с националното си право или практика, мерки за провеждане на подходящо медицинско наблюдение на работниците, за които резултатите от оценката, посочена в член 3, параграф 2, разкриват риск за здравето или безопасността. Лекарят или органът, отговорен за медицинското наблюдение на работниците, може да назначи медицинското наблюдение след края на експозицията да продължи толкова дълго, колкото счете за необходимо за опазване на здравето на съответния работник.“;

б) параграф 8 се заменя със следното:

„8. Всички случаи на ракови заболявания, за които е установено в съответствие с националното право или практика, че са резултат от експозицията на канцероген или мутаген по време на работа, се съобщават на компетентния орган.

Държавите членки отразяват информацията съгласно настоящия параграф в докладите си до Комисията съгласно член 17а от Директива 89/391/ЕИО.“

3) Вмъква се следният член:

„*Член 18а*

Оценка

Като част от следващата оценка на прилагането на настоящата директива в контекста на оценката, посочена в член 17а от Директива 89/391/ЕИО, Комисията прави оценка и на необходимостта от промяна на граничната стойност на респирабилния прах от кристален силициев диоксид. Когато е целесъобразно, Комисията предлага необходимите изменения и допълнения, отнасящи се до това вещество.

Най-късно до първото тримесечие на 2019 г. Комисията, като отчита най-новите постижения в областта на научното познание, прави оценка на възможността за изменение на обхвата на настоящата директива, така че да бъдат включени токсичните за репродукцията вещества. На тази основа Комисията представя, ако е целесъобразно и след като се консултира със социалните партньори, законодателно предложение.“

4) В приложение I се добавя следната точка:

„6. Работа, свързана с експозиция на респирабилен прах от кристален силициев диоксид, получен при работен процес“;

5) Приложение III се заменя с текста в приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 17 януари 2020 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на мерките от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 12 декември 2017 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ III

Гранични стойности и други пряко свързани разпоредби (член 16)

А. ГРАНИЧНИ СТОЙНОСТИ НА ПРОФЕСИОНАЛНА ЕКСПОЗИЦИЯ

Наименование на агента	ЕО № ([1])	CAS № ([2])	Гранични стойности ([3])			Обозначение	Преходни мерки
			mg/m^3 ([4])	ppm ([5])	f/ml ([6])		
Прах от твърда дървесина	—	—	2 ([7])	—	—	—	Гранична стойност 3 mg/m^3 до 17 януари 2023 г.
Съединения на 6-валентния хром, които са канцерогени по смисъла на член 2, буква а), подточка i) (като хром)	—	—	0,005	—	—	—	Гранична стойност 0,010 mg/m^3 до 17 януари 2025 г. Гранична стойност: 0,025 mg/m^3 за процесите на запояване или плазмено рязане или подобни процеси, при които се отделят газове, до 17 януари 2025 г.
Огнеупорни керамични влакна, които са канцерогени по смисъла на член 2, буква а), подточка i)	—	—	—	—	0,3	—	
Респирабилен прах от кристален силициев диоксид	—	—	0,1 ([8])	—	—	—	
Бензен	200-753-7	71-43-2	3,25	1	—	кожа ([9])	
Винилхлориден мономер	200-831-0	75-01-4	2,6	1	—	—	
Етиленоксид	200-849-9	75-21-8	1,8	1	—	кожа ([9])	
1,2-епоксипропан	200-879-2	75-56-9	2,4	1	—	—	
Акриламид	201-173-7	79-06-1	0,1	—	—	кожа ([9])	
2-нитропропан	201-209-1	79-46-9	18	5	—	—	
О-толуидин	202-429-0	95-53-4	0,5	0,1	—	кожа ([9])	

Наименование на агента	ЕО № (1)	CAS № (2)	Гранични стойности (3)			Обозначение	Преходни мерки
			mg/m³ (4)	ppm (5)	f/ml (6)		
1,3-бутадиен	203-450-8	106-99-0	2,2	1	—	—	
Хидразин	206-114-9	302-01-2	0,013	0,01	—	кожа (9)	
Бромоетилен	209-800-6	593-60-2	4,4	1	—	—	

(1) ЕО №, т.е. EINECS, ELINCS или NLP, е официалният номер на веществото в рамките на Европейския съюз, както е определено в част 1, раздел 1.1.1.2 от приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008.
(2) CAS №: Номер в регистъра на CAS (Служба за химични индекси).
(3) Измерени или изчислени по отношение на референтен период от осем часа.
(4) mg/m³ = милиграма на кубичен метър въздух при температура 20 °C и 101,3 kPa (760 mm живачен стълб).
(5) ppm = части на милион в обем във въздуха (ml/m³).
(6) f/ml = влакна на милилитър.
(7) Инхалабилна фракция: ако прахът от твърда дървесина е смесен с други видове дървесен прах, граничната стойност се прилага по отношение на всички видове дървесен прах, които се намират в сместа.
(8) Респирабилна фракция.
(9) Възможен е значителен принос за общото натрупване в тялото чрез кожна експозиция.

Б. ДРУГИ ПРЯКО СВЪРЗАНИ РАЗПОРЕДБИ

p.m.“

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2017/2399 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 12 декември 2017 година

за изменение на Директива 2014/59/ЕС във връзка с реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([1]),

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) На 9 ноември 2015 г. Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договорености относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“), одобрени от Г-20 през ноември 2015 г. Предназначението на стандарта за ОКПЗ е да се гарантира, че глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани „глобални системно значими институции“ (Г-СЗИ) в рамката на Съюза, разполагат с необходимия капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, който да способства да се гарантира, че по време на преструктуриране и непосредствено след него може да продължи изпълнението на критичните функции без да се излагат на риск средствата на данъкоплатците (публични средства) или финансовата стабилност. В съобщението си от 24 ноември 2015 г., озаглавено „Към завършването на банковия съюз“, Комисията пое ангажимент до края на 2016 г. да изготви законодателно предложение, така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде въведен в правото на Съюза в рамките на договорения на международно равнище краен срок през 2019 г.

(2) Въвеждането на стандарта за ОКПЗ в правото на Съюза трябва да бъде съобразено със съществуващото специфично за всяка институция минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), приложимо за всички институции от Съюза, както е определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([4]). Тъй като целта на ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, а именно да се гарантира достатъчен капацитет на институциите от Съюза за поемане на загуби и рекапитализация, двете изисквания следва да бъдат взаимно допълващи се елементи на една обща рамка. По-конкретно, Комисията предложи хармонизираното минимално равнище на стандарта ОКПЗ за Г-СЗИ („минималното изискване за ОКПЗ“) и критериите за приемливост на задълженията, които се използват за спазване на този стандарт, да се въведат в правото на Съюза чрез изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([5]), докато специфичната за всяка Г-СЗИ надбавка и специфичното изискване за всяка институция, които не е Г-СЗИ, както и съответните критерии за приемливост да бъдат уредени чрез целенасочени изменения на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета ([6]).

([1]) ОВ C 132, 26.4.2017 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 173, 31.5.2017 г., стр. 41.
([3]) Позиция на Европейския парламент от 30 ноември 2017 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 декември 2017 г.
([4]) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).
([5]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).
([6]) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

Настоящата директива относно реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност допълва посочените по-горе законодателни актове в редакцията, която съответства на предложението за изменение, и Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]).

(3) С оглед на тези предложения и с цел да се осигури правна сигурност за пазарите и субектите, подлежащи на МИПЗ и ОКПЗ, е важно своевременно да се осигури яснота относно критериите за приемливост на задълженията, които се използват за спазване на МИПЗ и на правото на Съюза, с което се въвежда ОКПЗ, както и да се въведат подходящи разпоредби за унаследяване във връзка с приемливостта на задълженията, емитирани преди преразгледаните критерии за приемливост да влязат в сила.

(4) Държавите членки следва да гарантират, че институциите разполагат с достатъчен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при минимално въздействие върху финансовата стабилност, като целта е избягване на последици за данъкоплатците. Това следва да се постигне чрез постоянно спазване от страна на институциите на минимално изискване за ОКПЗ, което трябва да бъде въведено в правото на Съюза чрез изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013, и на изискване за собствен капитал и приемливи задължения, както е предвидено в Директива 2014/59/ЕС.

(5) Стандартът за ОКПЗ изисква Г-СЗИ да изпълняват минималното изискване за ОКПЗ, с някои изключения, посредством подчинени задължения, които при несъстоятелност са с по-нисък ред от задълженията, изключени от ОКПЗ („изискване за подчиненост“). Съгласно стандарта за ОКПЗ подчинеността трябва да бъде постигната посредством правното действие на договор („договорна подчиненост“), законите на дадена юрисдикция („законова подчиненост“) или определена корпоративна структура („структурна подчиненост“). Където Директива 2014/59/ЕС го изисква, институциите, попадащи в обхвата на посочената директива, следва да изпълнят специфичното за тях изискване посредством подчинени задължения, така че да се сведе до минимум рискът от правно оспорване от страна на кредиторите на основание, че техните загуби при преструктуриране са по-големи от загубите, които биха понесли при обичайно производство по несъстоятелност (принцип за справедливо третиране на кредиторите).

(6) Редица държави членки са изменили или понастоящем изменят правилата за реда на вземанията при несъстоятелност по необезпечен първостепенен дълг съгласно тяхното национално право в областта на несъстоятелността, с цел да дадат възможност на своите институции да изпълнят изискването за подчиненост по-ефективно, като по този начин се улеснява преструктурирането.

(7) Между приетите досега национални правила има значителни различия. Липсата на хармонизирани правила на Съюза създава несигурност както за емитиращите институции, така и за инвеститорите, и има вероятност да затрудни прилагането на инструмента за споделяне на загуби за трансграничните институции. Липсата на хармонизирани правила на Съюза има вероятност да доведе и до нарушаване на условията на конкуренция на вътрешния пазар, тъй като разходите на институциите за изпълнение на изискването за подчиненост и разходите, понасяни от инвеститорите при закупуване на дългови инструменти, емитирани от институциите, може да се различават значително в рамките на Съюза.

(8) В своята резолюция от 10 март 2016 г. относно банковия съюз ([2]) Европейският парламент прикани Комисията да представи предложения с цел допълнително намаляване на правните рискове от претенции съгласно принципа за справедливо третиране на кредиторите, а в заключенията си от 17 юни 2016 г. Съветът призова Комисията да представи предложение за общ подход към реда на вземания на кредиторите на банките с оглед да се повиши правната сигурност в случай на преструктуриране.

(9) Следователно е необходимо да се отстранят съществените пречки пред функционирането на вътрешния пазар и да се избегнат нарушенията на конкуренцията, предизвикани от липсата на хармонизирани правила на Съюза относно реда на вземанията на кредиторите на банките, и да се предотврати възникването на такива пречки и нарушения в бъдеще. Ето защо подходящото правно основание за настоящата директива е член 114 от Договора за функциониране на Европейския съюз.

(10) За да се сведат до минимум разходите за спазване на изискването за подчиненост, както и евентуалните отрицателни последици за разходите за финансиране, настоящата директива следва да даде възможност на държавите членки да запазят, когато е приложимо, съществуващия клас обикновен необезпечен първостепенен дълг, който е свързан с по-малко разходи при емитиране от институциите в сравнение с всички други подчинени задължения. С цел да се повиши възможността за преструктуриране на институциите, с настоящата директива следва все пак да се изиска от държавите членки да създадат нов клас непривилегирован първостепенен дълг, чийто ред при несъстоятелност следва да е по-висок от реда на инструментите на собствения капитал и подчинените задължения, които не се включват в

([1]) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

([2]) Все още непубликувана в Официален вестник.

инструментите на собствения капитал, но да е с по-нисък ред от реда на другите първостепенни задължения. Институциите следва да запазят свободата си да емитират дълг както в първостепенния клас, така и в клас непривилегирован първостепенен дълг. От тези два класа и без да се засягат другите възможности и изключения, предвидени в стандарта за ОКПЗ, за спазване на изискването за подчиненост, само класът непривилегирован първостепенен дълг следва да бъде приемлив за целите на изискването за подчиненост. Това има за цел да даде възможност на институциите да използват за своето финансиране, или по каквито и да било други оперативни съображения, свързания с по-малко разходи обикновен първостепенен дълг, и да емитират дълг от новия непривилегирован първостепенен клас, за да получат финансиране при спазване на изискването за подчиненост. Държавите членки следва да имат право да създадат няколко класа за другите обикновени необезпечени задължения, при условие че направят необходимото, без да се засягат другите възможности и изключения, предвидени в стандарта за ОКПЗ, за да гарантират, че само непривилегирован клас първостепенни дългови инструменти е приемлив за целите на изискването за подчиненост.

(11) За да се гарантира, че новият непривилегирован клас първостепенни дългови инструменти отговаря на критериите за приемливост, описани в стандарта за ОКПЗ и предвидени в Директива 2014/59/ЕС, като по този начин се повишава правната сигурност, държавите членки следва да гарантират, че първоначалният договорен падеж на тези дългови инструменти е най-малко една година, че те не съдържат вградени деривати и че самите те не са деривати, както и че в съответната договорна документация във връзка с емитирането им и, когато е приложимо, в проспекта изрично е посочен техният по-нисък ред при обичайно производство по несъстоятелност. Дълговите инструменти с променлива лихва, определена въз основа на широко използван референтен лихвен процент, например Euribor или Libor, и дълговите инструменти, които не са деноминирани в местната валута на емитента, при положение, че главницата, изплащанията и лихвите са деноминирани в същата валута, не следва да се считат за дългови инструменти, съдържащи вградени деривати, единствено поради тези свои характеристики. Настоящата директива не следва да засяга никое изискване на националното право за регистриране на дългови инструменти в дружествения регистър на за задълженията на емитента, за да отговарят задълженията на условията за непривилегирован клас първостепенни дългови инструменти, предвидени в настоящата директива.

(12) За да се повиши правната сигурност за инвеститорите, държавите членки следва да гарантират, че обикновените необезпечени дългови инструменти и другите обикновени необезпечени задължения, които не са дългови инструменти, имат по-висок ред съгласно техните национални закони в областта на несъстоятелността, отколкото новия непривилегирован клас първостепенни дългови инструменти. Държавите членки следва също така да гарантират, че новият непривилегирован клас първостепенни дългови инструменти има по-висок ред в сравнение с реда на инструментите на собствения капитал и реда на подчинените задължения, които не се включват в собствения капитал.

(13) Доколкото целите на настоящата директива, а именно установяването на хармонизирани правила за реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност за целите на рамката на Съюза за възстановяване и преструктуриране, и по-специално повишаването на ефективността на режима за споделяне на загуби, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата на действието, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели. По-специално, настоящата директива не следва да засяга другите възможности и изключения, предвидени в стандарта за ОКПЗ, за спазване на изискването за подчиненост.

(14) Целесъобразно е измененията на Директива 2014/59/ЕС, предвидени в настоящата директива, да бъдат прилагани за необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани на или след датата на прилагане на настоящата директива. Въпреки това, за целите на правната сигурност и за намаляване на разходите през преходния период, доколкото е възможно, е необходимо да се въведат подходящи защитни механизми по отношение на реда при несъстоятелност на вземанията, произтичащи от дългови инструменти, емитирани преди тази дата. Следователно държавите членки следва да гарантират, че при несъстоятелност редът на вземанията по всички текущи необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, които институциите са емитирали преди тази дата, се урежда от законите на държавите членки, приети към 31 декември 2016 г. Доколкото в някои национални закони, приети към 31 декември 2016 г., вече е отчетена целта за осигуряване на възможност на институциите да емитират подчинени задължения, при несъстоятелност редът на вземанията по част от или по всички текущи необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани преди датата на прилагане на настоящата директива, следва да може да бъде същият като при непривилегированите първостепенни дългови инструменти, емитирани съгласно условията на настоящата директива. Освен това, след 31 декември 2016 г. и преди датата на влизане в сила на настоящата директива държавите членки следва да могат да адаптират своите национални закони, уреждащи реда на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани след датата на прилагане на тези закони при обичайно производство по несъстоятелност, с цел да се спазят условията, предвидени в настоящата директива. В този случай единствено необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани преди прилагането на тези нови национални закони, следва да продължат да бъдат уреждани от законите на държавите членки, които са приети към 31 декември 2016 г.

(15) Настоящата директива не следва да възпрепятства държавите членки да предвидят изискването настоящата директива да продължи да се прилага, когато емитентите вече не са задължени да спазват рамката на Съюза за възстановяване и преструктуриране, по-специално поради продажба на своите кредитни или инвестиционни дейности на трета страна.

(16) Настоящата директива хармонизира реда на вземанията при обичайно производство по несъстоятелност, по необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, но не обхваща реда на вземанията по депозити при несъстоятелност извън предвиденото в действащите приложими разпоредби на Директива 2014/59/ЕС. Ето защо настоящата директива не засяга съществуващите или бъдещи национални закони на държавите членки, които уреждат обичайното производство по несъстоятелност, обхващащо реда на вземанията по депозити при несъстоятелност, независимо от датата, на която са направени депозитите, доколкото този ред на вземанията не е хармонизиран с Директива 2014/59/ЕС. В срок до 29 декември 2020 г. Комисията следва да направи преглед на прилагането на Директива 2014/59/ЕС по отношение на реда на вземанията по депозити при несъстоятелност и да направи оценка по-специално на нуждата от евентуални допълнителни изменения на директивата.

(17) За да се осигури правна сигурност за пазарите и отделните институции, както и за да се улесни ефективното прилагане на инструмента за споделяне на загуби, настоящата директива следва да влезе в сила в деня след публикуването ѝ,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

Директива 2014/59/ЕС се изменя, както следва:

1) В член 2, параграф 1, точка 48 се заменя със следното:

„(48) „дългови инструменти“:

i) за целите на член 63, параграф 1, букви ж) и й), означава облигации и други форми на прехвърляем дълг, инструменти, с които се създава или признава дълг, и инструменти, пораждащи права за придобиване на дългови инструменти; както и

ii) за целите на член 108, означава облигации и други форми на прехвърляем дълг и инструменти, с които се създава или признава дълг;“;

2) Член 108 се заменя със следното:

„*Член 108*

Ред на вземанията при несъстоятелност

1. Държавите членки гарантират, че в тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност:

а) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден за вземанията на обикновените необезпечени кредитори:

i) частта от отговарящите на условията депозити на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, която надхвърля размера на гаранцията, предвиден в член 6 от Директива 2014/49/ЕС;

ii) депозитите на физически лица и микро-, малки и средни предприятия, които биха били отговарящи на условията депозити, ако не бяха направени в намиращи се извън Съюза клонове на институции, установени в Съюза;

б) следните вземания са с еднакъв ред, като той е по-висок от реда, предвиден в буква а):

i) гарантираните депозити;

ii) вземанията на схеми за гарантиране на депозити, които се суброгират в правата и задълженията на вложителите, чиито депозити са гарантирани при несъстоятелност.

2. Държавите членки гарантират, че за субектите, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея, букви а) — г), обикновените необезпечени вземания имат, съгласно тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, по-висок ред от този на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, които отговарят на следните условия:

а) първоначалният договорен падеж на дълговите инструменти е поне една година;

б) дълговите инструменти не съдържат вградени деривати и самите те не са деривати;

в) в съответната договорна документация и, когато е приложимо, в проспекта във връзка с емитирането изрично е посочен по-ниският ред по настоящия параграф.

3. Държавите членки гарантират, че необезпечените вземания, произтичащи от дълговите инструменти, които отговарят на условията, посочени в параграф 2, букви а), б) и в) от настоящия член, имат по-висок ред съгласно тяхното национално право, уреждащо обичайното производство по несъстоятелност, от реда на вземанията, произтичащи от инструментите, посочени в член 48, параграф 1, букви а)—г).

4. Без да се засягат параграфи 5 и 7, държавите членки гарантират, че техните национални закони, уреждащи обичайното производство по несъстоятелност, в тяхната редакция към 31 декември 2016 г., се прилагат за реда при обичайно производство по несъстоятелност на необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани от субектите, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея, букви а) — г) от настоящата директива, преди датата на влизане в сила на мерките в националното право за транспониране на Директива (ЕС) 2017/2399 на Европейския парламент и на Съвета (*).

5. Когато след 31 декември 2016 г. и преди 28 декември 2017 г. държава членка е приела национален закон, уреждащ реда при обичайно производство по несъстоятелност на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани след датата на прилагане на този национален закон, параграф 4 от настоящия член не се прилага за вземанията, произтичащи от дългови инструменти, емитирани след датата на прилагане на националния закон, при условие че е изпълнено всяко от следните условия:

а) съгласно съответния национален закон и по отношение на субектите, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея, букви а) — г), обикновените необезпечени вземания при обичайно производство по несъстоятелност имат по-висок ред от този на необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, които отговарят на следните условия:

i) първоначалният договорен падеж на дълговите инструменти е най-малко една година;

ii) дълговите инструменти не съдържат вградени деривати и самите те не са деривати; и

iii) в съответната договорна документация и, когато е приложимо, в проспекта във връзка с емитирането изрично е посочен по-ниският ред съгласно националния закон;

б) съгласно съответния национален закон необезпечените вземания, произтичащи от дълговите инструменти, които отговарят на условията, посочени в буква а) от настоящата алинея, имат по-висок ред при обичайно производство по несъстоятелност от реда на вземанията, произтичащи от инструментите, посочени в член 48, параграф 1, букви а)—г).

На датата на влизане в сила на мерките съгласно националното право за транспониране на Директива (ЕС) 2017/2399 необезпечените вземания, произтичащи от дългови инструменти, посочени в буква б) от първа алинея, са със същия ред като на вземанията, посочени в параграф 2, букви а), б) и в) и параграф 3 от настоящия член.

6. За целите на параграф 2, буква б) и параграф 5, първа алинея, буква а), подточка ii) дълговите инструменти с променлива лихва, определена въз основа на широко използван референтен лихвен процент и дълговите инструменти, които не са деноминирани в местната валута на емитента, при положение, че главницата, изплащанията и лихвите са деноминирани в същата валута, не се считат за дългови инструменти, съдържащи вградени деривати, единствено поради тези свои характеристики.

7. Държавите членки, които преди 31 декември 2016 г. са приели национален закон, уреждащ обичайното производство по несъстоятелност, съгласно който обикновените необезпечени вземания, произтичащи от дългови инструменти, емитирани от субектите, посочени в член 1, параграф 1, първа алинея, букви а)—г), са разделени на два или повече отделни редове или съгласно който редът на обикновените необезпечени вземания, произтичащи от такива дългови инструменти, е променен по отношение на всички други обикновени необезпечени вземания от същия ред, може да предвидят дълговите инструменти с най-нисък ред на вземанията измежду обикновените необезпечени вземания да бъдат със същия ред като реда на вземанията, които отговарят на условията по параграф 2, букви а), б) и в) и параграф 3 от настоящия член.

(*) Директива (ЕС) 2017/2399 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година за изменение на Директива 2014/59/ЕС във връзка с реда на вземанията по необезпечени дългови инструменти при несъстоятелност (ОВ L 345, 27.12.2017 г., стр. 96).“.

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 29 декември 2018 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Държавите членки прилагат тези разпоредби от датата на влизането им в сила в националното право.

2. Когато държавите членки приемат разпоредбите, посочени в параграф 1, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

3. Параграф 2 не се прилага, когато националните мерки на държавите членки, които са в сила преди датата на влизане в сила на настоящата директива, са в съответствие с нейните разпоредби. В тези случаи държавите членки съответно уведомяват Комисията.

4. Държавите членки съобщават на Комисията и на Европейския банков орган текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Преглед

До 29 декември 2020 г. Комисията прави преглед на прилагането на член 108, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС. Комисията прави оценка по-специално на необходимостта от допълнителни изменения по отношение на реда на депозитите при несъстоятелност. Комисията представя доклад за прегледа на Европейския парламент и на Съвета.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз.*

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 12 декември 2017 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG